

Copyright Registered

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த பட்டாலியூர்த் திருப்புகழ்.

இருகுழை மீடறிக் காது மோதுவ
 பரிமள நளினத் தோடு சீறுவ
 இணையறு வினையைத் தாளிட்டுருவ—அதிஞ்சுர,
 எம்படர் படைகெட் டோட நாடுவ
 அமுதுடன் விடமொத் தாடாயிருவ
 ரகிபதி கலைநப் பாதுகுழுவ—முனிவொரும்
 உருகிட விசதிற் பாவை மேவுவ
 பொருளது திருடற் காசை கூருவ
 யுகமுடி விடுகனப் பூசலாயிவ—வடிவேல்போல்
 உயிரவதை நயனக் காதல் மாதர்கள்
 மயச்சரு கமளிற் போய்கிழாவகை
 உலதடி நிழலிற் சேர வாழ்வதும்—ஒருநாளே
 முருகவிழ் நெடாடையா ஞாடி நாடிய
 மாகத சிரசைப் பீலி மாமரில்
 முதுகவி கிரணச் சேரதி போல்வாய—வியில்வாழ்வே
 முண்முடி மிரணச் சூலி மாலினி
 சர னெனு மலர்பற முன சாககி
 முடுகிய கடினத் தாளி வாகினி—மனுபாநம்
 பருகினர் பரமப் போக மோகினி
 அரகர வெனுமகித் தாரி யாமலி
 பரிபுர சரணக காளி கூளிகள்—நடமாடும்
 பறையறை சுடலைக் கோயில நாயகி
 இறையொடு மிடமிட் டாடுகாரணி .
 பயிரகி யருள்பட் டாலியூர்வரு—பெருமானே
 கத்தூரி யமரு மருதமத விததார படிா இமகல்
 கற்பூர களப் மணிவன—மணிசேசக்
 பட்டார வடமு படர்வன நிட்டுர கலகமிடுவன
 கச்சோடு பொருது நிமிர்வன—தனமாசுதன்

கொத்தூரு நறவ மெனவத ரத்தூறல் பருகி யவரொடு ,
 சொற்சேரி யுலையில் மெழுகென—வுருகாமே
 கொக்காக நரைகள் வருமுன மிக்காய விளமை ஈழன்முயல்
 குற்றேவல் அடிமை செய்யுவகை—யருளாயோ
 அதனூர் புவன தரிசன நித்தார கனக நெடுமதி
 லச்சான வயலி நகரிலி—உறைவேலா [யோ
 அச்சோவெ னவச வுவகையி லுட்சோர்த லுடையபரவை
 டக்காக விரக பரிபவம்—அறவேபார்
 பத்தூரர் பரவ விரைவுசெல் றொய்ந்தூரர்விரவ வருடரு
 பற்றாய பரம பவுருஷ—குருநாதா
 பச்சோலை குலவு பனைவளர் னைச்சோலை மரில்கள் நடமிடு
 பட்டாளி மருவு மமரர்கள்—பெருமானே 2
 சங்கைக்கத் தோடு சிலுகிடு சங்கிச்சட் கோல சாமிகள்
 சங்கற்பிக் தோடும் வெகுவித—கலைஞானச்
 சண்டைகுட் கேள்வி அலமலம் அண்டர்க்குப் பூசையிடுமவர்
 சம்பத்துக் கேள்வி அலமலம்—இமவானின்
 மங்கைக்குப் பாக னிருடிக னெங்கட்குச் சாமி யெனவடி
 வந்தித்துப் பேசி யருளிய—சிவநூலின்
 மந்தரப்பாஸ் தார தரிசன யந்தத்துக் கேள்வி அலமலம்
 வம்பிற்கற் றுது பாகதி—யருள்வாயே
 வெங்கைச்சக் ரீபர் படையைப் லங்கைக்குப் போக விடவல
 வென்றிச்சக் ரேசன் மிகமகிழ்—மருகோனே [ழில்
 வெண்பட்டுப் பூணல் வகைமுக கண்பட்டுப் பாளைவிரிபொ
 விஞ்சிட்டுச் சூழ வெயில்மறை—வயலூரா
 கொங்கைக்கொப் பாழும் வடகிரி செங்கைக்கொப் பாருதமல
 கொண்டைக்கொப் பாகுழகிலென—வனமாதைக்
 கும்பிட்டுக் காதல் குணுகிய இனபச்சொற் பாடுமினையவ்
 கொங்கிற்பட் டாளி நகருறை—பெருமானே.

கடவுள்துணை,

முகவுரை .

- ௨௦௦௦ -

அநாதி மலமுத்த சித்துருவாகிய சிவபெரு—௨

மாக்கள் நெறியுரிந்து முத்திதலைக்கூடுக ” எனத் தம்முளத்துக் கொண்ட பெருங்கருணையால், லேதா கம மென்னும் முந்நூலை யருளிச்செய்தார். அதுதோத்திர ரூபமான விஜிபோதமாக இருத்தலின், அக்கருத்தைத் தழுவிப் வியாசமுனிவர் பதினெண் புராணங்களையும் கதாரூபஞானபோதமாக இயற்றினார். அப்புராணங்களுள்ளே பலவகையான நீதிகளும், மார்க்கங்களும் கதைகளோடு சேர்த்து அலங்காரத்துடன் செய்யுட்களாற் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்புராணங்களுள்ளே ஓநூிரகாரம், இல்லாது பொருந்தாதாயும், மற்றொரு பிரகாரம் இன்பரூபமாகவும் விளங்குகின்றன.

இந்தப் புராணங்களுள்ளும், ௨ ப புராணங்களுள்ளும், பத்தியோக ஞானவழி நின்ற அடியாகளை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டுப் பரமேசுவரன் எழுந்தருளிய திருப்பதிகாரின் மகத்துவங்கள் கலந்து சொல்லப்பட்டிருக்கும் அபபடிச சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்ட வற்றை விரித்துத், சொல்லப்படாது போனவற்றிற்குப் புராணமுறை தெரிந்து, வேறுமகத்துவங்கள் கற்பித்துப் பலதல புராணங்கள், பல பெரியோர்களால் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல்களெல்லாம் வடமொழியி் விருத்தல் பற்றித்தமிழ்மாதர் கட்டுப் பயன்படுமாறு செந்தமிழாய்ந்த பெரியோர் பலர் தாங்கொண்ட கருணையால், தமிழில் மொழிபெயர்த்துதலியிருக்கிறார்கள். மற்றுந் தலங்களெல்லாம் பழங்காலக்கதைப்பெருமை பற்றியே சிரப்புடையன எனக்கொள்ளக் கூடக்கின்றன. மேலோர் வழிபாடு செய்துநெறிகொண்டே மூர்த்தி தல தீர்த்தம் மூன்றுஞ் சிரப்புடையவாகின்றன இப்பட்டாலி சிவமலை என்பது கருத்தப்பெருமானுக்குக், ௨ தலமே. இங்குவழி பட்டோர்களும் மிகப்பெரியோர்களே. இச்சரித்திரமுங் கருதப்

புராணம் அச் சங்கிதையி லுள்ளதென வட்டமொழி மான்மியங் கூறியுள்ளது. வடநூற்புலவர் கூறியசரித்திரத்தை அம்பலவாண சூகவிராயர் தமிழ்ப் புராணமாகச் சொன்னயம் பெருநாயம் பெறச்செய்து போந்தார்.

இந்தச் சிவமலைப் புராணத்தையும், சிவமலைக் குறவஞ்சி யையும் அடியார்கள் படித்துப் பத்திகொள்ளுமாறு, அச்சிட்டி, லெளரியிடுங்கள் என்று நளவருஷம் தைப்பூசத் திருவிழாவன்று, குட்டைப்பாளயம் ஸ்ரீமான், அர்ச்சனக் கவுண்டரவர்கள் பிரஸ் தாபித்தனர். பல இடங்கட்குப் பொருள்கொடுத்தும், ஆள்விடு த்துந் தேடியும் பிரதியகப்படவில்லை. குறவஞ்சி மாத்திரம் பரி சோதித்து எழுதப்பட்டி அச்சவேலை நடந்து வருகிறது. நிக மும் பிங்கள வருஷம் ருரசங்காரத் திருவிழா நடந்து, இருக்க ல்யாண உத்ஸவத்தன்று ஒருபுராணப் பிரதிசெண்டு மேற்குறித்த கனவாண் உதவப்பெற்றேன். அந்தப் பிரதி ஆசியும், அந்தமு மில்லாதது. ஆனால் எனது கண்பர், காங்கேயம் அஷ்டாவதானம் ஸ்ரீமான், C. V. சேஷாசலநாயடு அவர்கள் 124ப டலுள்ள ஏட் டிப்பிரதி ஒன்று கொடுத்தனர். கடந்த மார்ச்சுமீஸ் முதல்தேதி (15-12-17)ல் பழையகோட்டைப் பட்டக்காரர், ராயபுர நூ ஸ்ரீமான், உத்தமக்காமிண்டநல்லதம்பிச் சர்க்கலா மன்றாடி யா ரவர்களும், ஸ்ரீமான் அர்ச்சனக் கவுண்டரவர்களும், உரித்த வரும் தைப்பூசத்தன்று சிவமலைப்புராண மூலரூப, வரணரீர்ச் சேர்ந்த அச்சப் புஸ்தகத்தைப் பல பெரியோராராட்டிநூ ல் சிவமலையிற் பார்க்க வேண்டுமென்று மெத்த ஆவ்லையி லுறி வித்தார்கள். காகிதத்துக்கென்று பொருளும் உதவினார்கள். மறுதினமே காங்கேயம் பட்டக்காரர் ஸ்ரீமான், மும்முடிக்கண பதிப் பல்லவராயமன்றாடியாவர்கள் ஒரு ஓலைப்பிரதி உதவினர். இன்னும் கிடைத்த சில பிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு பரிசோ தித்து எழுதி, அச்சியற்றினேன். இப்பெற்றியாளர்களின் விரு ப்பமும் எனது எண்ணமும் நிறைவேயும் வண்ணம், எவ்வகை இடைபூதும் நேராத காத்துமுடிப் பித்த ஸ்ரீவைசுப்பிரமணி யிக்கடவுளது திருவருளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றனன். அபம்.

எட்டுப் பிரதிகளிருந்து அன்றன்று மூலச்செய்யுட்களை எழுதி, அச்சுற்றி ஒப்புநோக்கிப், பின்பு சிவமலைப்புராண வசனச் சுருக்கம் எழுதி அச்சியற்றியதுமாகிய விரைவு வேலையால் பிழைகளிருக்கவுங்கடும். அருமைதெரிந்தோர் மன்னிப்பார்களெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிரதிகள் உதவினோர்.

குட்டைப்பாளயம் ஸ்ரீமான், அர்ச்சனக்கவுண்டரவர்கள் பிரதி 1
காங்கேயம் ஸ்ரீமான் மும்முடிக் கணபதி பல்லவராய மன்றாடி யார் பிரதி 1

காங்கேயம் அஷ்டாவதானம் ஸ்ரீமான், C. V. சேஷாசலநாயக அவர்கள் பிரதி 1

சிவமலை ஜோசியர் மகா-ஸ்ரீ ராமசாமி குருக்கள், பிரதி 1

பிங்களூர் நெதர்

19--1--1918

திருச்செங்கோடு.

}

இங்ஙனம்.

தி. அ. முத்துசாமிக்கோனார்.

உ

நூலாசிரியர் வரலாறு.

நீர்வளம்பொருந்திய சோழமண்டலத்திலே, பூர்வஞ் சைனத்திற் பிரிந்து, சைவத்திற் புகுந்து நீறுபூசி வேளாள குலத்திலே, சாலிவாகன சகாப்தம், 1634, கி. பி. 1712 விஜய வருஷத்திற் பிறந்து 60 வது வயதில் இராபாயண கீர்த்தனைபாடி, சந்திரபூதி ஊசி மகாஹாராஜா, அவ்வேந்தனின் அருமை நண்பரான புத்தேரி ஆனந்தரங்கபிள்ளை, மணலி முத்து கிருஷ்ண முதலியார், தெப்பெருமாள் செட்டியார் முதலியகனவான்கள் சமைய அரங்கீகற்றிப்பெருமையடைந்த, சீகாழி அருணாசலச்சுவிராயர் என்னும் பிரசித்திபெற்ற மஹா வித்துவானைத் தமிழ்நாட்டில் தெரியாதார் இரார் அவருக்கு மூன்று குமாரர்கள் சேஷ்டகுமாரர் அப்பலவாணக்கவிராயர் என்பவர். இவர் பிறந்த வருஷக்கணக்குத் தெரியவில்லை; என்றாலும், இவரது தந்தை அருணாசலக்கவிராயருக்கு முப்பதுவயதில் விவாக

மானதென அவர் சரித்திரத்தில் தெரிகிறது. இதனால் இந்த அம்பலவாணக்கவிராயர் கி. 19. 1742 க்குப் பிற்றந்தவராக வேண்டும். இவர் இளையிலேயே தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள் நன்குகற்றவர். சைவசித்தாந்த நூல்கள் முறையே பயின்றவர். கொங்குராட்டின் கிழக்குக்கேரீடி எல்லையிலுள்ள கொல்லிமலை (சதுரஜரி) அறப்பள்ளிசுர சதகம் ஒன்று கூறியுள்ளார். அச்சதகத்தின் 100-வது செய்யுளில்” அம்பலவாணக்கவிராயனாகு மென்புன் கவியையுஞ் சூடியே” என்பதனால் தெரிகிறது. பாடுவித்தோன் அச்சதகத்தின் முதற்பாட்டில்” மோழை பூபதிபெற்ற வதிபனெம தருமை மதவேன்” எனக்குறிக்கிறார். இவனை 1-வது செய்யுளில், கங்காகுலத்தலைவன் என்றும், 73 வது செய்யுளில்” வேளாளர் குலதிலகன் என்றுங்கூறப்பட்டுள்ளன.

பின்பு இவர்சேலத்துக்குசென்றபொழுது, அங்கு நாளை யும் நடக்குஞ் செருப்படித்தருவிழா நடந்தது. அங்குப்பிரார்த்தனைசெய்துகொண்டு போகின்றவர்கள், உண்டிகையில் தஷணைபோட்டுத் தலைகுனிந்தால் தோலால்தைத்துத் தட்டத்தில் வைத்திருக்குஞ் செருப்பையெடுத்துப், பூசாரி அடிப்பது வழக்கம்; இவருடன் அங்கு வந்தோர் இது என்ன யியா? விரந்தையாக இருக்கிறது எனக்கேட்டார்கள். அதற்குக்கவிராயர்.

“மருப்பாலேசவுந்தரிய லகரிவரை வோனிறைக்கு மாகவிக்கும், விருப்பாலே பொருளுதவா லோபிகனைச்சேலநகர் வீறுமாரி, குருப்போலே வரவழைத்துப்பணம்பரித்து நிமிர்ந்தலை குனியச்செப்து, செருப்பாலே யடித்தடித்துப் புத்திரவப்பலமுறையுஞ் செய்கின்றோள்,,

எனவிடை பகர்ந்தனர் பின்பு திருச்செங்கோட்டுக்குச் சென்று ஸ்ரீ அர்த்தநாரீசுர தரிசனம் செய்து வந்தனர். தரிசித்தீர்களா? எவ்விதமாக இருக்கிறது என்று கேட்டவர்களை நோக்கி:—

“எத்தனையோ தமிழ்க்கலைஞரிருந்து தமிழாய்ந்ததீதான்மை யிசைச் செங்கோட்டின், அர்த்தநாரீசுவரோவத்து விதப்பொ ருளாகுமவரெய் தீண்டுந், சுத்த இவா சாரியரோ குடபமுனி நேராவர் சூழ்ந்துவாழுஞ், புத்திசாலிகள் சங்கப் புலரினை யாவ ரெனிற்பகரலென்னே.”

என இச்செயுளைக்கூறினர் என்பர். இவர் இங்கு நின்றும் காங்கேய நாட்டிற் புகுந்தனர் இவரது சைவப்பொலிவும், பிர சங்க வன்மையுர், வாக்குச்சாதுரியமதூரமுங் கண்ட பட்டக் காரர் முதலியவிலேவிகள் இவரைக்கொண்டு சிவமலைப்புராணம் பாடுவிக்க வேண்டுமென்றுபேசி அறிவித்தார்கள். ஒப்புக்கொ ண்டு நல்ல காளில் சுபவேளையில், சிவமலையப்பார் தரிசனஞ் செய்து புராணம் பாடத்தொடங்கி 14 சருங்கம் 497 விருத்தத் தில் புராணத்தைப் பூர்த்தி செய்தனர். தெரிந்த பட்டக்காரர் முதலான பத்திமாண்கள், அரங்கேற்றுகித்திக் கவிசாயா மன மகிழ்ச்சி கொள்ளுமாறு சன்மானம் புரிந்தனர். புராணத்தில் அங்கங்கேபத்திச்சுவைமுதிரப்பொதிந்து சைவமணங் கமழு ம்படி இசைத்திருப்பது இவரது சிவபத்திவலியைக் காட்டுகி றது. பெரிய நூல்களிலே பயின்று அரிய கவிகளின் அவையி லீடுபட்டவரும் அங்க வருணனை புரிவதில் நுண்ணிய அறிவினை ரென்பதையும், இப்புராணம், வள்ளிநாயகியார் திருமணச் சரு க்கத்தில்.---

“கனவினிது மெமையெதிரே காணிலச்சங்கொண்டு வெய் யோன் கதிர் புகாத, வனமதனிற் கடிதோடும் வாலியெதிர் பொ ருதவஞ்சி மன றந்து நின்று, முனைகொளு வெங்கனை தொடுத்து த்துணைவரொடுஞ் சேர்ந்தவனை முடித்தா னென்னத், தனுவிரா கவன் வீரந்தனை நகைக்கு மடவரல் தன் சாறு மாதே.”

என்னுஞ் செய்யுள் முதலியவற்றற்றெறிக்கிறது. சைவத்தில் இவச் கொண்டுள்ள மேலானமதிப்பை அகத்தியமுனி உபதேச ச்சருக்கத்தில் 6, 7, 8, 9, 10. செய்யுட்கள் விளக்குகின்றன.

VIII

இவரது கைவசிக்காத சாஸ்திர ஞானத்தேர்ச்சியால் திரிபுகார்த்த லட்சணத்தைச் சுருக்கிக்காட்டும் ஆற்றலை, அந்தச் சூத்திரத்திலேயே.

“பகருதற்கும் பதி பசு பாசமோர் மூன்றும்
இகழ்விடப்பதி போலவவ விருமையு மனுகி
தகைமையாகிய பதியினைச் சார்ந்திடா பசும்
நிகரிடப்பதி பொருந்திழற் பாசம் கில்லாது.

என்பது முதலியன நன்கு புலப்படுத்துகின்றது, இப்புராணம் பாடுதற்கு உதவி புரிந்தவர்களின் தகுதி விளங்குமாறு உதவன் சாபந்தீர்த்த சருக்கத்திற் கூறாமற் காட்டியுள்ள உண்மை பாராட்டத் தக்கது.

வானவர்களிற் சிறந்தோர் மணிகண்டனுடன் மூவர்
மான மன்னரிற் சிறந்தோர் வழுதியுடனொரு மூவர்
மேன்மை வேளாளர் தமிழ் மிகச்சிறந்தோர் மன்றாடி
தானகன்ன னெனுந்தடக்கைச் சருக்கரை மன்றாடி மூன்றன்

பன்னரிய புகழ்படைத்த பல்லவராயக் குரிசி
லென்னவரு மூவர்களுமேனைய வேளாளரும் வேன்
மன்னவர்க்குத் தொன்றுதொட்டு வழிவழியாயடிமை செய்வா
ரன்னவர்கள் குலதெய்வ மாகிநிற்ப னெங்கோமான்.

என்பன. இன்னும் இவர் வரலாறு அதிகம் தெரியவில்லை.

சிறப்புப்பாயிரம்

மங்குரேயப் பொழில் வான்றடவுபட்டாவி மான்மியந்தனை
க்கலை வல்ல, புங்கவர் மதிக்கப் பொருணயஞ் சிறந்து பொலி
வுறத்தமிழினிற் புணர்தான், தங்கிய புகழ்சேர் தமிழினருண
சலக்கவி யுதவிய புதல்வன், இவகித மிகுத வம்பலவாண் னெ
னுங்கவி ராய நாவலனே.

முருகன் துணை.

சிவமலைப்புராணம்.

பாயிரம்.

காப்பு.

விநாயக வணக்கம்.

தானவாரிய மாணகவ னுந்தியந தடநி
தான வாரிச னும்பணி வெள்ளியஞ சயிலத்
தானவாரிய னிடத்துறை மலைமங்கை தருமுத்
தானவாரிபெய் தருதிதாள் சிரத்தினிற் றரிப்பரம்.

பால்வண்ண நாதர் துதி.

நீர்கொண்ட கடல்குழம நிலவுகை முழுதளந்த் நெடியமானும்
ஏர்கொண்ட சதுமுக னுமிமையவரு மருமறையு மிறைஞ்சியேத்த
வார்கொண்ட களபமுலை மா துலல்ல மங்கை யுடன் மருவிவாழுஞ்
சீர்கொண்ட பட்டாலிப் பால்வண்ணர் திருமலர்த்தாள் சிந்தை.
[செய்வாம் 1.

நல்லமங்கையம்மன் துதி:

கல்லமங்கை யாய்ப்பின்வாக் கூட்டுமலர்ப் பதத்தேதானும்
கமலத்தோனும், வில்லமங்கை கொண்டருசுகித் தீடவவாக்கு
வேண்டுபெரு விருப்பம் நல்கும், நல்லமங்கை வாய்காக மதிபுனை
ந்த பரமனிடம் மருவிவாழும், நல்லமங்கை யிருகோக நகத்தா
ளையகத்திலுற நாட்டுவாமே 2.

கயிலாசநாதர் துதி.

அரியயவ்வே ளிருசுடர்கள் முறைசெய்தொழி லவர்தயின்
யன்றென்றியாருந, தெரியமதன் றனையெரித்தும்கிரங்குந்
தும் முனிநால்வர் தேறியோரு புரிதருநா னுயிர்கணியய் புண்த்
நீத்துமப் மைனிழி புதைத்தனான்று, கரியவிரு னுறக்கண்கிம்
நின்றகயி லாயனையெங்குத்துள் வைப்பாம். 3.

சிவமலைப்புராணம்.

ஞானம்பிகை துதி.

குனிசிலைமா உணையெரிதது வெற்றிப்பெற்றெங் க்ருணமனிழிக்
கோதையார்மா, வினிரமக்கென் நெனவிருந்த விறையவன்
மேற் சாயகடைந் தேலததாண்டிக், கீனியெனவுள்ளுடைநதாணி
ன்சரணமென மற்றவனுள் கலங்கா வண்ணம், இனியவலப்பாடு
மன்பி னீர்தஞா னும்பிகைதா னிறைஞ்சுவோமே.

கணபதி துதி.

காமலையை யுரித்தவன்மேற் சிதைத்திசைப்பேர் தரித்தப
னைக்கவின் கொள் சரமீ, காமலையிற் தரித்தபுயற் பரித்தப
பேர் பொறித்தமலர்க கையாளைச்சூ, காமலையிற் பரித்தபு
முருகனுக்கு முன்னவனைக் ககனத்தபுயற் பரித்தபு
மைந்து காதலனை யடிபலிந்து கவலைப்பாரம்

வேறு. குமார்க்கடவுள் துதி.

இலகுமதியே ணியனுமைதன் னெழிலார் குறங்கின் மணி
ப் புயத்திற, கலபமயின் முதுகிலன்பர் கருத்தின்வேதா கம
முடிவி, னலகின் முனிவர் காரபன்மா லணியும்குட முடிமிசை
யிற், குலவுகுமா னிருசரணக சூழிப்பொற்கமலம் வணங்கல்
செய்வாம்.

இதுவுமது.

விந்தமதமுஞ் சூர்மருகர் விறலுங்கெடுத்த குறுமுனிவன்
சந்தவிசைச்செந் தமிழ், ரியச சாற்றுங்கூவன் சிவன் விழியில்
வந்ததிறுவ னீமைமயின் மதலைகங்கை மடல்வாதருங்
கந்தன் மணிக் கின்குணிச்சரண கமலமெமது கருத்துள்ளைப்பாம்.

வேறு. தேய்வயானை துதி.

சுகமுண் மிமிழ்க்கோன் பொருந்தவமுஞ் சதவேள் விக் கோ
னையர் தவமும், புகலலரும் வாரணமரிதாய்ப் புரிந்தவமுந் தருங்
குமரி, சூகன்மஞ் சரிப்பன னிரண்டுபுயக் குவட்டிற் றினைக்குங்
களபமுலை, ஈகல்வேல் விழிக்குஞ் சரிபதப்போ திணையெம்
மிதயத்திருத்தல் செய்வாம்.

வள்ளிநாயகி துதி.

கலைப்பூனுவ லாட்டிமலர்க் கரடும்விண்ணுட் டரமகளிர்கர
முமேளற் புலத்தில்வருங் கிளிகடிப் பொருந்தவரைத் திம்
மிதனும் ப்யல்போன்மேனி, வலத்தகரர் குலகால் வைவேலோ
ன் செம்பொன்மணி மகுடமாறும், அலத்தகமுந் தடவியசிறடி
வள்ளிநாயகிதா ளகத்துட் சேர்ப்பாம் 9

வேறு திருந்திதேவர் துதி.

கண்ணுதற்றிரு வடி தொழ வருமயன் கண்ணன்
விண்ணுளோர்பில மீதுளோர் கலமுனி வேந்தர்
எண்ணிலாதவர் நெருக்கற மணிப்பிரம் பேநது
மண்ணல்நந்தித னடிமலர் முடிமிசை யணிவாம். 10

வீரவாகு தேவர் துதி.

மாரவாகுலந் தலிர்த்தினி தாகிபமகிழ்வு
கூரவாகுமன் றனைவனத் திடைவரக குறித்த
பாரவாகுவி ராறுடைப் பண்ணவற் கிளப்
வீரவாகுவைச் சிந்தையில் விளங்கவைத் திடுவாம். 11

அகத்தியமுனிவர் துதி

சகத்தானை யன்றவனை மகவானையரவாகச் சாற்றுமே
ய்வா, சகத்தானைக் கிரிதுளைத்த தண்டானை பொருபத்துத்
தலையானைந் தி, சகத்தானை கொண்டு வென்றோன் றனைப்பரமன்
செப்கானைத் தவிற் செய்யா, சகத்தானைப் பரவுதிரு வசத்தா
னை நித்தமுமஞ்சலி செய்வாமே. 12

ஆஞ்சநேயர் துதி.

மருவிருந்த கடம்பணியு மார்பன்சொல் பணிசிரத்தா
மனத்தூந்தாகிப், பொருவிநந்த சிவமலைபின் மாருததிக்கனி
லிருக்கும் புனிதன் பூவிற், றிருவுரங் கொண்டாற் கினையோன்
முகலெழுபான் வெள்ளமெனுஞ் சேனையுப்ப, வருமருந்து தரு
மனுமன் பாதப்போ தெப்போது மகப்போ துய்ப்பாம். 13

வேறு.

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் துதி

அத்திருக்களைத் தந்தருள்செய் யஞ்ஞைமுலைப்பா லினிதருந்தி
யத்தியணங்கு வடிவமைத்தோ னடிமாமுளரி யகத்தினிற் கொண்
டந்திராத்தி பெணும்நாவார் பாத்தகற்றா ணதுபுணையா
யத்திகடந்தோன் பதம்பாவு மடியாச்சரணுக் கன்புசெய்வாம்

சுந்தரர் மாணிக்கவாசகர் துதி.

மாமுதலைத் தடிந்தகதிர் வைவேலோன் திருத்தாதை மகி
ழும்பாடி, யேமுதலை வாய்ப்பிள்ளை யினைத்தந்தோ னிருசரண
நிமத்திக்கடற், கோமுதலை யொன்பதுநாற் கொடிக்காய் மால
யுண்கண்டுகொண்டி காணா. மாமுதலை மாமீதில் வரவழைத்தோ
ன்சரண மலர் மனதுட் கொள்வாம். 15

நக்கீர தேவர், அருணகிரிநாதர் துதி

நுதலின் விழி காட்டினு நீ நுவற்றிடுப நவலபிழையே நே
கா யென்ன, முதலவன் முன் வலிபேசு முருகாறுறுப் படைப்பு
யவன் முளரித்தானும், அதிமதுச சசமொழிசு மினியதிருப்புக
ழும்பாடி யருள் சேராறு, வதன னருள் பெறு மருளை கிரிநாதர்
அமுனுமென்னுள் வளருமாதோ. 16

பொன்னம்மை துதி.

தன்னிகரிலாத சததிசிவமலைவாழ் தலத்தார்தா னீகர்நாட்
டா, தன்னகரின் மற்று முள்ளா னைங்கரனகிழ் ஒளித்தபணி யத
னைவானத். தின்னிடையிற் கரநீட்டி யேந்திவர வழைத்தேவர்க்
குமிசையக் காட்டும், பொன்னம்மை யெனுந்தாபை னறவாமலெ
ய்ப்போதும் புந்திசேர்ப்பாம். 17

வேறு. மூவையடக்கம்.

தெரியுநான் மறைகடேருச் சிவபரன் குருவாம் வேலன்
சரிதம ததனையான்செந தமிழினுற் கொலமதித்தல்
கரியமைமுலெலிபுத்திற் காணுமிந் திரகிற்பற்றப்
புரிபுர மலம்பச்செல்லும் பாலனைராகு மன்றே.

பண்டூருந் தலுர்க்குச் சூதன் புகர்வடிகுமாழியை பாணா
தண்டமி முதுனாற் செல்லும் தன்மைவா ரிதியோரேழு
முண்டிடு முனீரேர்வாரி யுண்பெனென் றெருவனங்கை
கொண்டுநீர் தன்னையள்ளிக்குடித்திடன் மாணுமனதே. 19

சேடனாயிர நாவினாற் கற்பத்துஞ் செய்பக்
டொணுச சிவகூடலைக்குகன்சரிதம யானகூறல்
நீடுயிவ்வுல கிருளெலா நீக்குவன் யானென்
றோடிமினமினி யொன்றொளிகாட்டுத லொக்கும். 20

வேறு.

இப்புவிபெலா மதிக்கத் தக்கவிலை பெற்றதொரு வியன்மா
ணிக்கன், குப்பையிலே கிடந்திடினு மிகமுமற் கொள்வார்தக்
கொள்கைபோலச், செப்புமுலை வன்னியங்கன் திருப்புகழாகவீ
னாலயன செப்புமிப்பா, லெபரிழைய தாயிடினுங் கைக்கொ
ள்வ தன்றிலலோ ரிகழ்ந்திடாரே. 21

பாயிரம் முற்றிற்று

நெயி சாரணியச் சருக்கம்.

கண்ணகன்ற நீரக்கலுழியும் வாசனைகமழும்
தண்ணெனுமமகில் சந்தொடு வேய்முதற்றருவும்
விண்ணாளாவிபே மிடைதலான் மதிகதிர் வெய்யோ
னண்ணுமவெங்கதி ரொளிபுகா நெயிசாரணியம்.

துன்றுவானவர் துயர்க்கெட முப்புரந்துலைபக்
குன்றவாச்சிலை யேந்திய பிறைமுடிக்கோமா
னன்றிவேறொரு கடவுளை வழிபடாவகஞ்சேர்
வென்றிமாதவர் தொகுதியே யிடந்தொறும் விரவும். 2

பரிதிவெங்கதி ரினம்புகாப் பான்மையாற் பார்த
விருளிருந்திடப் படவராபணி விளக்கெடுக்கும்
பொருளின் மாகவா புரிந்து மகத்தெழு புனைபுயக்
கருமுதிர்க்குல மெனமயி னடித்திடுங்கண்டு. 3

சிவமலைப் புராணம்.

சுருதிபாகம் புராணசாத் திரமெலாஞ் சொல்லும்
பொருளுந் தோன்றிடப் பூவையுங் கிள்ளையும் புகலும்
மிருகமுட்பற வைக்குல மானதும் மேன்மைத்
தருமமுட்பெரும் புகழையுந் பெறவருள் தரிக்கும்.

ஊனருந் திடிற் றுலைவினா நாகமுண்டென்றே
ஆனதன் றிவெம் பழிநினைட் டொடருமென் றறிந்தோ
மேன்மைமாதவர் புகலுமவ் விதிலிக் குணர்த்தோ
பூனையுர்புலா லருந்திடா துயிர்க்கன்பு புரியும்.

கருந்தாமாய்ப்புகங் கண்ணியன் தேவிக்குங் கமலத்
திருந்தநாண்முகன் பனைவிக்கும் வசிட்டனுக் கினிய
வருந்ததிக்கு மெய்க்கற்பியல் கற்பிக்கு மழகிற்
நிருந்துமாதவர் பன்னியர் பண்ணையுஞ் செறியும்.

வேறு.

எலிபராப்படநீகி லேறினியோடல் செய்யு மினமான்கன்று,
புலிமூலைப்பா வினிகருந்தங் களி கவைக்கால் ஞண்டினட்புர்
பொருந்திமேவு, மொலிதிரைநீ ரரிக்குருளை யுண்டிடக் கையால்
வாரி யூட்டிமீவழம், வலியகங்க மொடுபசிய கிள்ளையொரு பஞ்
சாதத்தில் வாழு மாதோ.

வேறு.

இவ்வண்ண மிகலென்று மின்றுருந் தனிவனத்தின்
மைவண்ண னாயநீகவர் வருந்தியுநா நெற்கரிய
செவ்வண்ண களிமலர்த் திருப்பாதப் பெருமான்றன்
மெய்வண்ணந் தீனையுணரும் விமலமொஞ் சிந்தைநினைல்.

ஆதியுமை யொருபாகத் தண்ணறிந் வஞ்செழுத்தும்
பூதியுங்கண் யுயிமெய்யைப் பொருளெனவே போற்றுகிற்பார்
தாதிவருங் கமலத்தோன் றினைச்சென்னி யிறபுடைத்த
சோதிநெடு வேலண்ண றாயடிகழ் விளக்கவல்லார்.

இத்தகைய முனிவரங்க ளென்னிலா தவந்நாப்பண்
மத்தகயத் தாரிபார்த்த மணிகண்டன் பதம்பரவும்
வித்தகமெய்ச் சூதமுனி வியாக்கிரவா சனத்தினிடை
யெத்தவரு முணந்துபணைத் தேத்தவன்மி னினிதிருந்தான்

சிவமலைச் சருக்கம்.

கனனமால் விடையவன் சுருணையாலரு
ஞவனையில் கந்தவே ஞவநது நிச்சலுந்
துவஞ்ஞா விடையிரு தோலையோ உறை
சிவமலை மகிமையின் றிரங்கவ செப்புலாம்.

1

அந்த மாதியின் ருகிய லமலனா மொருவன்
றந்த கந்தவே வினிதுறை சிவமலைத் தனமை
சந்த நானமறை சுகத்திர முகமதாய் விரிந்து
முருகை நான்முக ஞ்ஞினு மொழியமுற் றுதால்.

2

ஆயினுஞ்சிறி தறிந்தவா றிசைக்குது மமலை
சேயி னின்னரு னாலெனச செழுமன் ற நூல்க
ளாயும வேதவி யாதனா மடிகளெற குரைத்த
தூயவாசக முறைசொல்வ னெனவனபிற சொல்வான்

3

வேறு .

கலியத் ஞ்ஞித்துப் போர்த்த கண்ணுதற் கடவுண் மேனாட்
டரியலர் புரங்கள் வெல்லத் தறுகண்வா ககிராணை
விரிகதிர் பரப்புஞ் செம்பொன் மேருமால் வரையைப் பற்றி
வரிசிலை யாகக் கையின் வளைத்திடுங் காலேதன்னில்

4

அந்தமேருவி னுச்சியி னண்டவள் பாவச்
சந்த தஞ்சிவ பநனுறை தனிக்கொடு முடியொன்
றீந்த மானிலத் திடைசுந்தி வீழ்ந்தது விதனல்
வந்த நாமமுஞ் சிவமலை யெனப்பெயர் வழங்கும்.

5

வேறு .

ஆதியா முகத்திற் செம்பொ னடுத்திடு முகத்தின் வெள்ளி
ஆதிய செம்பு மூன்று முகத்தினிற் கலியுக்கத்திற்
நீதினாச் சிலையா மிந்தச் செங்கையாற் காமருபச்
சேதினா மலையென் றும்பேற் காரறிஞர் துழக்கநாடர்.

6

வேறு.

வானதி'பூடிமேற் றேய்தலா லொளிகொண் மாமதி தவழ்
தலா லாத்தி, தேனவிழ்' கொன்றை கூவிளமென்மேற் செறி
தலாற்றாணுவென் றேது, மேன்மையாற் சத்தி சிவமென வெங்
கும் விளங்கலாற் றேலுடை யதனான், மானிடங் கொண்ட
வளத்தினான் முக்கண் வானவ னிகர்க்குமம் மலையே. 7

அண்டமு நிலனு மளக்கலாற் செம்பொனாகமேற் பொலி
தருமதனல், விண்டென வெவருந் விளம்பவந் ததனல் வேணு
கானங்கள் மெ வுதலாற், றண்டருக் குலங்க ணிரந்தர மிடைந்து
தழைத்துருப் பசுமையாட்நிதலால், வண்டுழா யலங்க லணிந்த
ருண் மெளலி மாயவ னிகர்க்குபவ் வரையே. 8

சந்தமா மலர்மே விருத்தலாற் கலைமான் கண்டிட னாவரை
தலினு, லந்தமா னுந்தி வந்திடுமதன லாடக வருவமா குகை
யாற், சந்தக மெண்க னுறுதலாற் பலவாஞ் சராசரம்படைத்த
தன்மையினால், வந்தனாற் றிசையு முகம்பெறு மதனான் மலரவ
னிகர்க்குமச் சயிலம். 9

வேறு.

தான ஶீரோன வருவியா ரொழுதி மாதங்கப்
பான்மை காட்டிவந் தடுத்தவ ரிடர்துகட் படுத்தி
மேன்மை தங்கிய சிந்திக னாதனிமிக் குயர்ந்த
வாரீன மாழுகத் தண்ணிலை நிகர்க்குமவ் வடுக்கல். 10

வேறு

அஞ்சிறைத் தோகை மஞ்ஞை மீ துறலா லாதிபாம் பரம
னல் வரலாற், றஞ்சமென் றமரர் பரவலாற் சத்தி தாங்கலாற்
றலையிலா றுளதான, மஞ்சன குறவர் வன்விசே ருத்தலான் மரவி
னையட்டிடும் வளியாற், குஞ்சரி களப முலைகலந தினைக்குங்
குமரனை நிகர்க்கு மக்குன்றம். 11

வேறு .

கீழ் செற்குல முடியே கருமைகாட்டுதலு
லரிப சந்திடு கண்கள் பற் பலவுள் வதனூற்
றருளி நீழல்கண் டிருத்தலுற் றானவர் சாயப்
பொருத வந்ததா லிந்திர னிகர்க்குமப் பொருப்பு. 12

வேறு .

அக்கிரி யிடச்சார் பதனிலேயேன மனைந் துமண் டனையக
ர்ந்திடுதல், மிக்கவான் கங்கை சிகரமேற் காணுந் வெள்ளை
மாகினோன் மீது, புக்குநீண் முடியைக் கண்டன னென்னப்
பொருக்கெனப் பாதலம் புகுந்தியா, னிக்கண மதனிற் றிருவடி
என்ப னென்னமான் முயலுத லியையும். 13.

சங்கனி யெயின மடநல்லார் கொழுநர் தங்கனோ டேடி
வே றிருப்ப, வங்கவர் வதனமென்றுசா ளரத்தி னனைந்திடு மதி
யைமென் முகத்திற், றங்கனா டவர்க ளனைத்தலு மருணன்
றனைக்கண்டு வாரிசமனைய, செங்கரம் நீக்க வுயர்தனா மென்னச்
செழுமதி மேற்றிசை செல்லும். 14

பரிதியூர் தேரிற் கட்டுமோ ரேழு பசும்பரி தன்னைவல் வெ
யினர், தருமகா ருருங் கொடிஞ்சியஞ் சிறுதேர் தன்னிடை கட்
டுதற் காமென், றிருகா மோச்சிப் பிடிப்பதற் செழுலு மிங்கி
வைகண்டபா கருணன், வெருளிமத் திகையாற் பரியினைப் புடை
த்து விரைவினின் மேற்கடல் குளிப்பான். 15

உடுக்குந் மதனைக் குறச்சிறு மியர்க ளொளிதிகழ் தரள
மென்றெண்ணி, வடுத்தவி ரிளமென் முலைமிசை சூட்ட எடத்
தினுக்காமென வதன்பா, லடுத்தவாரசி மாமலரினைப் பழித்த
வங்கையாற் பற்றுதற் கோச்சி, விடுக்கணுற் றென்றோ டொன்
வா வண்ணமேகுவ மேருவினிடையே. 16

வேறு .

நுங்கங் கானவ சாகமே-அங்கங் கானவ ராகமே
ங்க மண்டத் தவர்களே-சங்க மண்டத் தவர்களே. 17

நாகமோதுபுன் னாகமமையனம்-நாகமோதுபுன் னாகமமையனம்
கோகமாமதி லும்பர்குலங்களே-கோகமாமதி லும்பர்குலங்களே 18

மழமினார்விசீர்வீ தத்தையே-பழகும் பஞ்சர தத்தையே
அழகு மஞ்ஞை ணித்தமே-விழைவதாய்ச்செயும் நித்தமே 19

வேறு.

இன்ன தன்மைய வாகிய வெழிற்சிவ மலையின்
அன்ன வாகனன் மாதவ ரருமறை பரவும்
சென்னி யாருடைத் தேசிக னினிதுயிற் றிருப்பான்
அன்ன வெற்பினுக் கிணையெழு புவனத்து மரிதான். 20

வேறு.

சிவமலை யென்றிடச் சிதையுந் தீவினை
சிவமலை யென்றிடத் திருவர் தெய்திடும்
சிவமலை யென்றிடச் சேரும் புண்ணியம்
சிவமலை யென்றிடச் சித்தியாகுமால். 21

வேறு.

ஒருகாலம் மலைகுழுவோ ருலகமுழு வதுஞ்செங்கோ லோச்
சிவாழ்வார், இருகாற்குழந் திடுமவரே யிர்திரபட்டந்தரிப்ப
ரிணையிலலாத, மருவார்பூங் கடம்பணியு மாப்பணையல் வரை யிட
த்தில் வந்து காண்போர், திருமாலி னுந்திவந்த வயனாகிப் புவி
சிருட்டி செய்வானே. 22

வேறு.

சகமதினிற் காசிதில்லை யருணையாதித் தலங்கடனிற் புரி
யுமகந் தவங்க டானம், பகர்விரதம் பூசையிவை செய்யும் பேற்
றிற் பலனயுதந் தருமிந்தப் பதியிற்செய்யி, னிகரிவந்தக் கிரியி
டத்தி லயிலவே ருங்கி நீங்காம லேனிதுறையுந் கந்தவேளைத்,
திகழுமிந் சிறந்திருகார்த் திகைநாட் கண்டோர் சிவபதத்தில்
யிற்றிருப்பார் துண்ணந்தானே. 23

வேறு.

தவர்பயி லீந்தச் சிவமலை யிடத்துத் தங்கிரன் னியதிசுள்
முடித்துப், பவமகந் றெழுத்தோ ராறுமுச்சரித்துப் பங்கயக்
கடவுளோ முனிநீகான், நிவனொளி மலையைச் சூழ்ந்துமே லமர்
ந்தசேயினைத் தெரிசனஞ் செய்யிற், கவலையி லின்ப சாகரீத்
தழுத்துக் கயிலையங் கிரிக்குறை யாவார். 24

உத்தமதரமார் தலங்களே ரனந்த முலகினி நிலைபெறு
 ஷதனின், மெய்த்தகு தலங்க டில்லையே யாதி வியன்பதி பல
 வத னுள்ளு, மத்த னுலையமா மேருவின் சிகர மாகையா லறு
 முக னமரு, மித்தட மலையி னிகர்வதாய்ப் புவியோ ரேழினி
 னியம்புவ ரெவரே. 25

வேறு.

வன்பினு லந்தப் பதியினிற் கொலைசெய மதுவுண விலை
 மாத, ரின்ப மார்த்திடப் பொன்பணி களவுசெய் திடவெந்த
 முறையானும், வெம்பிய மனத்தி னினைத்திடி லெண்சித்தி
 மெய்முத்தி தருமென்றா, லன்பி னுனைப் பவர்பெறும் பேற்
 தினை யாவரே யளப்பாரால். 26

விவமலைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம், 64.

சத்திமலைச் சருக்கம்,

அத்தினி ழித்திரும னுளைய னும்ப
 செத்தினையு மேதொழு திறைஞ்சுவ வெற்பின்
 மெய்த்தகுபு கழத்திரம் விளம்பினமல் வெற்பே
 சத்திமலை யென்று பேர் தரித்தமுறை சொல்லாம். 1

வேறு.

கங்கை தங்கிய செஞ்சடைக் கடவுண் முனிமய
 மங்கை யர்ப்பிகை தனையங்கு மணம்புரிந் தனந்தந்
 துங்க வெண்மதி பொருபுடை யுதிசெனத் தோன்றுந்
 தங்கு பேரொளி வெள்ளியம் பொருப்பிடை சார்ந்து. 2

புவன கோடியுளு வமையில் கோயிலுட் புருந்திங்
 கெவரை யுந்தடை புரிசெனச் சிலாதர னியற்றுந்
 தவப லன்றரு நந்திவர் தனைசொல் சாற்றிப்

வாயுமை நலந்தினைத் திருந்தனன் பன்னுள். 3

ஆய காலையி னிந்திரன் முதலிய வமர்
காயும் வெவ்வுட் வைக்கனல் கடல்விடங் கடுங்கூற்
றேயுந் தியசு ரியற்றிடுங் கொடுமையை யெவர்க்கும்
நாயனார்க்குரைத் தகழ்ந்துநர் துயரென நடந்து. 4

ஏன மன்னமுங் காணரு மிமையவ ருறையும்
வான ளந்தபொற் கோயிலின் வாய்தனில் வந்து
கூனி ளம்பிறைக் கண்ணிய மலைமகள் கொழுந
ஞான நாயக வருஞருவனிய நாதா. 5

அறமணுத் துணை நினைகிலன் பாதக மனைத்தும்
நிறையும் நெஞ்சினுல் குரளு மவுணனுல் நெடுநாட்
சிறையி லுற்றெமர் படுந்துயர் செப்பமுற்றதா
லிறைவ காத்தரு ணீயெனக் கூஉய்முறை யிட்டார். 6

வேறு.

திரைக்கட லெலிபோ லிந்திரன் முதலார்தேவரிம் முறை
முறை யிடலு, மாக்கெறி குமுத வாயுமை புணர்நீத் தரியணை
மீதிலவர் தையன், வரைப்புய நந்தி தனைவிளித் திங்கு வானவர்
தம்மையுய்த் திடெனக், காக்கம லங்கள் கூப்பியாங் கவனுங்
கடவுளர் தம்மை யுள்ளுய்த்தான். 7

வந்திடு மமர ரெம்பிரான் சுமல மலரடி பணிந்துமுன் நிற்ப,
விந்துசே கரனுங் கவர்முந் நோக்கி யியம்புவான் பொருவருஞ்
சேனாபத், தந்துபோ ரவுணக் குலங்களை வாட்டித் தருதுறும்
மியற்றிநு வளைத்துஞ், சிந்தையி லையம் கொள்ளலீ ரிருக்கை
சேருமென் றினிதருள் செய்தான். 8

அமர்கள் விடைபெற் றகன்றபி னெம்மை யானுடைக்
குரவனை முகத்து, விமலனோ ராறு முகத்தவ னானுன் மென்
னுதல் விழிகளின் மிரண்ட, வமலமாம் புலிங்க முதித்தவப் புலி
ங்க மாறையும் பவனனக் கினிவா, னிமையவர் பரவுங் கங்கையி
னுய்க்க விவரவை தாங்கமைந்திலாய். 9

சந்திர மவுலிக் குரைக்க மற்றவனுஞ் சரவுண நதிக்குற
யிகவுந, தந்ததி லுய்க்க வாறுமா மகவாய்ச் சலசமென் மலர்
யிசை யினிதாய், வந்தநான் முகனுஞ் செந்திரு மீ லும் வானவர்
முதல்வனுந் துதிக்க, விர்தளம் பிழைமேல் வளர்ந்தினி திரு
ந்தா னிறையவன் விழிவருந் குமான். 10

வகிர்மதி புனையும் ஷேணியன் விழியின் மைந்தனைத் தந்த
ருள் செய்தி, சகமுழு தீன்ற வெம்பெரு மாட்டி தானநிற் திற்
றைநான் வரைபீ, எனகமகிழ்ந் தன்பாய்த் தன்னிடமாக வருள்
புரிபாதுகண் ணிடமாய், மகவினைத் தந்தா னென்றுவெங் கோவ
மனத்திடை கிளைத்திட வெழுந்தாள். 11

குருமணிக் கலன்க ளழுத்திடும் பசிய கொம்பென் நடந்
திட மலைமான், மருமலர்க் கமலச் சேறடி பெயர்ப்ப மற்றவள்தா
ளணிசெம்பொற், பரிபுர மதனை யெந்தை நோக்குதலும் பதித்
திடு நவமணி யதனிர்; நிருமக டனினு மெழில்பெறு மொன்
பான் சேயிழை யவருதித் தனரால். 12

மின்பரி புரத்தி லுதித்திடு மொன்பான் விளக்கிழை யவ
ரையு மெந்தை, யன்பொடு நோக்க வம்மடந் தையர்தம் மாவிளந்
தளிரிளவயற்றி, னின்புது கருப்ப முறுதலு மதனை யிமய
மான் கண்டுவெந் தழலிற், பின்புநெய் சொரிய முண்டிடுங்
கனல்போற் பெருகுவெங் கோடமேற் கொண்டு. 13

வேறு.

பரிபு சந்தரு பாலையர் தங்களைப் பார்த்துக்
குரும ணிக்கலன் றுங்கிய கொம்பளிர் நீர்கொள்
கருவு விர்த்திடா திருந்திடக் கடவிரெ ன நிகைத்துக்
கரு முகிற்குலம் கண்படு கயிலையை நீங்கி 14

திருவும் னாணியும் தவஞ்செய்துந் தீண்டுதற் கரிய
'கிரும'ஸர்ப்பதம் சிவந்திட நடந்துதெற் கேகி
'மருவ'ஸர்ப்பதம் பொடித்தகார் 'முகத்தினில் வந்த
வொருந் தனிப்பெருங் சிவமலைச் சாரலி லுற்றாள்.

இருள் டங்கனும் யருங் ட வெழுந்த செங்கிரணத்
தருண பாணுவிற் றிகழுமச் சிவமலை தலைக் கண்
கருகு மீன்பொடி தடங்கிரி யுச்சியி லொருபா
லருளொடு மிகவடி முயன்றுகொண் டிருந்தன ளமலை 16

இன்ன வாறுமை தவமுயன் றிருந்தன ளாக
மன்னு நாபுரத் தனிலவரு மொன்பது மரதர்
சொன் வெண்பா தி நதியுடன் கடுக்கையுஞ் செறித்த
பொன்னின் வாகைடைப் புண்ணியன் றிருவடி போற்றி 17

ஐய வெங்களுக் கண்டங்க ளனைத்தையு மீன்ற
தைய லப்பிகை தந்திடுங் கொடியசா பத்தான
மெய்பு றுறகருச் சுமந்தியா மெலிந்தனம் விரைவி
னாய்பு மாறருள் புரிகெனப் பணிரதினி துரைத்தார் 18

இரந்து வேண்டிய மாதரை யெம்பிரா னோக்கி
முருந்தை வென்றிடு முரன்மா துமையவண் முனிவாற்
புரிந்த சாபத்தை நீக்குவார் புலனத்தி லெலரோ
திருந்த மற்றவ ளிடத்தினி னீவீர்கள் சென்று 19

அன்பி னோடி ராப் பகலினு மவள்பணி தலைக்கொண்
டின்பு றப்பணி செய்துமே லுங்கள்தா லிரங்கி
யன்பிழைப்புரி சாபத்தை மாற்றுவ னாங்க
மென்பெலா மகன் றினியதாஞ் சுகம்பெறு வீரால் 20

தெக்க ணத்தினை தனி லுயர் சிவமலை யிடத்தின்
மைக்கண் மாதுமை தவத்திருக் கின்றனன்
மொக்கு என்னபூண் முலைத்துணை மடநல்லீர் நீவி
நிக்கணத் தினிற் கென்மினென்றி னையவன் மொழிந்தான்

எற்றின் மேல்வரு மெம்பிரா னருள்கரந் தினிதாய்க்
காற்று வாகுகஞ் சிமத்தினு மனத்தினுந் தாங்கி
மேற் றவைகழித் தெழுந்திவ வெற்பின் வந்தையி
யாற்று நற்றவ வுமைமுண்டர் தடிதொழு தேத்தி 22

வம்பி ருமுலைமாதமொன் பதின்மரு. மதங்கொள்
கம்ப மாவுரி போர்த்திநிங் சுண்ணுதல் புனைந்த
தம்பி ரான்புகல் மொழிப்படி. தடங்கிரி புதல்
மெம்பி ராட்டிசொல் லேவல்கள் செய்துனி திருந்தார். 23

வேறு.

அண்ட கோடி.க ளனைத்தையு ம்ன்றுகாத் திருள்செயு
மெம்மன்னை, கொண்ட வெஞ்சினந் தணிப்பதற் காசுவெங் கூற்
றுயி ருண்டாளார், நண்டு முாயணி மால்முடி விடையின்றிக்
சலசமென் கார்த்தன்னின், மண்டு தீமழு மறிததல் விழியிள
மதுகொன்றை மலர்த்தாரும். 24

கரிய கண்டமுங் கசந்து வெண்ணீற்றொளி கவின்றரு தனி
மெய்யுந், தெரிய நான்மறைப் பாதுகை மீதினிற் சேர்த்திய திரு
த்தாளு, மரிய யோகபட் டிகையுங்கட் டங்கமு மாகமன் மத
கோடி, யுருவ மிக்குள தவமென வடிவுகொண் டமைதிரு முன்.
வந்தார். 25

வந்து நின்றுநித்தவர்தமையி ருமென மணிப்பொளு தனமி
ட்டுக், கந்த வாரகுழ லாரியை கூறுவாள் காகினி தனினீவி.
செந்த நாடிக்கு வந்தென் காரிய மியம்புமி னெனவெந்தை,
கிந்து ரத்திரு றுதற்கயல் விழிமினை செப்புது மினிக்கேளாய்

வேறு.

எந்த ஐருமெந் நாமமெப் புலனமு மெமக்குச்
சொந்த மாயினும் வேலைகுழ் தொல்புவி யிடத்தில்
மந்த நாசலத் துத்தர திசையினில் வசிப்போம்
புந்தி யார்வமே டுங்கியாம் வந்தவற் புதங்கொள் 26

இரகி மங்கையைத் துடியிடைக் கமலையை மிகுத்திடுங்
கவின்கீழுந், கவனி லாமனத் தருந்ததிக் கதிகமாங் கற்பும்
வாரிதுஞ்முந், தகணி நேர்தரு பொறையுநற் குணங்களுந் தரு.
மழுமுபிர்க்கன்பு, புரியுஞ் செய்கையு மீகையுந் சீலமும் புகழ்
கையுந் தவப்பேறும்.

பெருமையும் பெறுமங்கையம் பருவமாம் பேதைதன
கழைமென்றோள், மருவியீரொழு புவனததும் நிகரிலா அமர்
தனைத் தரவுள்ளங், கருதி யத்தகு கன்னியை யும்பரிற் காசினி
தனிலெங்குந், துருவி வந்தனன் கண்டன முழைமுன்செய் சுப
தவப் பெரும் பேற்றால். 29

கரிய மைவிழிச் சிற்றிடைப் பசியதோட் கன்னிநீ யரிதா
கப், புரியு மாதவப் பேறுமயாஞ் செய்திடும் புண்ணியத் திர
ளான, சரிதை யின்பயன் தானுமொன் றுயது தயவுசெய் திடி
லென்னே, யரியநன்மக வுதித்தடுங் காலையி லருக்கர் நேரா
யென்று. 30

தவ வருக்கொடு வந்தவ ரிம்முறை சாற்றலு, முமைகே
ளாச், சிவ சிவாவென மலர்க்கரங் கொடுதுளைச் செவிபுதைத்
தயர்ந்துள்ளங், குவடெ னப்பணைத் தெழுமுலை சுமந்திடை
கொம்பரி னாசைந்மிகால்க, வயண கன்றிரண டடிபெயர்த் தடு
முன் மருமறைப் டொருளானேன். 31

நஞ்சுமர்ந்திடு மிடறுமுக் கண்களும் நாலெனுந் திரடோ
ளும், பிஞ்சுமா மதிரதியறு கிதழியம் பிணையலும் பொலிந்தோ
ங்கும், பொன்செய் செஞ்சடை மகுடமுங்காணவே பொரு
விடை மேற்றோன்றி, யஞ்ச லஞ்சல்நீ யெனவுமை கரம்பிடித்
தண்டகை யிவைகூறும். 32

வேறு.

கந்த வார்குழற் கவுரிகே ணிணையன்றிக் காதன்
மைந்த னைத்தா வேதுவே, துன்னுடன் மருவு
மந்த மில்லதோ நாணது முள்ளடங்காம
லெந்தம் பார்வையிங் வந்தன ணிணையிலாக் குமரன் 33

மனமதிக்கரு, மூவிரு வருக்கொடு வந்தருண் மகவுந்தா
னிணை மாமக வேயன்றி வேறில்லை நிகழ்த்துது மதனைக்கே,
வீணையகேயைநீ விழியின்றி காண்குறி னைபொடு மணிக்கச்சுத்,
தன தடங்களிற் பால்கார தொழுகுமித், தன்மையுந் தெரிவா,
யால். 34

இந்தீ மால்வரை தன்னினீ யருந்தவ மியற்றிடு மதனாலிக்,
கந்தரக்கிரிப் பெயர்கூத்தி மலையெனச் சொற்றிடப் பொலிந்
தோங்கு, மந்தரத்தளவாம் வெள்ளி மலையினு மதகநல் விருப்
பாய் நின், மைந்த னாங்குகள் வாசமுற் றிடுமிதன் மகிமையா
ரறிவாரே. 35

என்ன வோதிமுன் னோன்மலை மங்கையை யிடபமே னுகந்
தேற்றித், துன்னு பூதவெம் படைபொடு கயிலையஞ சோதி
மால் வரைச்சார்பிற், பொன்னி னாண்மல ரம்புயம் பூத்திடும்
புனற்சர வணத்தெய்தித், தன்னை நேரிலா னுமைமுக நோக்கி
நின்றனையரைக் காரணென்றான். 36

பனிவ ரைத்திரு மானுமம் மகார்தமைப் பார்த்தினி தருள்
கூர்ந்து, நனி மகிழ்ச்சியின் மூலிரு சேயையும்* நளினமென்
மோச்சி, யினி தெடுத்தன ளோருரு வாய்முக மிரண்டுமூன்
றொருமுந்நான், கெனு மணிப்புய மாகினன் மேலவர்க் கிறை
வனொமாரு கந்தன். 37

அன்ன தன்மைய தாகிய மைந்தனை யணிமணிக் குறங்கே
ற்றிப், பொன்னி னன்னமென் றிதலைகள் பூத்தொளிர் பொம்மல்
வெம் முலைத்தீம்பா, நன்னை நன்மணி வள்ளத்திற் சொரிந்து
மைந்தனுக் கருளுட னூட்டி, யென்னை யாளுடை யானுக்குந்
தனக்கும் நன்னிடையில் வைத்தினிதாக. 38

சுரர்கள் கற்பக நறுமலர் பொழிந்திடத் துந்துமி யைந்தா
ர்ப்ப, வரகரா வெனக் கணங்களு முனிவரு மடியருந் துதித்
தேத்த, விரவுசூர மகளிர்முன் னடித்திட விஞ்சைய ரிசைபா
டக், கரையிலா மகிழ் சிறந்திட விணையிலாக் கயிலையுச்சியி
னெய்தி. 39

ஏற்றி னின்றிழிந் தெம்பிரா னினமயவெற் பின்ற மங்கை
யுமாகு, மாற்றருந் திறற் குகனெடுங் கோயிலின் வந்தாரி யனை
மீதில், வீற்றிருந்தனன் 'பூனினின் வந்தவன் மேகமேனியன்
விண்ணோ, ஈற்றல்சரல்கண் ராதரு முனிவரு மடியினை பணி
ந்தேத்த. 40

வேறு.

கொந்த லர்க்கருந் குழலுமை வெள்ளியங் குவட்டிற்
கிந்தை யன்பொடு பரனுடன் சென்றபின் சிலம்பின்
வந்த மாதாரக் கொள்கரு முதிர்ச்சியால் வருந்தி
யந்த ரத்துயர் சிவமலை யதனிலே யிருந்தார்.

41

சத்திமலைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம் 105

வீரைச்சருக்கம்.

வேறு.

சூரனெஞ்சமுங் கிரவுஞ்ச சயிலமுந் துளைத்த வேலனைத்தந்த
காரைநேர்தரு குழலுமை தவஞ்செப்த காரண மதனும்முன்
றாறா வென்றிட வருமலை சத்தியென்றுற்றதை யுரைத்தாம்பின்
வீரைமாதக ரென்றொரு திருப்பெயர் மேவியகதை சொல்வாம் 1

வெள்ளி மால்வரைக் கோயிலி னரியனை மேவியபின் வெள்ளைப்
பிள்ளைமாமதிப் பிளவணி வேணியன் பிராட்டி. தன்மூக நோக்கி
வள்ளைவார்குழை மாதுரின்பத மலர்மணிச்சிலம்பினில் வந்த
கள்ளுமலர்க் கோதையர் கொண்டிடுங் கருப்ப மங்கதனாலே. 2

பெருவி லாதமெய் வருந்தின ரவர்பெறும் புதல்வரா னவராரு
ஊருளி னேநீர் நல்கியகுமரனுக் கன்புட னேவற்செய்

பெருமை நீங்கிலா துணைவராய்த் தூண்பை பிறந்திடுமரிபேறு
வெருவவங்கையாற்புடைத்திடும் வலியுளவென்றி வீரர்களாவார்.

ஆன்னதாலவர் கருவுயிர்த்திடுவகை யருள்புரி கெனவிசன்
சொன்ன வாய்மைகேட்டகங் களி துளம்பிடத் தோகைநல்லவளுங்கா
ரென்னுமீவார்துழ னூபுரமாதர்க ளின்னண்பினிதாகப்
பின்ன மின்றியே கருவுயிர்த் திடவெனப் பேசின ளருளோடும்.

வாரிணங்கிய மூலைத்திரு மடந்தையும் வாணியும் பணியுந்தாட்
பாரவெம்முலை யுமையவ ளிம்மொழி பகர்தலுஞ் சிவவெற்புச்.
சாரல்வாயுறு மொன்பது மாதருந் தடக்கையின் வார்கொண்ட
வீரவாகுவே யாதிய வொன்பது வீரர்கடமைப் பெற்றார் 5

மின்னுமடம் மாதர்கள் வெயர்வையிற் பிறந்தனர் விறல்பூண்ட
மன்னு வீரரோ நிலக்கரில் வாறவண் வந்திடுமதனாலே
பன்னு வீரமா புரமென வாயத்ப் பதிக்கினிதாம் நாம
மின்னு மப்பதிக் கேதுவால் வரும்பெய சிசைத்திடமுற்றதால் 6

கே வ னு .

ஒருமிவ் வண்ணம் வந்த விலக்கத் தொன்பானும்
விரர்களாரு மெய்ச்சிவ வெற்பின் மீதேறிக்
காரமர் கண்டத் தெந்தையை யுன்னிக் ககனத்தா
ளாரும் வியப்புற வேதவ நோற்றா ரதுபோது. 7

கே வ னு .

வீறுபெறு நா லுழுகண் மேயபத மின்று
மாறுமென வெண்ணிமருண் மேவமணி வண்ண
னீறில்பத மானதுமி னித்தளிநு மென்று
வேறுபல வெண்ணமுற மெய்த்தவ மிழைத்தார் 8

இன்ன வாரிவர் நவாபுரிந் திடுமதை யிதழிப்
மின்னலான் றிருவுளத் தெண்ணி யவர்க்கரும பெற்றி
தன்னை நல்கிட வண்டவக ள்னைத்தையுந் தந்த
மின்னிடைகடுகையி குகனெடும விடையின மேற் கொண்டு 9

துலையிலா வலிப்பூத வெம்படைத் திரள்குழக்
கலையரிக் குலம் நெருங்கிய சிவமலைக் கண்வந்
தலகிலாத் திறல்வீரர்க ளானவர்க் கெல்லார்
தலைமை வீரவாகுப் பெயர் தரித்தவற் பார்த்து. 10

புரங்கொல் புன்னகைப் புண்ணியன் கூறுவானீ வி
ருரீ தவாதுசெய் தவங்கண்டு நெஞ்சக முவநதேம்
நிரந்த ரந்திரு நீங்கிடா நிலைமையா யிருக்க
வரங்கள் வேண்டிய துரைத்திடும் வழங்குது மெனலும். 11

ஐய நின்றிரு வடிமலர்க் காம்பணி வினடசெய்
துய்ய வேண்டுமென் றிசைத்தனும் பாமனுண் மகிழ்ந்து

கையில் வேற்படை தாங்குமிக் கந்தனெஞ் சிறுவன்
மெய்ப்மையாக நும்முன்னவ நெவரினு மேலோன். 12

இவன் மொழிப்படி யேவல்செய் தாற்றாமி நெமக்கும்
புவனம் யாவையும் தந்தவீழ் புனிதைக்குஞ் செய்யும்
தவலருப்பணி தனிலொரு சகத்திர மடங்கா
மிவன ளிக்குவ் னீவிர்வேண் டுமிய னைத்தும். 13

என்னவே புகன் நெம்பிரா னுமையொடுங் கழிவே
தன்னி லீயொலாக் கோயிலுபுக் கிருந்தனன் சயிலக்
கன்னி தந்திடுங் குமரனச் சிவமலைக் கானின்
மன்னு வீரராம் துணைவர்பா லருளொடும் வதிந்து. 14

வேறு.

கயத்தொடு கயத்தை மூட்டிக் கடுஞ்சமா விளைத்தும் வெற்பாம்
புயத்துணை வீரர் மற்போர் புரிந்துடச் செய்துஞ் சேற்ற
வயத்தொடு வயத்தைத் தாக்கி யரியபோர் மூட்டிவித்துஞ்
செயத்தகு மிவ்வாறுட நெரிந்துவீற் திருந்தார் மன்னே 15

ஆர மாமுலை நூபுர மாதர்க ளருளும்
பார வாகுள வீரர்க ளப்பருப் பதத்தின்
சாரல் வாயுதித் திடுதலா லப்பதி தனக்கு
வீர மாபுர மென்று பெர் விளங்கிய தன்றே. 16

வீரைச் சருக்கா முறறிந்து.

ஆ விருத்தம். 120

அகத்தியமுனி உபதேசச் சருக்கம்.

மனிதருஞ் சுரர்களு மாதவஞ் செய்யும்
புனிதருந் தொழூந்தலப் புகழ் பகர்ந்தனம்
கனிதரு மனபினா கந்தவேள் குறு
முனிவனுக் காகம மொழிந்த தோதுவாம் 1

கருந்து மாய்பசங் கண்ணிய னுந்தியங் கடலத்
திருந்து வந்திடு மயன்றனைக் குட்டினே னிவ்வா
றருந்து னைவரோ டாடல்செய் திருக்குமந் நாளில்
வருந்து மும்பார்க்காய்க் கடலுனு முனியங்கு வந்தான். 2

வேறு

வந்த மாதவன் மூவிரு முகமுடை வள்ளல்
கந்தமா மலர்ச் சேவடி பணிந்து கைகூப்பி
முந்தை வேதனூர் தெளிகிலாமறைப் பொருண் முழுது
மெந்தை பேயெளி பேன்மெறிந் திடும்வகையிசைத்தாய் 3

ஆங்க தன்றிபே பறஞ்சலிக் கமலன்முன் னுரைத்த
திங்க கன்றிடும் வடமொழிக் கெதிரதாய்ச் செப்பும்
பாங்கு ருந்தமி ழிபலெலா முரைத்தனை பரிவாற்
றேங் கருட்கிட னுனையன்றி வேறிலைத் தெரியின் 4

மாற்ற ரும்பிறப் பறுத்துநின் மலரடி கிழலின்
வீற்றி ருந்திடும் படிக்கருண் மெய்ம்மையா கமத்தி
னற்றை பேற்கினி தருள்செய வேண்டுமென் றடியிற்
போற்றி நின்றிடக் கருணையாக் குமாவேன் புகலும். 5

தரும சிந்தனை யுடையவ ராய்த் தவம் பயின்றவராய்
அருமறைப் பொரு ளாய்ந்திடு மகத்தராய்ச் சன்னக்
கருவகற்றிதி முபர்ச்சியிற் கலந்தவன் பினராய்ப்
பொருவி லாவுரி ரிடத்தன்பு பூண்மனத்தி னராய். 6

ஆக்க மாகிய வரனுரு வாகுமஞ் செழுத்து
நீக்க மின்றியே பாயின்றிடும் நினைவுடை யவராய்த்
திக்கை சுத்தரா யிருக்குமச் செய்கையோர்க் கிறைவன்
வாக்கி னுற்சொலு மாகமம் வகுந்திட லாமால். 7

தான நன்மகம் பொறைதவந் தருமநல்லொழுக்க
மேன்மையாங்குல மொடுகல்வி விச்சைபாசார
மானதம்வெளி யிரண்டினும் பூசனைமகிமை
யானநற்குண மியாவுமுன் னிடத்தினினமைந்த. 8

ஆகலா லுனக் கோதலா மெனவுரைத்தங் குப்
பேத மொன்றிலாத் துணைவராம் வீரகைப்பிரிந்து
தாதகித்தரு நீழலிற் றணித்திருந் தினிய
வாதரத்துடன் குறுமுனி தெளிந்திட வருள்வான். 9

வேறு .

எந்தைதன் னான்கு திணைமுகந் தனினு மெழுந்ததா லியப்பருவேத
மத்தமி லுச்சி முகத்தினி லுதித்த தாகம மதனை யெய்மண்ணை
வந்தனை செய்ய வுரைத்தன னெந்தை மற்றவன் மடியினிலிசுத்து
சிறந்தையன்புறயாங்கேட்டன மதனைத் தெருட்டுவ னுனக்கெனச் செப்பி.

வேறு .

பகரு தற்கரும் பதிபசு பாசமேர முன்றா
மிகழ்வி லாப்பதி போலவவ் விருமைபுடனாதி
தகைமை யாகிய பதியினைச் சார்ந்திடா பாசம்
நிகரிலப்பதி பொருந்திடிற் பாசம் நில்லாது. 11

என்ன வவ்விய றையெலா மெடுத்தினி தியம்பி
பன்னு மங்கையிற் கனியெனத் தெருட்டினன் பதும
னின்ன முந்தெரி யாமறைப் பொருளினை யீசன்
தன்னுளம்பெரு மகிழ்வுறச் சாற்றிய குரவன். 12

அருளொடுங்குகன் மொழிந்திடுமாகம மனைத்தும்
மொருதாஞ்சொன வுடனுணர்ந் துலகெலாஞ் சொல்லும்
பொருளும போனிறைப் பூரண வடிவ மாந்தன்மை
மருளெலாங் கெடத் தெளிந்தனன் மலையமா முனிவன்.

அகத்திய முனி உபதேசச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம். 133.

அகத்தியமுனி பூசைச் சருக்கம்.

மாயச் சூன் மருக ரிருவர் மெய்
தீயக்காய்ந்திடுஞ் செந்தமிழ் மாமுனி
நேயத்தான் மலை நேரிழைதநதருள்
சேயைப்பூசனை செய்முறை யோதுவாம்.

எந்த வேளையில் யாதுகேட்பினுமவை யாவுஞ்
சிறந்தயாருலர் தீர்த்திடச் செப்பின னெனக்குத்

சீவமலைப் புராணம்

வேறு

தந்தை தன்னினுந் தாயினுந்தமிழினுமன்பரம்
எந்தை கந்தவே வென்னினந்தகத்தியுபனிசைப்பான். 2

வேறு.

னரையரசன் பண்ணெய்த மா தவத்தின் ஈந்தவின மானின்கன்றே
கரையில்பிற விக்கடலை கடக்கவருள்செயதபெருங் கருணைக்குன்றே
இரவு பகற்றனிததுணையே யுயிர்குயிரேயாருயினை யில்லா நின்னை
யரவியருச்சினைபுரிய வென்மனது பூண்டதெனப் பரிவிற் சொன்னான். 3

வேறு.

வேலையுண்டிடுந் தவமுநி யீவ்வரைவிளம்பலு மதுகௌரீ
சேலேநேர் விழியுமையவள ருளிய திருமகனொரு கோடி
காலையாதவ ரொருபுடை யுதிதெனக்கங் கினுறுபடிவத்தின்
நிலமாமயின் மீதினிற்றோன்றின னிகரில் வேறபடை தாங்கி. 4

மூனிவரன்கண்டதீர்த்தமு மகிழ்ச்சி மூண்டிட நீர்படிந்திடுதற்
கினியமா தீர்த்தமொன்று கண்டகை யிருத்திடுவ குண்டுகைக்கங்கை
தனையுமுட் கலந்து படிந்து ிறணிந்து சங்கரன் விழிமணிதாவகிக்
கனியுமன்புருகா யாமெழுத்தெண்ணிக் கந்தவேடிருமுன்பு வந்து. 5

நெய்முதலா னறியகுற மிஞ்சுகுழம்பிருக நிறையவாட்டி
மைதவீரகங் காந்திமஞ்சனமாட்டி கலைமுகட மணிபூரீணுந்
கொய்மலர்த்தா மஞ்சார்தங் குளிர்நானமினைபலவுங் கூற்றைக்காய்ந்த
வையனுதை யாகமத்தின் விதிப்படிக்குவானைதமுத மாகியாகு. 6

வேறு.

திருமுன்புரினேதனஞ்செய் திரெட்டு மூகமணியற் றிப்பின் செய்யும்
பொருவிலருக்கிய மூதலா யீந்துகந்த னேன்மலத்தார் பூணமுற்றுங்
கரவிலன்பினுடன் புரிந்து தொண்டர் தமச்சிரவகியாதக் கடியகாரி
லருளுருவாய்முனைத்தனையென் றஞ்சலித்துத்துதிக்கின்ருனன்பினெடுங்

வேறு.

முதல்கண்முதல்வனான முக்கணன் சுவையேபற்றிக்
நூலியங் கருக்கட் செவ்வாய்க் கவுரிதன் மைந்தபேற்றி
பூவியேன்பிழைகடாத்தபு பணிக்கொள வந்தர்ப்பேராற்றிப்
தேவர்கடேவர்பேற்றி கிலமலைக் கொழுந்தேபேற்றி. 8

அகத்தியமுனி உபதேசச் சுருக்கம்.

விவய்யதா னவர்கள்செய்யும் வினையினுன். மெலிந்து ழீந்து,
மையர்க ளாய்வந்த வருட்பெருங்கடலே போற்றி.

னமயல்கொண் மனத்தேனின். பொன் மலாடிக்கன்ப னாகச்
செய்யவிக் குவந்துவந்த; சிவமலைக் கொழுந்தே போற்றி. 91

தத்தியதிராரீர்வேலிக் சகத்தவ ரமரியார்க்கும்.

யுத்தியுந் தருமப்பேறும் பொருளுநல் லுண்டிடுக்கப்.

யத்தியுமெளி தினங்கைப் பழுமெனவிருநான் கென்னுஞ்.

சித்தியுமுதவவந்த; சிவமலைக் கொழுந்தே போற்றி. 92

வேறு.

எனத்துதித்திறைஞ் சிடுங்குடமுனிவன்மே லெம்பிரான் றுன்
கூர்ந்து, சினத்தைவென்றிடு முனிவனின் னொழுக்கமுஞ்செய்த;
பூசையுமன்பு. மனைத்துங்கண்டியா முவந்தனம் வேண்டிடு.
மருவாங்கேளென்ன, மனத்தின் மாசறு முனிவனு மண்ணை
வணங்கிமற்றிது கூறும். 11.

கார்த்திகைத்திட வருங்குழலுமையவள் கண்மணி யெனவந்த;
கார்த்திகேயுநின் னடிமலர்க்கருச்சனை கடையனென்செய்யிந்தன்.
கார்த்திகைப்பெரு மதியினிற் கலைநடை கதிர்மதியுடன்கோந்த.
கார்த்திகைத்திரு நாளினிலெந்தைநீ கருணையினிதுற்ற. 12.

இந்தவெற்பினைத் தரிசினஞ்செய்தவ ரித்திருநகர்தன்னின்
வந்திருந்தவர் வந்திடமுயன்றவர் மதித்தொருகண்மேனுஞ்
சிறந்தசெய்தவர் யாதகராயினுந் தீயவெம்பகைகீக்கி.
யந்தமில்பெரும் போகங்கடுய்த்துநின் னடிமலர்பெறவேண்டும்.

இன்னுமோர்வர மியான்கண்டதீர்த்தத்தை யெளிதினிற்றரிசித்
தோர், மன்னுமங்கையாற்றயரிசித்தோசங்க தில் வரன் முறைபயந்
தோர்கள், சென்மலிழினிற் செய்திடும்பவவினை தீர்த்து நின்
மலர்ப்பகை, நன்னிழற்கணை யினிதிருந்திடுப்படி நல்லருன்செ-
யவேண்டும். 13

என்னவேயொதி யாசலமுனிவர னிசைத்தஹ மதுகோச
என்னதா கெனப் பணிந்துமைமகன் பொதி யாசலந்தனின் வந்து.

மணமுமீதவ னைச்செலவிடுத்துமெய் மகிழ்ந்துவிடர்களோடுந்
தன்னிச்சையா யாடல்செய்திருந்தனன் தடவரை நெடுங்கா
னில். 15

அகத்தியமுனி பூசைச்சருக்கம், முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம். 149.

அநுமன் பூசைச் சருக்கம்.

வாரிவரப்பக் கிரியுருவ வடிவேல்விடுத்தோன் நிருவடியின்
வாரியயின்றோ னருச்சித்து வழுத்துமாறு சிறிதுரைத்தேம்
வாரிதுயின்றோ னேவலினான் மலர்மான்சனகி தனைத்தேட
வாரிகடந்தோன் குகனடியின் மலரிட்டருச்சிப் பதுசொலுவாம்

அந்தமேருக் கொடுமுடிக ளதிரப்பிடுங்கி த்திசையதனற்
சின்த வெறிவும் வலிபடைத்த திறல்சேர்வாயுச்சிவ னருளாற்
றந்த மதலை குகனைநெஞ்சிற் றரிக்குமறிவன் பொரவெதிர்த்து,
வந்தவவுணர் காலனனு மானென்றுரைக்கும் வயவீரன். 2

வேறு.

மாதவஞ்செய்யச் சிந்தையி துன்னி வளம்பெறு காசியில்
வந்து, மேதகு கங்கை நதியினிற் றோய்ந்து மெய்ம்மையாம்
வெண்பொடி யணிந்தந், கோதரு மெழுத்தஞ் செண்ணிவான
ளவு மோங்கிய பனிவரை மகடன், காதனாகனைப்பூசனைசெய்
துட் கனிவொடு துதித்தினி திறைஞ்சி. 3

ஆலயவலமாய்ச் சூழ்வருபோதி லருமறைமுடிவெலாந் தெ
ளிந்த, சீலமாதவனும் வியாதனாக்குறலுந் தெரிந்துமா முக மன
ன்கிபம்பிக், காலமோர்மூன் றுந் தெரிந்திடுமுனிவ கருதருந்தவஞ்
செயக் கடல்கூழ், ஞாலமேற்புனித தலமுரையென்ன நான்
மறைமுனிவர னவிலும்.

பரிதிதன்னிடத்தி லரியதாங்கலைகள் பயின்றிடு மனுமகே
ணெஞ்சிற், கருதியவரங்கள் விரைவினிளிந்து கதிதரு மொரு
தலமதனிற், சுருதியுந் தொடரா வெம்பிரான்றனக்குத் தூயமா
மறைப்பொருளுரைத்த, குருபரனானவள்ளிலைநெடுவேற் கொற்
றவனினிதுவீற் றிருக்கும்,

சிவன்மலையதன்பே ரக்கிரியிடத்திற் சென்றுவானவர்த
மைக் காக்க, வுவிரிநஞ் சயின்ற நீலகந்தரத்தி னொருவனைப்ப
திட்டைசெய்து வப்பின், கவளமாகளிற்று முகன்பினருதித்த
கந்தவேடனையுமர்ச்சிக்கிற், பவமுழுதகற்றி வரம்பல பெற்றுப்
பாசமோ சனஞ்செயலாமால். 6

அன்னமாதலத்தி னறுமுகத்தவனை யருச்சனைபுரியிலிவ்
வகிலந், தன்னிடைப்புனித தலந்தொறுமுறையுஞ் சம்புவையு
மையையயங் கரனை, மின்னயிற்காரனைச் சிவாகமநூலின் விதி
வழிவழாமன்மெய் யன்பின், பன்னருமுகம னுடனருச்சனைகள்
பன்னிய பயன்தரு மாதோ. 7

வேறு .

தெக்கணதி சைக்கணது செம்பொனுரு வாரு
மக்கிரிவ ராககிரி யானதின் வடக்கு
மூக்கணன் விருப்பொடு முடிக்குநதிநேரா
மிக்கபுவி யோர்புகழ் காவேரிநதித்தெற்கு. 8

ஆதிசிவன் பட்டிமுனி யன்பினொடு காணப்
போதியிடை தாண்டவம் புந்தநகர்க் கீழ்பால்
கோதில்பசு வுக்குநிலைகட்டுபதி யென்ன
மேதினிசொல் வஞ்சிககர் மேற்றிசைய தாகும். 9

வேறு .

கூறு மந்தச் சிவமெனுந் குன்றந்தான்
மாநிலாவண்ட மட்டுமுயர்தலால்
ஆறுசேர்சடை யான்சிவலோகத்துக்
கேறாட்டிய வேணிநிகர்க்குமால். 10

எனவிலையெனது குரவனும் வியாத னிசைத்திடமாருதி
வினவி, மனமகிழ்ந்தெழுந்து நருமதை நதியின் வந்ததி னியதி
யிற்படிந்து, புனலிடைசயம்பு வாய்முனைத்தெழுந்த புனிதமாமி
லிங்கமென் றெடுத்து, தினகானூருந் தேரினைத் தடைசெய்
சிவன்மலைச் சாரலின்வந்து. 11

வேறு

யன்னிதித்தும்புவிசெழிக்க வரங்காளுக நதியாடி
 விண்ணிதித்தும்புறத்தினெழு மேருமுடிச் சிவமலையைக்
 கண்ணிராக் கண்ணிதடக் காங்குவித்தக் கிரியின்மிசை
 பண்ணிக்ருகருகருதிவழிப் படியிலிங்கப் பதிட்டைசெய்து
 புத்திரன்னைண்டருச்சித்தப் புனலாட்டிச் சாந்தமுதற்
 சாத்தியமுணானிவே தனஞ்செய்து தாழ்ந்து துதித்
 தேந்தியலஞ் சூழ்வருயோ திரவிகர ணம்புகுதா
 னாத் திதிழ்வினிதுறையு மருட்குமா னுருவுகண்டான். 11

வேறு

கண்டவுடன் சூழ்ந்தெழுந்து கற்பகப்பூங்கா நிகர்த்த கா
 க்கன்குப்படி, விண்டமொழி தழுதழுப்ப வுடல்முழுதும் புளக
 விழிநீர்சோராய், பண்டொருகா லந்தனினு மறிபாவந்
 புதன்பெருகப் பகள் பேரின்பத், தெண்டிணைவா ரிதியினிடை
 சூழ்கியருவுருவாகு செய்கைதாங்கி. 12

தன்னையறிபாதும்கிழ் தலைகிறப்பக் கடத்தாடித் தட்டமி
 ட்டெப், பின்னானன் றிருவடியினருச்சனைசெய் தினியமுத்திபெ
 ற்ச்சித்தத்தின், உன்னருங்கற்பகப்பூவி னலர்கொடுவந் தருச்
 சனைசெய்துயர்வான்கங்கை, யின்னறுமென்புனலாட்டித் தூசு
 சுந்தமலர்மாலை யிவையுஞ்சாத்தி. 13

கானமுதை யிகழ்த்ததிரு வமுதுமுதற் சிற்றண்டி
 பாடி, யானகிவே தனம்பண்ணி யிடைபிடைபா சமனார்க்கிய
 மாதிரிந்து, தூகலக்கொண் டுகமனீ ரெட்டுடனே மாபூசைது
 வன்றிச்செய்து, தேனொழுகு கடம்பணியுஞ் சேந்தனடி தாழ்
 க்துதுதி செய்யுற்றான். 14

வேறு

திரவாரி திடர்ப்புட வேர்நொடியிற்
 சேவெறொடு காங்கய னேசாணம்
 திரவானதை மெய்க்கணி பாயணிலோன்
 ருவா சாணம் குமாசாணம்.

முட்டாமரை யோனை முனிந்துவிலகி-கிட்டாய்சாண ம
றைவா சரணம், மட்டார் குழல் வாரண மாததனர், தொட்டா
டிய மாசுகளே சரணம். 18

திருமாலய னிந்திரன் மாதவர்கொல்-பொருளாகிய வற்
புதனே சரணம், அருளாலிம வெற்பா சன்மகளாம்-வருமாத
கண்மணி யேசரணம். 19

வேறு.

என்றுதுதித் திறைஞ்சிநிற்கு மனுமன்முனச் தோகைமயி
லேறிவானோர், குன்றெறிவேற்படைதாக்கி கருணையே திருவுரு
வாக் குமாரன்றோன்றி, வன்றிறல்சேர் மாருதிரீ செய்திடும்பூ
சனைகண்டு மகிழ்ந்தோம் வேண்டும், நன்றுவரங் கேளெனவு
மஞ்சனைபுத் திரண்டாழ்ந்து நவிலுற்றான். 20

வேறு.

பிரசமா மல்லின்மேய பிரமன்மா வின்னங் காணுப்
பரமனற் குரவநின்பொற் பதத்திலர்ச் சனைசெய்தன்பி
னிரவொடு பகலு நீங்கா தேவல்செய் துய்யு மிந்த
வரமரு ளடியேற் கென்ன வள்ளலுங் கருணைகூர்ந்து. 21

வேறு.

அருகதனில் வருதியெனப் புறந்தடவி கனகன்வலி யடக்
தத் தூணில், வருடடக்கலேற்றினிகர் புயவலியும் பெறுதியென
வாமுல்கிப், பொருவருவா னதிரீருந் தருமலருங் கொணர்ந்து
நம்மைப் பூசைசெய்திங், கிருபின்முத்தி யுந்தருது மென்றுதன
துருவினிடையிற்புக்கானால். 22

எந்தைபிரான் கருணைகொடு கொடுத்தவரம் பெற்றவன்றா
னியம்புவண்ணஞ், சந்ததமுந்தப்பாமல் வானுலகிற் பாய்ந்து
ந்றுந்தருப் பூக்கொய்தங், கந்தாகங் கையுங்கொணர்ந்து குகனு
டன்சங் காணையர்ச்சித் தங்குதன்பேர், வந்திடவோர் புனற்றட
ங்கண் டுனிதுசிவ மலையினிடையெக்கொளில். 23

காசினியெலாஞ் சூழ்ந்து யாழில்வல்ல நாதன்மெக் கண
ந்தை நோக்கி, மாசுதவிர்த் திகொசி கேதாரங் காஞ்சியண்ணு
மலைவேங்கைத்தாட், டேசமுனி பதம்செலிக்கர்ப் பரமனிடங் கா

ட்டுசெம்பொற் றில்லையாதி, தேசபுகழ்த் தலங்களெல்லாந் கண்டிறைஞ்சி யொப்பில்சிவ வெற்பில் வந்தான். 24

குடமுனிக்காத் திருவுருவங் கொண்டுவந்த சேய்தனையுங் குன்றந்தந்த, மடமயிலை யொருபாகம் வைத்தபிரான் றனையும் வழிவரப்பக்கண்டு, தடமலர்க்கை யிணைகூப்பி நிலமிசையெட்டுருப்புமுதற் றுழந்தெழுந்து, திடமனத்தனாகிநின்றதரிசிக் கும் போதனுமன் சேணிற்பாயநது. 25

கற்பகநன் மலரொடுவிண் கங்கையுங்கொண் டண்ணல் குகன் கமலத்தாளில், அற்புடனன் னீராட்டித் திருமலரா ளருச்சனைசெய் ததனைக்காணுஉ, மற்புயமா ருதியையிகப்புசுழ்ந்து முக மன்புகன்று வானிலுற்ற, பொற்புநான் மலரிங்கு வந்த தெவ்வா றெனமுனிவன் புகறலோடும். 26

வஞ்சகக்கம் பத்துடையோன் கரமுழுது மொருநொடியில் வன்னிக்கீந்த, வஞ்சனைதன் மகன் புகல்வான் யாழ்முனிவ ருர்க்கிளைகளனைத்தும் வீட்டிக், கஞ்சமலர்க் கண்ணையனிந்திரன்வா னோர் முனிவர் கவலைதீயிற், பஞ்செனச்செ யெந்தைதனக் கரிய தோகற் பகப்பூ பகர்தி யென்றான். 27

மாருதிசொல் வினவியயாழ் முனிவரனுஞ் சத்திசிவ மலையி னீங்கிச், சீருலவும் பொன்னுலகிற் சென்றனனிந் திரனவன் சொல் செய்திகேட்டுப், பாருலகில் வந்து குகனடியிலருச் சனை புரிந்த பரிசுபின்ன, ராருமறி யப்புகல்வாம் வாயுமகனு முகன் பொன்னடி நீங்காமல். 28

பத்தியுட னிம்முறையாய் நெடுநாளாச்ச் சனைபுரிந்து பரமன் யாகம், வைத்தவுமை தருமதலை தாளிணையிற் பணிந்த நினை மறவாவன்பர்க், கொத்தமுத்தி யெனக்கருந வேண்டுமெனப் புகன்றிடலு மும்பர் போற்றும், வித்தகனாகிய குமான் மாருதியை நோங்கி யிவை விளம்புவானால் 29

நகிலரிய பல்கோடி யுகங்கண்டு வேண்டுவரனிகள் பெற்றுப், புதியிலும்ப ருலகினிக ரெவருமின்றி மேருகிரிப் புறத்தி லேகித், தவவடிவி னிருதியங்கண் வருதியாம் பின்னர்முத்தி தருது மென்னச், சிவன்மதலை விடைகொடுக்க வவன் பணித்த மொழி மனத்துஞ் சிரத்துந்தாங்கி. 30

மத்தகய முனிவன்பின் வந்தபிரா னடிநாளும் வீணக்கஞ்
செய்யச், சத்திசிவ மலைப்பிரியப் பொருந்தாமற் றனதுசத்தி
தன்னிற்பாதி, எத்தலமு மிணையிலசிவபுலை நிறீஇ விண்ணை
றியா விலகுமேரு, அத்திரிபான்வடபாலி லினிதுசென்றங்கொ
ந்தனனாலதுமன்றானே. 31

அதுமனது பூசைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம், 180.

இந்திரன் பூசைச் சருக்கம்.

வேறு.

மந்தி ராசலம் பொருபுயமாருதி வந்து
புந்தியார்வமோ டருச்சனை புரிதிரம் புகன்று
மிந்தி ரன்குக் ணோடமராதிய வேதஞ்
சுந்த வங்குவந் தருச்சனை செய்திற மிசைப்பாம். 1

அண்டமாயிரத் தெட்டினிற் செலுத்தா சாண்மை
கொண்ட ரூரபன் மன்செயுங் கொடுமைகண் டஞ்சி
விண்டிலததவர் யாவரும் மேருமால் வரையி
னெண்டி சாமுக முனிவரு மொருங்கமர்ந் திருந்தார். 2

அந்த நாள்வயி னொருபகன் மலைமக ளருள்சேய்
விறதை யாடலை மதித்தொரு முகமதாய் மேவி
கந்த மாதனத் திருந்துதன் னிச்சையாற் ககனார்
வந்த மாதிய பொருப்பெலாம் வேறொடு மகிழ்ந்து. 3

நண்ணு மால்வரைச் சிகரங்க னிலமுற நாட்டிக்
கண்ண கன்றபாற் கடலினை யுவர்க்கட லாக்கி
எண்ணு மற்றய கடலையும் வேறதா வியற்றி
விண்ணின் மீன்களை முறைபிறழ்ந் திடும்படி விடுத்தா. 4

மன்னு திக்கயந் தனைத்திசை மாறிட மறித்துப்
பன்ன கங்கொட் டிணையுமோர் திக்குறப் படுத்துப்
பொன்னி நாட்டுள தருக்களைப் புலியிடைப் பொருத்தி
இன்ன வாறெம்பி ரான்வினையாடல்செய் திருந்தான். 5

தேன விழ்ந்திடு கடம்பணி தடம்புயச் செவ்வே
ளானவன் செய்யு மாடலீ தென்றறியாமற்

குணவர்புரி மாயவஞ் செயனமதித்து
வானவர் சத மகனொடுஞ் சினத்தொடும் வந்தார் 6

நாடி யிங்கிலை புரிந்தவர் லாரென நண்ணித்
தேடி னாரெவர் தம்மையுங் கண்டிவர் திகைத்து
வாடி நின்றிடுங் காலையின் மதலையாய் வந்தந்
காடல் செய்திடுங் குமாணக் கண்டனும் சமரம். 7

மாய வஞ்சக வல்லனா மகரனீங் கிவன்றான்
சேயனும்படி மழவுருத் தாங்கியிச் செய்கை
யேயெ னுந்துணைக் குள்ளினி தியற்றின னென்னாக்
காயும் வெஞ்சமர் தொடங்கினன் குமாண்மேற் கண்ணன். 8

விசய மாமழுத் தேவமாஞ் சக்கிரம் வேல்வாள்
தசைமணங்கமழ் முத்தலைப் படைகொடு சரங்கள்
திகையெ லாஞ்சுடு தீப்படை புனற்படை திகாந்த
மகைய மண்டிடு மாதரும் படைமுதலனைத்தும். 9

குதலை மென்மொழி தெளிகொ மழவுருக் கொண்ட
மதலை மேல்விடுத் தார்த்தன ரவைவந்து மலைமான்
றிதலை பூத்தொணித் திருமுலைப் பாலயில் சேய்தாள்
அதனை மும்முறை சூழ்ந்துபின் போயின தன்றே. 10

தொட்ட பற்பல படையெலா மதலைதன் றுணைத்தாட்
கிட்டி வந்தனை செய்தல்கண் டிந்திரன் கிளர்தொட்
ட்டடி யாலமுண் டானலன் கவுத்துவர் தன்னை
விட்ட மார்பினன் னுணவையனல னின்னும. 11

தக்கன்மா மகம் பொடியெழுத் தேவர் மாதவர்கள்
திக்கெலாமிரிந் தோடிடத் தடிந்தருள் செய்யு
மிக்கவிரபத் திரானலன் கிவனுடன் மேவச்
சக்கரக்கா னுதவிய தனையனு மல்லன். 12

கீசமிஞ்சிய வவுணருக் கிறைவனும் வெப்பம்
சூரபன்மணர் தானல னுயிரந் துணைக்கைம்
பார கேசரிமுகனலன் மாயவன் படையெ
யாசுமாயணி நாசக கீரனு மல்லன் 13

மற்றுளார்வலி நமக்கினை யோ வென மதித்துக்
கொற்றவச்சிரந் தனைவெடுத் தெதிரதாய்க் குருகி
பற்றலார் புரம் பெசடிபெழு நகைத்தவன் பாலன்
மற்றடம்புய வரையின்மே லெறிந்தனன் மாசோர். 14

துங்க வச்சிரப் படைவந்து திருவடி தொழுமுன்
கங்கை மைந்தனோர் கார்முகம் குனித்தொரு கணையா
லவ்கெதிர்த்து மிரதின் முதலிய வமார்
தங்கள் சென்னியும் புயங்களுந் துணிந்திடத் தடிந்தான். 15

அண்டர் கோன்முத லமரர்க னியாவரு மமரிற்
கண்ட துண்டமாய் வீழ்ந்தனர் பொன்னவன் கண்டு
சண்டமாருத வேகமாய் வந்துமை தருசேய்
முண்டகப் பதற் தொழுதுமுன் னின்றிவை மொழிவான். 16

மாயை தந்திடு ரூபன்மன்னெ னு மவுண்
னையு மண்டங்க ளாயிரத் தெட்டினுக் கிறைபூண்
டேய புனரொழில் செய்வித்த தனறியுஞ் செருக்காற்
றாய கற்புடைச சசிபுயந் தோய்ந்திட நினைந்தான். 17

அன்ன வாறுகண் டிரதின் சசியுட னகன்று
பொன்னின மேருவி னமராக்ள் சிலரொடும் போனான்
மின்ன றிந்திரன் றருமகன் சயந்தனம் பெயரோன்
முன்னும் வானவர் பலரொடு மும்பரில் வதிந்தான். 18

வெள்ள மாயிரஞ் சேனையோ டருக்கனை வெகுண்டேன்
கள்ள வீழ்ந்தபூங் கற்பக நாட்டிடைச் சென்று
கொள்ளை யிட்டெரி யூட்டியிந் திரன்றரு குமான்
றள்ளருந்திறற் சயந்தனென் றொருபெயர் தரித்தோன். 19

அத்தனிப்பெருஞ் செல்வனை யமரரைப்பற்றி
மெய்த்துணைக்கா முதுகுறக் கயறநிலை வீக்கி
அத்த நாளாறு வீர மாயேந்திரத்தடைந்து
சித்த நோகுற வல்லியிட் டருஞ்சிறை செய்தான். 20

என்று யோசுரீத் தெம்பிரா னிடையா மயிலை
என்று நன்மணம் புணர்ந்தவ் னிடங்கலந் தின்புறம்

நென்று நின்றனைத் தருகுவ னிளம்பிழை போல
என்று நீவளர்த் தருளிமேவிவ்விடம் வந்த.

21

குன்ற மன்னதோட் குரரி முகன்முதற் கொடிய
கன்று வெஞ்சினத் தவுணரைக் கொன்றுபோர்க் களத்தி
லென்று நூற்றின்மே லெடடுக மியாமிருந் துன்ப
மென்றுநீ தவிர்க்தரு ள்செய்வை யெனறுகாத் திருந்தேம். 22

ஐய நின்வினா யாடலென் றறிந்திலா தசுரர்
செய்யு முாயுமென் றெண்ணிநின் பால்வந்து தேவர்
வெய்ய தாஞ்சம ரியற்றியிங் கிருந்தனர் மிசைசேர்
மைப லுழிவினை வலியினு ளவர்க்கிது வந்த.

23

தெரிசி லாதுசெய் தீமைகளனைத்தையும் பொறுத்துத்
திரவரம்பெறு குரபன் மாவையுஞ் செயிததுச
சுரர்களுய்ந்நிம படிக்கருள் புரிகெனத் துதித்துப்
பரவி யேடும பணிந்தனன் பண்ணவர் குரவன். 24

அந்த மாதியின் றுகிய வருட்பெருங் குமான்
சிந்தை யிற்பரி வாகியே தேவர்க டமமோ
டிந்தி ரன்றனை யெழுகென வெழுந்துவா தன்னோர்
கந்த வேடிரு தாண்மலர் பணிந்துகை கூப்பி.

25

அண்ட மியாவையு மீன்று யிரனைத்தையுங் காக்குந்
தண்டளிர்ப்பத வம்பிகை யருளிய தனய
தெண்டினைக் கடல் விடமுண்டு சீதான் முதலாம்
அண்டர் தங்களைக் காததரு ள்மர்தங் குரவ.

26

அரிபணப்பகு வாயா வாகிப் சாபம்
பிரிவுறச்செயு மைங்குற் கிளையெவ் பெரும
பாவினோப்படிந் தாடினோர் பவந்துடைத் தருளை
புரிப திரதி தவபல லுதவிய புதல்வ.

27

அருணவஃபுய மலரவ னகந்தையை யடக்குந்
தருணநாண்மலர்ப் பாணிய வடியவர் தபக்காய்க்
கருணையேதிரு வருவமாய் வந்தருள் கந்த
பொருணி சம்புமா கங்குறு முனிச்சருள் புனித.

28

கீதவாரியை யுண்டிடு வடவீழ்மேற் நிர்ண
மோத வந்ததாம் நின்னுடன் யாம்பொரு முயல்வித்
திதெலாம்பொறுத் தின்னருள் புரிகெனச் சிவந்த
பாத பங்கய முடியுறப் பிண்ணரும் பணிந்தார்

30

சரண் பணிந்திடு புங்கவர் தங்களிலிறையாம்
புரந்த ரணனைப் பார்த்திவை புகலுவான் சூரன்
வரங்குலைந்திட வவன்குல முழுவதும் வட்டி
நிரந்தரந்தரு நீங்கிடா நின்னக ரரசு.

30

தருதும் வானவர் தம்மொடு மேருவிற் சார்ந்தங்
கிருவெனப்பெரு விடைகொடுத் திருதிர னரிய
திருவிருக்கும்விண் ணட்டவர் தங்களுக் காயோர்
திருமுகத்துட னுடல்செயறுமுகச் செம்மல்.

31

வேறு.

அம்பொன்மால் வரைக்கு முருகையன் விடைபெற்றெழும்
போதவ் வமரர் கோன்பொன், செம்பதும் முகநோக்கிப் பணி
வரைமா தனத்திலவந்த செல்விதந்த, வெம்பெரும்: னென்றறி
யா தம்பொருதி வச்சிரங்கொண்டெறிந்த பார,வெம்பிழை தீர்
ந்திடும்படிக்கு விளம்புகென வந்தணனும் விளம்புவானால்.

32

வேறு.

பாத கண்டத்திற் றெக்கண் திசையினற் பகலை
யிரவு செய்தவன் றனைச்சிவன் செய்துநின்றினர்ஞ்சுந்
திரம் காதவன் கொடுவரு காவிரித் தென்சார்
தரணி யேழ்புகழ் சிவமலை பென்றொரு சயிலம்.

33

அநதமால்வரை யுச்சியி னறுமுகத் தமலன்
சந்த தங்குடி யாயிருந் தருளுநத திங்கி
வந்திருந்தவர் தமக்கெலாம் நல்வரம் வழங்கு
மிந்த முப்புல னத்தினு மதற்கிணை யிலதால்.

34

கயிலை தன்னினுங் கந்தமா தனத்தினுங் குரிய
புயல் கிழித்தெழு திருத்தணி தன்னினும் புலியிற்
பலிது மறறுள பெருகுப்புக டன்னினும்புகவே
லரிலவன் விருப்பாகவீற் றிருக்குமவ் வடுக்கல்.

35

ஆசிலக்கி தனிற்சென்று வேற்படை யவனைப்
பூசை செய்திடிற் செய்பிழை பொறுப்பதை யன்றி
நாச மென்றுமில் பெருவரம் வேண்டுவ நல்கிப்
பேசருந்தனி முத்தியு முதவுவன் பின்னர்.

என்று பொன்னவ னியமபலு மகபதியிசைப்பா
என்று சொற்றனை யையவம்மலை பொன்னி திப்பா
லோன்று மென்றிடிற் மெக்கணத்துவரியி லோங்கும்
மென்றி லீரமா மயேந்திர ஞாங்கரின் மேவும்.

37

துங்க மிக்ஞாய் ரூபன் மன்றமர் ருழ்ந்து
சிங்க வேறெனப் பற்பல கோடியாத் திரிவா
சங்கனெய்தியா மறுமுசுத் தமலனை யன்பிற்
பொங்கு பூசனை புரிவதெவ் வரறெனப் புகன்றார்.

38

வேறு.

ஆதலாற் சிவ வெற்பி லனுகியே
போத மூர்த்தியைப் பூசை புரிந்திட
சதுகாலம தல்லலினிச்சிவ
போது தன்னிற் புராரி குமாளுல்.

39

வேறு.

மட்டிலாப்பெறு வரம்பெறு ரூன்வாழ்வன்றி
சட்டின் மேலுமா பிரலண்ட மீதினிலிருக்கும்
மட்ட தானவர் கிளைபெலா மொருங்குபட் டிருநாள்
கிட்டவந்தது லஞ்சக ரொழிந்தபின் கேளியாம்.

40

அரந்தை தீர்த்தருள் சிவாசல மெனுமவகை யதிற்சென்
றார்த வாதவேற் படையவனடியிலன் புகந்து
திரக்த ரும்படி பூசனை செய்குந மென்னப்
புரந்தர ரற்குமெய்ப் புளகுறப் பொன்னவன் புகன்றான்.

41

இனிதுரைத்தனை யையநீ யென்றுவா னவர்கோன்
புனிதன் முப்புரம் பொடித்திட வரக நாண்பூட்டிக்
குணியி லாச்செயுந் குன்றிடை யமார்தக் குழுவர்
தனியமைச்சனு முடனுறச் சார்த்தினி திருந்தான்,

42

வேறு.

இன்ன வாறிவ ரிருக்கும் நவணர்க ளெவர்க்கு
மன்னர் மன்னனாஞ் சூரபன் மன்னெனும் வலியோன்
தன்ன தாணையாற் சயந்தனாகியசூர் தம்மை
இன்ன னித்தமு மவுணர்க ளியற்றுதல் வினவி.

43

கந்த வேடனை விழியினுற் கருணையாற் றந்த
தந்தை யான்மதுத் துளித்திடு சலசமீ திருக்கு
மந்தனன் றிரு மாலவ னிரதிரானமார்
வந்து வெள் ளியங் கிரியயின் முக்கண்வா னவனை

44

பாவி நின்றனு மெந்தைமான் முகமலர்ப்பார்த்து
வருக வென்றுரை செய்தனன் மலரவர்ப்பார்த்துச்
சிரம சைத்தனன் புரந்தாற் கெதிர்நகை செய்தான்
விரவு வானவர் தமையெலாம் நோக்கினன் விழியால்

45

இன்ன தன்மையா யாவர்க்கு மினிதருள் சூந்த
பொன்னின் வார்சடைப் புண்ணியப் புனிதனை நோக்கி
அன்ன வாகனன் பாகசூ தனனுடனமார்
பன்ன கத்தின்மேற் றுயில்பவன் யாவரும் பகர்வார்

46

இடியை நேர்தரு சொற்பகர் தானவர்க் கிறையாங்
கொடிய சூரபனமன் செய்யுங் கொடுமைகள் கூற
முடிவு ருதினி யாகிலுங் காத்தருண்முக்க
ணடிக ளென்றனு மஞ்சலீ ரெனர்ப்பகர் தமலன்

47

வேறு.

கருணையே திருவுருவாய்க் கண்ணுதளி லுதித்தருளுங் கந்
தவேளை, யருகழைத்துக் குறங்கிருத்திப் புறத்தடவி யுச்சிமோ
ந்தன்பிடுகைக்கிப், பொருளின்மைந்த சேட்டி தன்பால் வீரமயே
ந்திரமென்னும் புரத்துள்வையும், அருள்சிறிது மில்லாத சூர்க்
களைகளெனச் சொல்ல தனைத்துமன் டிடி.

48

தேவர்கிறை விடுத்துமக பதிக்கிணைய பொன்னுலகாள் சிற
ப்புநல்கிப், பூவுகறவோன் முதலெவரும் பொருந்தாசினியலின்
முறை புரியச்செய்து, வாலிரைவி னெனவுரைத் தீராயிரம்மெள்

எம்பூத ஊடவைத்தியைத், தாயியித்திடுங்குண்டோ தன்முத
லாம் யடைத்தலைவர் சயிலநோயம். 49

உரமிஞர்த் புயலீச ரோரிலக்கத் தொன்பதின் மருல்குமு
ண்டோ, ஸாவிர்த மலரவனிந் திரங்வானோ ரிவ்வனிக மனைத்து
நீட்டி, இரதகயத்ரகமுந்த்நிணையிலாப் படைக்கலமு யீனிது
நல்கிப், பரமன்விடை கொடுத்தருள வப்படியே பெந்தைதென்
பாற் பாரில்வந்து. 50

தானவர்கள் கிளைமுழுதுந் தொலைத்துமக பதிமைந்தன்
யந்தன் விண்ணோ, ரானவாதஞ் சிறைநீக்கிப் பாங்குன்றில் வந்து
தெய்வயானை தன்னை, மேன்மைபெறு பணம்புரிந்து பொன்னு
லகா னிறைமைசார் வேந்தற்கீந்து, வானவர் சேனாதிபதியாக்
குமாநாயகன் கயிலைமன்னும் நின்னர். 51

கற்பகப்பூ நரியமணங் கவர்த்து வந்து தென்வசந்தக் கால்
கள்விச, விற்புருவ வரமகளிர் சித்திரப்பா வையினடிப்ப விண்
னோ ரேத்தக், கற்பனை யாழ்வல்லோர்க ளிசைவிரவத் துந்தி
மிகள் கல்லென்றார்ப்பப், பொற்புமீகும் வெள்ளிமலை போன்ற
வெள் வாணப்பிடரிப்போந்துலாவும். 52

மிக்கசெல்வச் செருக்காறுஞ் செப்பைவென் றண்ணுந்
தெழுந்து விழுமுகொங்கை, மைக்குமுலிந் திராணி யின்ப வாரிஜி
யிறுரைய் காதன் மயக்கத்தானு, மக்கயிலை நிகர்த்த சிவாசலத்
தெய்தி யெந்தைபிராண்டியிற் பூசை, மெய்க்கிரமமாய்ப்புரிவோ
மெனயிருந்த நினைவயர்ந்தான் விண்ணோர் வேந்தன். 53

அங்கத்தான் மருட்கையெய்திக் கானலைதெண்ணீரெனவே
யலைமான்போலப், பைங்கனக மண்டபத்திலே யமைத்த சித்திரப்
பொற்பாவை யெல்லார், திங்கண்முகச் சசிபோற்கண்டின்பல்ல
மண்புடனே தினைக் கவெற்பார், துங்கமணிப் புயத்தனைக்கக்
கைபுறவாறதனற் றுயரம் பூண்டும். 54

செப்புமுலை யயிராணி சேவந்தா னீயெவடான் செப்பு
கென்று, மொப்பரிய சயந்தனுந்நுலார்மகன் பேதுக்திந் குற்ற
யென்று மிப்படிநன் மதிமாறு படமெக பதிமயங்கி யிருக்குங்

காலை, எப்படியும் கண்டவரு மியாழின் வல்ல நாதனைக் கெய் தினுனல். 55

இந்திரனைக் கற்பகக்கா விடைபிளினற்கண் டாசுமொழிப் பம்பவன்னு, னந்தமுனிவரனை முன்போலேத்தி முகமன்புகலா தாரீ யிங்கு, வந்ததென விற்குநில்லாதே கெனவும் புகலவிந்த மகவானுக்குச், சிந்தைகலங்கிய தென்னென்றையுறவுச் சசிமருங் கிற் சென்றான் மன்னே. 56

இந்த முனிதனைச்சசிகண்டஞ்சலிசெய் தினியமுக மன்பு ல்கூறி, யந்தவிசின் மீதிருத்தி பெப்புறியின் மீதிருந்திங் கடை ந்தாயென்னச், சந்தமலருங் கூந்தற் சிற்றிடைசேல் விழித்தா ல்வாய் கனியினின்சொற், குந்தநகை யயிராணி கேட்டிட ந்நா தமுனிவன் கூறுவானுல். IT

பூதலமெலாஞ் சூழ்ந்து வந்தனனும் கொருபுதுமை புகலக் கேண்முன், சீதான் பூவுலகளவு காணவுருக் கொண்டதெனத் தென்பார் தோன்று, மேதகுசிவாசல மென்றொருமலையங் குளத தன்மேல் வெற்புஞ் சூருங், காதயில் வேற்படைதாங்குங்கந்தனினி திருக்கின்றான் கருணைகூர்ந்து. 58

சித்தர்முனி வோரியக்கர் கின்னார் மாலயன்முதலார் தே வர்பாரும், நித்தமகலாது குகனடியி லருச்சனைபுரிவார் நியமத் தேரிடு, மத்தகைய மாதவத்தி லஞ்சனைமாதருளியசே யனுமா னென்போன், இத்தலத்துத் தருமலரு மந்தாகங் கையுங்கொடு வந்தினை யிலாத 59

ஆறுமா முகத்தவனைப்பூசைசெய்து மலரவனையாகச்சீறி, மாறதா யெதிர்த்த பகைவரைத்தடியங் களகனுயிர் வாட்டிங், யாளி, யேறுமாவலியு மின்னும் வேண்டுமினி தாம் வரங்கள் யச வும், பெற்றான், வேரியாமுரைப்பதென்னை யிந்திரனச் சிலகயிங். மீதிற்சென்று. 60

கஞ்சனையஞ் சப்புடைக்குங் கரகமலக் குகன்பதத்தைக் கண்டரந்திரிற், பஞ்செனவே பாதகங்களொழிந்து முனத்தெண் ற்வரம் பலிக்குமென்னத், தஞ்சமென்றோர் தனும்கூர்ந்ததுக்.

கவனம் கவனியன்றித் தானின்றென்ன, விஞ்செலுரைத் தியாழ்
முனிவன் நிகைமுகத்தோ ணுலகினிடை யேகிளுஞல். 61

நாரதனவ் வுரைபகர்ந்து பேயபின்னர் புரந்தரன்பானறைமென்
கூந்தற், கூரயில்வேல் விழிச்சசி சென்றுரை செய்வாண்மரை
யன்புகூர்ந்து காத்த, தாசணி யீராறு புயச் சண்முகபேன் பூமி
யிலம் பரத்தைத் தாண்டும், பாரமகா மேருநிகர் சிவமலையென்
றொருநாமம் படைத்த வெற்பின். 62

உச்சிதன்னி விருந்துதன்னைத் தரிசித்தோர் பூசித்தோ
ருள்ளந்தன்னின், இச்சையுட னினைந்திடுவோர் தமக்கினிய
வேண்டுவா மெல்லாந்தந்து, பச்சைவண்ண னறியாத பதமல
ருந் தருவனெனப் பகர்ந்தான்வீணை, விச்சசமுனி வரனீது நிச்
சயமென்றே பரிவின் விளம்பலோடும். 63

சிவமலை மென்றுரைத்திடுசொற் செலிபுகுமுன் மருணீங்கி
த்தெலிவுவந்து, பவனவிதழ்த்தவளங்கைப் பான்மொழியாபி
தந்தபாலனாகு, முவமையிலான் றன் னுடனயான் டுடன்று
சமர்புரிந்தபிழையொழியப் பூசை, பவனையன்பிற் செய்வெதை
குரவன்னொ ளுரைத்த தலமவனிதன்னில். 64

மேதகு சீர்சிவா சலத்தினப்பொழுதி னெய்துதற்கு விறற்
ருரென்னும், பாதகன்றன் றானெவள்ளம் பரவியதான் முற்றா
மற் படிநளிற்று, மேதினிவிட்டகன்ற பின்னர் பணிவமென
விருந்தவெண்ணம் மயர்ந்துமிக்க, சீதமதிமுக மடவார் மையலி
னுஞ் செல்வமென்னும் செருக்கிலாழ்ந்து. 65

இத்தனைநான் தானுமெந்தை யிணையடியைப் போற்றாமலிரு
ந்தேனந்தோ, உத்தமவானொரிடத்துங் கலகமேரிதம் விளைவித்
துண்மைமேவும், வித்தகநாரத முனிவன் செப்பிய சொலென்ன
ளவின்மேனான் மாயன், அத்திகடைந்தார முதந்தந்தவண்ண மாண
தெந்தை யருளிளுளே. 66

என்னவுரைத் திகளியா வகத்திலிவார் தமார்துழா யிரு
பாற்குழப், பொன்னுல கந்தனை நீத்துப்பூதத்தின் மீதினிற் சம்
பூத்திவெய்தி, மன்னலந்தம் புரமெரித்த வரிசையொடும் பொன்
மேரு வரையின்வந்த, பின்னவிருஞ் சிவன்மலையை யாயிரங்க
ண்ணுற்கண்டு வியப்பெய்தி. 67

உளர்தியிழிந் தண்டமுத டீஞ்சிமிர் சிவன்மலையினுஞ்
யெய்திக், கார்திகமு மணிகண்டன் றீனையுமவ னிடப்பநகங்
கலந்துமேவும், பார்முழுதுந் தருமெங்குளம்மையுமை யவன் பத்
ததுங் ப்ணிந்துவெய்ய, சூக்கிரிவா ரி, கடிந்து மன்பர்குழங்
களைக்காததுச் சுடர்வேருங்கும். 68

முருக வேடனையுங்கண் டடிபணிந்து கரகமலமுடிமேற்
கூப்பிக், கருணை திருவடிவா யெங்குடிமுழுதுங் காக்கவிந்தன்
கடியகாணத், திருமலையி லெழுந்தருளி வந்தனை யென்றுரோம
மெலாஞ் சிலிப்ப வன்பின், உருகியுடற் கண்களெலாம் புனல்
பெருக மனமொருமித் துவப்பினோடும். 69

கற்பகப்பூ நறியசருக் கரைதேன் மஞ்சன மிளநீர் கண்ணற்
சாறு, பொற்பமை தண்டயிரெண்ணெய் வானமுத மநன்றரு
நெய் புதியதீம்பால், பற்பல வாங்கனிவருக்க நானஞ் சந்தனம்
புழுகுபசிய மஞ்சள், விற்புருகற் புரமாதி வேண்டுமுப கரண
மெலாம் விண்ணோர் நல்க. 70.

எண்ணிரண்டா முகமனெறிங் குகனடியிற் பூசனைசெய்
திருமரன்பி, னுண்ணிறையு மாநந்த வெள்ளமுவட் டெடுத்த
கத்தினுட்கொள்ளாம, நண்ணிவெளிப் படுவதென விழிப்புனல்
பாய்ந் துடல்முழுது நனைய மெய்ம்மைப், புண்ணியன் சன்னி
தினின்று கரங்கூப்பி யினையதுதி புகல்வதானான். 71

வேறு.

வேத மந்திர வருவமா மெய்மைய சரணந்
தாதவிழ்ந்திடு கடம்பணி தடம்புயர சரணம்
சீதரன் செருக் கடக்கிய சேவகா சரணம்
பூத நாயகன் குரவனும் புண்ணிய சரணம். 72

அடியசேஞ் செய்த கொடும்பிழையனை த்தையும் பொறுத்தெங்
குடியெலாம்புரந் தருளிய கொற்றவா சரணம்
நெடியவன் பிரமன்பணி நிருமலா சரணம்
படியிலோங்கிய சிவமலைப் பண்ணவா சரணம். 73

வேறு.

இன்ன ணந்துதிசெய் வானவர் கோன்முனெம்பிரான் மயி
ன்மிசை தோன்றிப், பொன்னகர்க்கிறைவ வன்பொடு நீசெய்
பூசனையுவுந்தனம் வேண்டும், மன்னு நல்வாங்கள் கேளென
மகவான் வணங்கியெங் குலசு குறைமுழுதும், முன்னமே தவிர்
த்தா யினி யெனக்குன்றா முளரி தந்தருளெனச் சொல்வான்.

பன்னெடுங்காலம் பொன்னினாட்டிறையாய்ப் பற்பலபோக
ங்கடுய்க்கும், நன்னலவாழ் வெய்திப பகைதனை முறுக்கி நமை
மனத்துன்னியங் கிருத்தி, பின்னை யானத விடியார் தருதும்
பெயர்நதிடு நின்னகாக கெனனத், துன்னலர்க்கடந்த வேற்
படைதாங்குந தோனறலங் குமாவேள் சொன்னான். 75

அருந்திற்முருக னிமமுறை புகல வண்டர்கோன் சிவ
மலையதனைப், பிரிந்திடமனது பொருநதிடாறியலபிற் பின்னரு
மவ்விடை யெழுநா, ளிருநதுதன மூமுலகினில் விளங்க விரதிர
தீர்த்த மென்றபு, பொருநதிடக்கண்டு சுருடன் சென்று
பொன்னகர் புகுநது விற்பிறுந்தான். 76

இந்தின் அருச்சுனைச் சருக்கம் முற்றிற்று,
ஆ விருததம், 256.

நகுடன் சாபந்தீர்த்த சருக்கம்.

வேறு.

காவின் மன்னவன் கந்த வேளெனும்
தேவர்க்குப் பணி செய்ததோதினும்
நாவினாற்பிழை நகுட மன்னவன்
நாக நீங்கிய தன்மைச் சாற்றுவயாம். 1

மகிதலம்முழு தாளுமன்னவன்
நகுடனென்பதோர் நாம வேலினுள்
தகைமை மாகமந் தனிற்ச தஞ்செய்து
நகவில் போகமார் நண்ணினான்.

சுரர்கள் யாவருந் தொழுது சூழ்வரப்
பாமன்றானையே பத்தியாற்பக
லிரவினுந்தொழு மேழு மாதவர்
திரவெழின் மணிச் சிவிகை தாங்கவே.

3

வேறு.

இந்திரப்பட்டந்தரித்து வருநகுட னிர்திராணி யின்ப மெய்த, வந்தவெழு முனிவார்தம் பெருமையை யிவ்வளவேனு மனத்தெண்ணாமல், இந்துமுகச் சகியிடத்தி லேகிடுமின் சர்ப்ப வென்ற னிசையின் மிக்க. சந்தமுனி வெகுண்டவனைச் சர்ப்ப மமாகெனச்சபிக்கச்சர்ப்பமாகி.

அந்தரத்தி னின்றும்பிரந்தப்பாரீரோக்கித் தலைகீழ் தாக வீழ்ந்து, நெந்துடலம் பதைப்பெடு மூச்செறிந்து சதமகத்தி னேன்மை நீங்கி, பந்தரவான் முகநிழித் தமார்பதி யளவுமு யார் தகன்றபார, விர்தகிரித் தென்பாலிற் காளத்தித்தடவரை பால் வேய் சூழ்காணி.

5

சால நெடுங்கால முடன் மண்புளக் கிடந்தன்னோர் தயி யனாகக், காலேதனிற் றுருவாசன் கவகைநதி சூழுவரு காசிதன் னில், ஏலவொரு மாவிலிங்கப் பதிட்டைசெய் பூசனை செய் தேற்றிப் போற்றி, மாலவன் சங்கரான குற்றாலப்பதி வருகும்போது.

உரக வருவாய்க் கிடக்கும் நகுடனென வறியாம லொரு கற்பாறை, சுரநெறியிற் கிடந்ததென மதித்து மதித்தேறவந்தத் துருவாசன்றன், சரணமெய்யிற் படுதலு நல்லறிவு வந்தாங்க வன் மலர்த்தா டன்னைச்சூழ்ந்து, பரவிமுன்னு ளகத்தியுற்ற றுன்பணியா முறையாவும் பகர்ந்து பின்னர்.

7

எந்தையே யரவுருநீத்தினியானுய்ந்திடு வண்ண மியம்பு சென்னச், சிந்தையா குலத்துடனே மிகவிளம்பத் துருவாசன் செப்புவான்முன், விர்தமடக்கிய முனிவ னிட்டபெருஞ் சாபத் தை விலக்க வல்லா, சொந்தவுல கத்துமிலை யெத்தேவர் தம்மா னுமிதுதிராதால்.

8

ஆயினுமெம் மனத்தினி லொன்றுதித்ததுகே ளிருந்தமிழ்
நூலாரணங்கள், மேயசிவா சுமமனைத்துங் குறுமுனிவர்க்குரைத்
தருள் செய் வேளாமந்தத், தூயவன்ற னுலயத்தைச் சூழ்ந்து
வல மாகவந்து துதித்து நின்றா, லேயுமா வருநீங்கிப் பாகதி
யுங் கிடைத்திடுமென் றியம்பினுலை. 9

அந்த வாசகம் வினவும் பணிநகுடன் முனிவனைப்பார்த்
தையவந்தக், கந்தவேளினிதுறையுங்காரணமெய்த்தலமொன்று
கழுறுகெண்ணச், சிந்தைதனிற் குசனுறையுந் தலமனைத்து மன
த்தினெண்ணித் தெளிந்துபாச, பந்த மறுத்திடு மெம்மான் பத
மனத்தி லிருத்தியன்பிற் பகர்வதானான். 10

வேறு.

வானவர்களிற் சிறந்ததோர் மணிகண்டனுடன் மூவர்
யான மன்னிற் சிறந்தோர் வருதியுடனொரு மூவர்
மேன்மை வேளாளர் தமிழ் மிகச்சிறந்தோன் மன்றாடி
தானகன்ன னெனுந்தடக்கைச் சருக்கரை மன்றாடிமன்னன் 11

பன்னரிய புகழ்ப்படைத்த பல்லவராயக் குரிசி
லென்னவரு மூர்களுமேனைய வேளாளரும் வேன்
மன்னவர்க்கு, அதான் துற்தொட்டு வழிவழியாயடிமை செய்வா
ரன்னவர்கள் குலதெய்வ மாகிநிற்ப னெங்கோமான். 12

ஆங்கவர்களுடல்பொருளோ டுவினியென பொருமுன்றுங்
காங்கேயன் றனக்கினிய காரணத்தா லவருறையும்
பாங்கு பெறுந்திருநடு பார்மகட்குத் திலதமதாய்
ஒங்கு புகழ்க் காங்கேயநா டெனநாம முற்றதுவே. 13

வேறு.

அகல்விசும் பினிற் கங்குகரின் மடமேலாகிய கொடி
தோய்த்து, பகலவன் கதிர் வெர்மையுங் குளிர்நனி படைத்
திட மிகவிசுந், துசடவர்துநடு மாகம மங்கமெய்ச் சருதிநூல்
புராணங்கள், புகழுமுத்தமி முந்தினமோங்கியே பொலியும்த்
திருநாடு. 14

அந்த நாட்டினிற் சிவாசலர் தன்னிலைம் மாறுமா முகத்
தண்ணல், சந்ததங்குடி யாயிருந் தடுத்தவர் தமக்கெலா மரு
ளோடுஞ், சிந்தையுன்புற விர்திரச் செல்வமுஞ் சித்தியு நணி
நல்குப், பந்தபாசமு மறுத்தொன் நிகரிலப் பரம முத்தியும்
மீவான். 15

அத்த டங்கிரி தனிற்சென்று கடன்முழு தங்கையி னெடு
த்தண்ட, வித்தகக்குறு முனிவானைய மெய்த்தவன் முன்க
ண்ட,வுத்தமம் பெறுந் தடப்படிந்தணிந்து நீறுருத்திர வடந்தா
ங்கி, முத்தி தந்திடு மப்பெருவரையினை மும்முறை வலஞ் சூழ்
ந்து. 16

திருமுன் றுழ்ந்து நின்றேத்திட நீபெருந் தீயதோர் பெரு
ஞ்சாப, மொருளி முன்புபோ லாகின துரிமைபெற் றுயர்கிவ
பதஞ்சேர்வை, யிருமையுந்தரு மத்தல மலதுவே நிலையொரு
தலமென்னப், பெருமை மாதவன் மற்றதற் கேகெனப் பேசி
யாங் கவன்சென்றான். 17

வேறு.

ஆரிய்தரு வாசமுனி மொழிவினவி மனமுருகி யாங்கு நீங்
கிப், பெரிபவரையுங்காணும் பின்னாகளி வினசயிற் பெயர்ந்து
வந்து, கரியனிழிப் பசுந்தோகைக் கவுரியொரு பாகம்வைத்த
கடவுண்மேனார், தரியவர்கள் புரந்துலைக்க வெடுத்தவிடின்
விர்த சிவசயிலங்கான்பான். 18

பாவவினை வேறுத்துப் பரமசுக மருளவல்ல பான்மைத்
தான, காவிரியிற் படிந்துநண்ணு நாககிரியுமை பாகன் கழல்
பிரமேசர், தானிலகத்தியலிங்க முளசைமுக்க ணீசுர்பொற்
றானேபேத்திப், புளியியும் பொழிற்கறையூர் மகுடலிங்கந் கண்
டுசிவ பொருப்பைக் கண்டான், 19

கண்டவுட னிறைஞ்சியபர் வகன்றுடலம் பொடிப்பவுள்
ளங் கரியத்தாய, தண்டமிழ் மாதவன் கண்ட தீர்த்ததிற்ப படிந்து
சிவ சயிலந்தனை, யண்டிவலமாய்ச் சூழ்ந்து குமரவேடிருமு
ன்பதாகுகின்றி, மிண்டினு லெனக்குவந்த கொடுஞ்சாபந்தீர்த்
தருளிம்மெய்ம்மையான். 20

என்றிமும் தன்புத்தம்மோ டிருக்கவருள் செய்தியென
யேந்தியிவ்வா, மென்று மூவொன்பது நாணியமமாய்ப் புரிந்தி
ட்டது முமைசெய் பச்சைச், குன்றுசிறை படைத்ததென வரும
யிலின் மீதுவந்து கொடும்பாம்பாகத், துன்றருடணைநோக்கி
யுரவருத்தனை நீத்துத் தொன்மைபோல. 21

இத்தாணிக்காசாகி நெடுங்கால மறச் செங்கோலினிதி
னோச்சிச், சித்த சுத்தமெய்தி மலபரிபாகமாகி யிர்தச் செகம்
போய்விடு, கித்தியமென்றறிந்திடுமெய்து ஞானம் வந்தா னந்
தம் நீங்கா தோங்கு, முத்தியும் பெற்றிடுதியென மொழிந்த
கன்றான் நேவருக்கு முதன்மையான. 22

பண்டுபோல் மானிடமெய் கொண்டுமலர்ப் பகழிவேள்
படிவந்தாங்கி, எண்டிசையுந் தனிபுரந்து பலபோக மகபதிபோ
லினிது துய்த்துத், தண்டளவ முரலுமை யொருபாகங் கலந்
திருக்குந் தம்பிரானறன், புண்டரிகப் பதரிழலிற் கலந்திருந்தா
னகுடனெனும் பூமான் மாதோ. 23

நகுடன் சாபந்தீர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று

ஆ விருத்தம். 279

வள்ளி நாயகி திருமணச் சருக்கம்.

உம்பர் பணிந்திட விர்திராநிய வுலகாள் மன்
வெப்பணியாகிய சாவமகன்ற விதஞ் சொன்னும்
கும்ப மிரண்டன வுந்தனமேந்திய குறமாதை
யெய்ப்பெருமான் குகனன்பின் மணந்த வியல் சொல்வாம். 1
வேறு.

என்னையாளுநடக் குமாவேள் கயிலையிலிருந்து
பின்ன ராடலின் மண்புடை பெயர்ந்திட வெழுந்து
வன்னமாமயின் முதுகினிலிவர்து வான்மதியந்
தன்னிலொன்றிய திருத்தணி வரையினிற் சார்ந்து. 2

பச்சைநீரமயில் விட்டிழிந் தப்பருப் பதத்தி
ன்கி மீதினிற் கதிரவன் கதிர்புகா துயர்ந்த
நெஞ்சச் சாசிலைச் சந்தனச் சோலைன் நிழலி
ன்கொடியான் மகிழ்ந் தாடல்செய் தினிது வீற்றிருந்தான். 3

வள்ளலாயி நினைந்த சநக்கம்

அன்னகாலையிற் புலியிடை வடதிகை படையு
பின்னர் நாவலன் நீவினிற் பெயர்ந்து பரதமா
மென்னவோதிய கண்டத் துளைய்தி யாழ்வல்ல
மன்னு நாரதன் வெள்ளிமால் வரையிடை வந்தான்.

அங்கனோர்கினைப் புனத்திடை பமைந்திடு மிதனிற்
சங்கை கொண்டதுன் மருங்குலை வாட்டிடுந் தகைய
கொங்கை தாங்கி வெண்முருந்தின மூன்மின் கொழிக்கத்
திங்க ளென்றவா னுதலினிற் குறுவெயில் செறிய.

கார்த ளங்கரத் தொருகவ ணைநதீன் சுருங்கார்
கூந்தல் பின்புறஞ் சரிநதிடக் குமுதவாய் மலர்ந்து
தீர்தண் மென்மொழி குயிலினங் கிளியினர் திகைக்க
வாய்ந்த சொற்களாற் கதிர்கவர் குருகின மகற்றி.

புடை பெயர்ந்திடுஞ் சித்திரம் போன்றங்கு நின்ற
மடமயிற்குற வள்ளியை விழியினற் கண்டு
படவராவுல கத்தினிற பண்ணவ ருலகிற்
புடவி தன்னின்மற் றெவ்வுல கத்தினும் போந்த.

சுந்தரத்திரு மடநலர் தம்மிலித் துணைநாள்
இரதமாதுபோற் கண்டில மிறையவன் விழியில்
வந்த வெந்தையாங் குகனுக்கே யாமென மதித்துக்
சுந்த வேடனைத் திருத்தணி தனில் வந்து கண்டான்.

கருணை தங்கிய வாறிரு கண்ணுடைக் கடவுள்
சரண பங்கிய முடியுறத் தாழ்ந்தெழுந் தைய
விருணி ரம்பிய வனஞ்செறி வெள்ளிவெற் பிடத்தின்
மருளு மான்விழி படைத்ததோர் மங்கையைக் கண்டேன்.

வேறு .

கண்ணகன் மலையி லெயினர் பத்தியிஶா ஁கமழ் குவளை
செங் கமலர், தண்ணருங் குமுத முருக்கொடு முல்லைசுண்பகங்
கோங்குண்பங்கார்தன், வண்ணமென் குமிழ்நன் மலர்கொடுவந்து
வரைத்தெய்வ மாகி வீற்றிருக்கு, மண்ணைப் பூசை செய்ததற்
கலமத்த வணிகிளர் மாலையென் றயிர்த்தேன்.

முருகவே ளெம்மை முனிந்துசெந் கையினான் முடித்தலை
துளக்குறப் புடைத்து, கருகிடக் குகையில் வல்லிபூட்டியநாட்
காத்நிலர் தேவரில்யாரு, மருங்கனிந்தவனை சிறைவிடுத்தா
ண்டானவன்மன மகிழ்ந்திடபாது, புரிசுவ மெனத்தேந்தரி
யதே வாங்கப் பூவைசெய் துதவினன் மலரோன். 11

கரியமால் பிறப்பிற் கூர்மமென மலர்த்தாட் கண்ணின
மீனரி மருங்குல், பொருபடை மிடறு தயிலிட முதரம் பூவணை
யல்குல்வேளுரும், பரிமொழிகனிது குழல்குடை வதனம் பரும
ணிமுடிமுலை பரமன், சிரவணி துதல்பொன் மனைகரமாகச் செ
ய்யணங் காம்வள மன்னே. 12

பொருவரு கலைமான் மேனகை யரம்பைபொன்சசி யாதி
யாமாதர், மருமலர்க் கூந்தல் வள்ளிகண் மடைமெய் வதனமா
முருப்பிய னாரப், பெருமையா லன்றோ வாங்கவர்தமமைப்
பேருல கத்துளோராரு, உருவினிற் சிறப்பின் மகிமையிற் பெரு
க்க முளரவ ரெனவுரைப் பதுவே. 13

எங்கொடும் பகையாந் திங்கணன் வதன மின்னுமாங்
ன்மனை வியரிற், செங்குழு தம்வாய் விழிகருங் குவளை சேடி
நகமுநி வினையாய்த், தங்கிய தெனக்கு சிறிதுறுப் புருவந்தரு
கெனப் பணிந்த தாலன்றோ, பங்கய மாதின கரம்முகந் தடங்
கண்பதத்தினிற் சிறிது போன்றனவே. 14

வேறு .

ஏந்துகொங்கை யிணைகள் கல்லாரமே
வாய்ந்த நோக்கு மருக்கொள் கல்லாரமே
மாய்ந்த வோதி பணிமலர்க்கோதையே
சேர்ந்து காரளி செய்யுமங் கோதையே. 15

வேறு .

இன்னனம் வள்ளி நாயகியெழிலை யிசைத்திடு நாரதமுனி
யை, மின்னயிற் படைதாங் கண்ணலாங் குமான் விருப்புட
நோக்கியெயர்தப், பின்னலங் கூத்தந் சிறுவிடைமாதின் பேரெ
ழிச்சிறப்ப்தார் தமதாய், இன்னமு முரைத்தி யெனமுக மலர்
த்தேயாழ்முனி பகருவ தானன். 16

காரையர் தரத்தி லையவிட்டிருநீர் கருத்தக மடக்கி
எறலைச், சேரமட் படுத்துக் கொன்றையங் காண்பச் சேரீலம்
பார்த்திடச் செய்து, பாருறுகாவை மட்டுப்படுத்திப் பசையதா
ஞ்சைவலக் கொத்தை, வாரிமே லெறிநது நிகரிலா திருக்கும்
வனமயின் மருமலர்க்குழலே 17

எந்தையாம் பரமன் செஞ்சடைக்கரட்டி னிருளகற் றிடு
மணி பென்ன, வந்திடும் பிறையை யினனினை யேற்றி மாமழை
பொழிந்திடப் புருநது, இந்திரவில்லை நிலைத்திடா தகற்றி யிருந்
தவர் விழிமனங் கவர, சிந்தூர் தீட்டிந் திருநதற்கிணை யத்தி
ருநது வன் றி வேறினையே. 18

நொழுபுவனச சுடர்முதலானோர் யாராயும் வெற்றிகொள்
வலிய, மாவேள் கருப்புச் சிலைதலை குனிந்து வணங்கி நன்னுந்
றிடக்கண்டு, பாருறு திசைகள் பத்தினுமக்குப் பகையிலை யொ
ணச்செருக் கடைநது, வீரமேற் படைதது விளங்கியபுருவ விற்
கிணை விளம்புவச ரெவகே. 19

திரபுர மீறித்த பகழியை வீரன் றிருக்கையிற் படைபைய
யந்தகனை, விரிதிரைக் கடலின் வந்தவெவ் விடத்தை வென்று
தண்ணமுதையுள் ளாக்கி, யரிபந் தகன்று நீண்டுமையளவி
யணிமணிக்குழையொடு பொருதி, கிரியுங் கிழித்த நின்னை
வேலூடனே கேண்மை கொண்டடுமினை விழியாள். 20

வள்ளுகத் திரிகை யென்றுநூல் கற்ற வல்லவர் வீணிலை
விழுப்ப, ருள்ளவா றுரைக்கி னவ்விரு வகையா பிரத்தினி லென
ன்று நேகாகா, தெள்ளிதிற் செய்த மணிகுழை கண்டோடும் கிங்
தைகண் கவர்துமேன்மையவர், யென்னலில் செம்பென னூச
லுண்டாயி னிருகுழைக் கிணையெனலாமால். 21

கள்ளவிழ் நறிய சண்பக மறைக் கடிந்து மென்குமிழி
ளம்புனை, பெள்ளியெட் போதை முனிந்துணத்தி லெதிரொ
ன்று மின்றிவீற்றிருக்குந், துள்ளசேனையனக் கடிமலர்க்குக் கத்தி
றுடியிண்டிப் பொற்றொடி செங்கை, யொள்ளிழை யவடன் மூக
கிணைக் கிணையே நெருபொரு ளுரைப்பவ ரெவகே. 22

வளராமேற சலஞ்செய தூசலையலைத்து மன்னுகத் திரி
நகையை யிகழ்ந்து, தள்ளிவாய் கிழித்து மணிக் குழைவானி தா
ங்கிய வெழிற்குழை மேராய்ப், பள்ளவா ருதியி லரிதுயி லமர்
ந்த பண்ணவ னுந் தியங் கமலத், துள்ளுறை விரிஞ்சன் படைத்
திடும் பொருளி னுவமைவே றுளரப்பவனெவனோ 23

தளிரடித் துவர்வா யனனடைத் தீஞ்சொற் றடமுலை கார்
தளஞ் செங்கைக், களிமயிற் சாயல் வள்ளிதன் வதனக் கமலநே
ராகுதற் கன்றோ, குளிர்மதி பரமனிடத்தினிற் புஞ்சுதுங்கோவி
டை நிலையிலா துலிந்து, நளிர்கடற் றேய்ந்துந் தேவராலயத்
தை நாடொறுஞ் குழுதலாமால். 24

வேறு, மாங்குயின் மொழியினுள் வதன நோக்கிவா
னேங்கிய மதிரிக ருற்றிலோமென
வேங்கிய மனப்பினி யாலுடம்பெலாம்
வீங்கியு மிளைத்தலு டேவினானரோ. 25

வடிமதத் துளிக்குங் கமலமென் மலரில் வைத்திடுஞ் குழை
தழும் பவளக், கடிகையு மதற்குட் டரளமாலிகையுங் கண்டன
போலுமா முகத்திற், குடிகொளுஞ் செய்ய வாயுமெல்லிதழும்
குளிரும்வெண் மூரலுமென்னப், பிடிநடை மாதின் பவனவாய்
கண்டோர் பேசுவதன்றி வேறிலையே. 26

வால்வளைக் குலங்கள் வாய்பினந்தேங்க வளரினம்பசங்கமு
கொற்றைக், காலினின் றரிய தவமுருநிடச்செய் காரிகை மணி
மிடற்றினுக்கு, நூல்பல தெரிந்து கவிசொலும் புலவோர் றண்
ணிய மதியினு ராய்ந்து, மேலினி யுவமை யாதுசொல் குவரோ
மேதினி விடத்தரி யேமால். 27

திருப்பிறற் தகமோ வானவருணவோ சித்தச னேந்திய
சிலையோ, விருப்புற வவன்முன் னுதுகாகளமோ மேற்கொளும்
பரியதோ பணைக்கைப், பொருப்பு மாமுகத்தோன் தந்தையைச்
சூழ்ந்து பொருக்கென வாங்கியுண்டதுவோ, ம்ருப்பசர்
வே னிசைக்குமேல் விசையோ மாதரான் பகர்ந்திடு மொழி
யே. 28

மருமலர்க் கூந்தல் மாதாதன் தோள்போல் வாயத்திலம்
யாமெனவெண்ணி, யொருகழை கண்முத்தரும் பியுள்ளுடை
ந்து முண்மை கண்டியர் வரையிடத்தின், வருகழைக் குலமு மந்
தவாறாகி வந்து தாழ்ந் தெம்மைநின் வாராப், பொருதாவமை
யென் நிரந்ததாலன்றோ பொருந்திய தப்பெயாதற்கே. 29

பதுமமென் மலரைப் பயமுறப்பங்கப் படுத்தியாழ் கயத்தி
னில் வீழ்த்தி, மதுவீழிந் தொழுதுங் கார்தளைக்கான்மேல் வண்
ங்கியே நின்றிடக்கண்டிங், கிதுவது விரண்டு மிணையொழி பின்
னரியாது நேரின்றி வீற்றிருக்கும், புதுமலர்க் கூந்தற்றுடியி
டைச் சேற்கட்பொற்றொடி திருமலர்க்காமே. 30

வேறு.

ஐங்கரன் முனிசொல் லெழுதியவேடோ வவனெழுத்
தானியோ பொதியர், தங்கிய முனிவனன்னையோ வதனந்
தனைமுழு மதியென வெண்ணிப், பொங்கிய நிலவை யயிற்சுவந்த
புட்கொலையா தெனப்புக்ல்வேன், குங்கும மணைந்து ததும்பிய
ண்ணாந்து குவித்திடுங் கனதனத்துணையே. 31

மங்கையர் சூடாமணியெனவந்த வள்ளிக்கு வயிறெனமலரிற்
றங்கியவேத னிளந்தளிராலேச் சமைத்தபி னரியமாதவற்குத்
திங்களின்வதன நிலமகளுடனே திருமகள் பதமலர் வருட
வங்கநல்லியோக நித்திரைசெய்யு மாலிலையென்ன வானதுவே.

பாரவெம்முலையைச் சதைக்குட மென்னப் பற்றுவான்
புகுந்தகிற்றெறும்பு, சேரனேதனினின் றூர்ந்திடுமொழுங்கோ செ
ழுழுகையிரண்டினை யேந்து, மேருறுங்கமலநாளமோ வன்றி ய்ப
முகத் தெழுந்திடுங் காமோ, ஆரமாலிகைதாழ் வயின் வயின்
செறிந்த வழகொழுகிய மயிரொழுங்கே. 33

சந்ததவாச நறவு கொப்பளிக்குந் தாமரைத் தவிசினிவி
ருக்கும், அந்தணனாற்றி னீர்ச்சுழியதனையா யிழையுந்தி செய்த
ன்னோன், செந்துவர்வாய்மின் னுந்தியையந்தச் சீதநீர்ச்சுழிகள்
செய்தனனோ, விர்தவாறன்றி மற்றொருபொருளே யிணைசொல்ல
யார்க்குமுற்றதால். 33

உயிர் தொழும் பாமனிருந்து செய் தொழில் கருப்பத்துவிப்
பாடுனவவன்செயல், செய்யிற்று நூலாஸுறிவதுபோலச் செழுமணி
மேல்கைகூற, யியலுறத் தாங்குந் தன்மையினெங்கு மிணையி
லா வேலாயிவருவக், குயின்மொழிதனக்கு மருங்குலுண்டெ
ன்று கூறுவதன்றி வேறிலையே. 35

வடிமதுத்தனிக்கு நறுமலர்க்கொம்புமார் வேளுருவமின்
வல்லிக், கொடியினவஞ்சி விசம்புமெல்லிய நூல் கோளரிவெண்பி
றைக்கொழுந்த், துடியையம் பொய்கைப் பிடியெனப்பவருஞ்
சொல்லுவ தன்றிவாரிதிருழ், படியிசை மதுரக் கவிஞர்தம்மன
முய்ப் பகரலாம் பாவைதனிடையே. 36

சேயிழையல்கு லாவெனவதனத் திங்கள்கண் டஞ்சிடுமெ
ன்றும், சாயலைக்கண்டு மயிலெனவந்தத் தகையரா வெருண்டி
டுமென்று, மேயுமிவ்விரண்டு காரணந்தீனையு மெண்ணியன்றோ
படாங்கொண்டு, மேயபொற்றிகிரி யனவல்குலதனை வெளிப்ப
டாவகைமறைத் தனரால் 37

மதிதகற்பவள வாய்மயிற்ச்சாயன் மடவரநிறன் மணிக்கு
றங்கு, சதிர்பெறுகதலிக் குலத்தையுங் கப்பந்தனையும் வென்
றமை காணாஉ, வதிர்குரற்றுகட் புகர்முக்கூல்வா யானையின்
கொடுங்கை மற்றதனை, பெதிரிடவஞ்சித் துதித்தலாற்றுதிக்கை
யெனப்பெய ருற்றன மாதோ. 38

வேறு.

கனவினிலு மெ மையெ திரே காணிலச்சங் கொண்டு
வெப்போன் கதிர்புகாத, வனமதனிற் கடிதோடும் வாலியெதிர்
பொருதவஞ்சி மறைந்துநின்று, முனைகொளுநவங் கணைதொ
டுத்துத்தனைவரொடுஞ் சேர்ந்தவனை முடித்தானென்னத், தறு
விராகவன்னீரந்தனை நகைக்கு மடவரல்தன் சாறு மாதோ. 39

காலினிற் பயிலு மதனவேள் விருதாங் காகளஞ்
சின்னமாய்ச் செய்து, மாவரா லினையும் வனத்திடைத் தூர்து
வெய்தி மெழிற்கணைக்கலை, பேயுபெய் தூணிகண்டுளம்புழு
தகி யாமினி யிதற்கினை பெவ்வா, றுவமென் நிரங்கி நின்றதா
லன்றோ வதன்பெய ராவமானதுவே, 40

மாதவன்விழியு மாதவேன்கணையு -மதுமாம்பாற்சுடற்
புறந்த, கோதையில் லுழமாய்ச் செய்தனை யினுமோச் குறை
யுளதென்னெனில் வள்ளி, பாதநேராக வேண்மென் வண்ணம்
படைத்தரு ளெம்மையென் றன்றோ, வேதமில் விரிஞ்சன் றனை
ச்செழுங்கமல மின்னமுஞ் சமந்து நிற்பதுவே. 41

வேறு:-இத்தகு கவினா ரேந்திழை யவனை யானவன்காணு
மப் பொழுதே, பத்தநின் பொருப்புப் புயத்தினிற் றரிக்கு மல
ங்கலுக் குரியளா மென்னச், சித்தமேற் கொண்டுவந்தன னவ
ள்பாற் சென்றுநீ மணம்புரி யெனவே. மெய்த்தவ னுரைத்து
மகபதியுலக மேவினன் பின்னரெம் பெருமான். 42

வேறு:-இருக்குமுதன் மறைபலவுந் தேடரிய பதமும்பூ
விடத்திற்றேய, விரித்துடுத்த கச்சிடையும் விரகண்டா மணிப்
பதமும் விவங்கவுற்ற,கருத்ததனி னாரதன்செல் வடிவமெலாங்
குடியிருக்கக் கணையும் வில்லுந், தரித்தவேடக்குமர னாகியுயர்
வள்ளிவரை தன்னில் வந்தான். 43

சந்தமுணங் கவர்ந்துதென்ற லுலவிவரு மலைச்சார றன்னி
லோர்சார்,வந்ததினைப்புனத்தினிடைக்கிளிகடியுங் குரற்குயிலை
வணக்கின்ற, செந்துவர்வாய்த் துடிமருங்குற் சீரடிக்குங்கும
க்கொங்கைச் சேற்க்கட்சித, கந்தமலர்த் திருவுமொப்பில்களி
ழயிலை விழியினைகள் களிப்பக் கண்டான். 44

வேறு:-சிங்கவே மெனத் திடங்கொள் சிந்தையை
யங்கசன்கணை யலர்கள் போழ்ந்துடத்
திங்களானனச் சேற்கட் சிற்றிடை
மங்கை மேவிதண் மருங்கிற் சென்றனன். 45

ஓவியவுரு வுறழின்றிடும், பாவைதன்முகப் பதுமநேக்கி
யே, மாவும்வேலையும் வரையும் வென்றவேற், தேவனுண் மிகிழ்
வேடு செப்புவான். 46

அல்லாரேர் குழலாரணங்களுய்ச்,சொல்லுநின்பெயர் சொல்
லிலையெனில், மல்லுநர்சொல்லேனின் மாகக், செல்லுநல்
வழி செப்பு கென்றனன். 47

வேறு:-மாதர்நோக்கினின் மைகனெழுதவோ, பாதபங்க
யமபற்றி வருடவோ, குதைவென்றது ணைமுலைமீதினில், சித
குங்கமச் சேறினையப்பவோ. 48

இவ்வுதண்பிறை பேய்க்கு துதலினில், திலகந்தீட்டவோ
சீவிக்குழனில், மலரினாற்புனை மாவிசைகுட்டவோ, கலகமாரன்
கலவி நூலோதவோ. 49

கந்தமார்கன்னிகார்குமிழ் முருக், கந்தவாம்பல்செவ் வம்பு
யஞ்சண்பக; மிர்த நன்மலர் பாவையுங்காட்டினை, யந்தமுல்லை
யுங்காட்டியருளுவாய். 50

அத்தங்காட்டினை யாடகங்காட்டினை, சித்தமாச்செழுந்து
கிற காட்டினை, நத்தங்காட்டிய நாகரிகக்குளிர், முத்தங்காட்டி
யென் மோகந்தவிர்த்தியால். 51

காரைகாட்டுமைக் கண்ணினைகாட்டிவேள் போரைக்காட்
டினை போருக்குமாமணித், தாரைகாட்டுந் தனத்துனை தந்தல்
ஞம், றேரைனாட்டிச் செயம்பெறச்செய்குவாய். 52

வஞ்சகமாரன் மலர்க்கனை தாக்கியென், நெஞ்சடைந்தது
நின்பதபங்கையர், தஞ்சமன்றிவேறில்லைத் தயவுகூர், தஞ்சலெ
ன்றினியாண்டருள் செய்குவாய். 53

காமென்றும்மலர்க் கார்தருங் கண்ணென்றுஞ், சாமூந்
தோளென்றுந் தண்கழையுங்கொண்ட, வரவமேகலையாயிதழ்த்
தேன்தந்து, விரகதாபவிடாய்தவிர்த்தாருவாய். 54.

வேறு:-வென்றவேல் மயிலுமின்றி வேட்டுவவுருவர் தாங்
கும் வன்றிறற் குகனிவ்வாறு மாயயற் குணங்கள் காட்டி, நின்
நிதி மேல்வைதன்னில் நெடியதா மிரலிகா ளர், துன்றிய பம்
பைசங்கர் துடிக்கட லொலியைச் சாய்ப்ப. 55

வேந்திறல் வேடர்குழ வில்லொடு வாளிதாங்கித்
தந்தையா நம்பியென்போன் சார்தலு மஞ்சவான். போல்
கிர்தமால் வரையி லோங்கும் வியன்சீனை வேங்கைபார்கி
ரங்கு மாரன்று நின்ற னறுமுகத் தமல னங்கண் 56

வேறு:-கண்டனாத் தருவைவந்த வேடர்குழா முற்றுமெரி
கண்ணி னோக்கிப், பண்டொரு காலந்தனிலுங் கண்டறியா வே
ங்கையிந்தப் பசும்புனத்தின், விண்டொடர்ந்து நின்றதென்ன
திங்கொவேள்வாய்க் குயத்தால் வெட்டிவெட்டிக், கண்டதுண்
டஞ் செய்யுமென்பார் வேரோடேதனையுமெனக்கடித்திற் சொல்
வார். 51

வருகுறவ ரிவ்வாறு சினத்தினொடு புகலவவர் வதனோக்கிக்
குரிசிலாகிய நம்பிகடறுவானம்மனோர் குடிக்குத்தீங்கு
தருவினாற் புரிந்திடவும் முற்றுமோ மதியிலீர் சாற்றுமென்ன
திருமகருநுந் தேனுந் தினைமாவுங் கனிகிழங்குஞ் சோரல்கி 52

வேடர்பிரான் தமர்களொடுஞ் சீதார்க்கு மேவியபின் வேங்
கையாகி, யாடல்செயு முருகேசன் பண்டுபோல் வேடவுருவாகி
த்தோன்றி, 'யேடவிழ்தார்க் குழல்சரிய வாலோல மெனச்
சொல்லி யிதன்மே னின்று, பேடைமயிலன்னாட னருகில்வந்து
பலமொழிகள் பேசலுற்றான். 53

வேறு:- குறவர் பூங்கொடி யேயிக் குரல்கவர், புறவுகின்ற
முதலிய புள்ளொளம், நிறையுமியோசனை நீளத் தூத்துவ
னறைம லர்தரு மாதவி நன்னுவாய் 54

அல்லலோர்க்குமு லாயுன் னணிமுலை, கல்லதன் றிமனமுங்கல்
லானதோ, வல்லமாரன் வடிக்கனை யாலென்மெய், சல்லடைக்
கண்ணதாக்கிச்சலஞ் செய்தான். 55

என்னவோதி யிறையவனிற்றலு, மன்னமென்னடை யாய்
தொடி மாதரான், மன்னுநானொடு மானில நோக்கியே. கன்ன
லிண்கவை னைக்கக்கழறுவான் 56

இம்மொழி யெமர் கேட்கினிதுபொழு, தம்ம தும்மை யடர்
த்தத் துனிவராற், செம்மையன்றுநீ சீவனைத் தாங்கியே, நன்மை
யோடு நடவுமினி யென்றான். 57

வேறு:-வேலைவிட்டு வருங்காளை யுடனாவா ருழிழையாள்
விளம்பி நிற்குங், காலையிலெம் மன்னைதனைப் பெற்றெடுத்த வே
டர்பிரான் கருமைவாரி, போல் மறவர் புறஞ்சூழ வருதலைக்கண்

புணிய மொழிப் புணையன்னுள், ஈரல்வலைக்கை தண்ணீரீ
த்து மெய்நடுகிழ் மூச்செறிந்து வாடிச்சோர்ந்து. 64

வேடுருவாய் வந்தருகன் முகனோக்கி யெமர்கள்பொல்லா
வெய்யநில்லா, தோடுகெனப் புகலுதலுந் தயவினிமதுக்கு
நம்மே லுண்டுண்டென்ன, வாடுமுக வரலிந்த நான்மலரைக்
காட்டமுது மறையோனாகி, யாடுதலையும் மோங்கிக் கனைக்கு
கெஞ்சுந் தளர்நடையு மாகிவின்றான். 65

வருவேடர் தம்பெருமான் திருமகடன் முகனோக்கி மாநே
யிர்தப், பெருமறை வேதியர் லிருத்தர் பாரென்னக்குதலைமொ
ழிப்பேதை சொல்வான், தெரிவரிய கான்மீர தேசமதிலிருந்து
தெற்குத திசையிற் சென்று, கரியகட லாடுதற்காய் வந்தன
ரகம் வேங்கையெதிர் கண்ணுற்றஞ்சி. 66

கடிதோடவலியுயின்றித் தடுமாறி யயர்ச்சியொடுங் கவலை
கூர்ந்து, முடியாத பசியினொடு மிகருவந்தா ருழவைகண்டு
முழிக்கப்பட்ட, படியாலொன்றையும் வேண்டா சொருவர்வழி
த்துணைகூடிற் பற்றிக்கொண்டு, நெடிதாமெம் மலைக்கரணம நீக்
கியப்புறச் சேர்வமென நிகழ்த்தி னாரால். 67

என்னவருந்தவப்பேற்றால் வந்தமகன் புகலுதலு மிணையிற்
வேடர், மன்னவனோ ராறுமுகம் கரந்துவந்த வேதியன்றன் வத
னம் நேர்க்கிப், பன்னரிய முதியவரே மூன்றுநாளிககிருமப்
பால் யாம்வந்து, நன்னர்வழித்துணைகூட்டி விடுதுமிகு பசியா
றவினோடும். 68

தந்தமிழுங் கனிதினைமா வேண்டுமட்டு மிக்கன்னி கைகெள்
ளர்ந்து, தந்திவொ ளருந்தியிளைப்புறியிரு மெனவேடர் தலை
நுனோன், சிந்தைமகிழ்ந்துரைத்திடலு மயல்நின்று தமர்வேடர்
செப்புலாரின், வந்தனைநத் தனியிருக்குங் குலமகடன்னிடத்
தெருத்தி லுழைதன்றே. 69

எனச்சொல்ல வேட்பிரா னிருங்கானில் வியாக்கிரத்தா
நியாயப்படித்தத், தினைப்புனத்தி னிடைவந்தான் மறைக்குரிய
பெரியபுராணம் கடைக்கல் கனைக்கெடுத்தர் தலைபனிப்புங்

காட்டுமுதுமூப்புடையோன் காணையல்லன், மனப்பயத்தால்வந்த
வனை யிப்பொழுதே யேகென்றல் மான்பதன்றே. 70

தனியிருக்குந் திருமக்டுக்குத் துணையாகு மெனப்பவனவுஞ்:
சாற்றியிங்கே, யினிதிருத்திமுதியவனே யெனவுரைத்துக் குன்
றவர்கேச நெண்ணிரோடுங், குனிசிலுவெங் சனைதுண்டி மடை
புழுவை முயல்ககழ குரங்க மேனந், தனிமடங்கல் குருகினங்
கள் வேட்டஞ்செய் தவன்பதியிற் சார்ந்திட்டானல். 71

வருவேட ரகன்றதற்பி நெம்பெருமாள் குறவந்தல மயி.
லுக்கெமமேற், பரிவுடைத்தா தலினன்றே தமர்க்கேற்கப்
புலிதுடர்ந்த பயத்தாலிங்கு, மருன்கெடுவந் தனனிந்த வேதி
யனென்றன நென்ன மனத்தினுன்னிப், பெரிது மகிழ் வாகி
மடப் பேதை முகம் பாரத்தினிய பேசுலுற்றான். 72

யான்பகர்ந்த மொழியனைத்துங் காந்துனது தாழைக்கு
மயலினின்ற, வுன்பொருந்து வேற்றடக்கை யுறார்க்கும் பகர்ந்
தெனதின் னுயிமைக்காதாய், வான்புரிந்த நன் நிகனக் குவரிஞ்
முந் திடுபுலிகைம் மாறென்செய்யுங், கான்பொருந்துங் குழலண
ங்கே ரீசெய்நன்றிக் கியானசெய்யுங் கைமாறென்ன. 73

வேறு.

இணையநன்மொழி யியம்பியமாதராய், நனிபசிப்பிணி நவிய
வாடினே, நெனநுறந்திணைமாவுநீதனை, தனை நிகர்த்த வருந்தி
சாற்றுவாய். 74

பாரவெம் முலைத்துணைப் பாலையேபசி, நீரநன் மகவோடு
தேனளித்தனை, நீவிடாய் கொண்டன நெடியலிக்கிரிக், சாடலி
ற்றடஞ்சனை தன்னைக்காட்டென்றான். 75

வேறு.

வாட்டங்கண் மாது சொல்வாள் வடபாலேத் வரைக்கப்
பால் மருதின் மாட்டுத், தோட்டிதழ்ச்செங்க கலவிமலர்ச் சனை
யுளது சென்றநுந்து தூய் நிரென்னக், காட்டினல்வாவிருணிந
ம்புங் கடுவகாணிலவ்வண்ணங் காண்பெண்ணு. னுட்பொ
ரு மூன்றுடையோன் நனக்குபதே கித்தகுந் நாதன்மன்னோடு.

அரிபீமறை முதியவன்சொற் கிரங்கின்று வாவென்பின்
னாகவென்று, பரிவுடன் கூடயோதிமப்பேடென நடந்து தடஞ்
சீனையின் பாற்போய்த் தெண்ணீர், பெரியமுது வேதியரே வி
டாய்தீரப் பருகுமெனப் பேசலேழுஞ், சரிவளைக்கை மாது
நல்லாய் நன்றெனவு மெந்தைமலர்த் தடத்திழிந்து. 77

ஒருகைரீர் திருவாய்ப்பெய் துவரிதியான் கொண்டவிடா
யொழிந்திடாதான், திருமலர்ச்செவ் வரம்பனிகர்ச் செவ்வாயி
னாறலிலோர் திவலைதந்தார், பருகியுயி ருய்ந்திவன் பாவை
நல்லா யருட்க்கடைக்கண் பார்த்திடென்ன, விருசரண மலரி
னிற்றாழ்ந் திறைஞ்சுதலு மெய்நடுங்கி யியம்பலுற்றான். 78

வேறு.

எழுகுலத்தவர் யாவருமன்பொடு, தொழுகுலத்தினிற் றோ
ன்றும்பெறுமையா, யிழிகுலத்தினி லெய்துமெளியனைத், தழுவு
தற்கு நினைத்ததென் நன்மைகாண், 79

அன்றியுமெமர் சற்றுமருளிலார், கன்றுவெஞ்சின ரிக்குண
ங்கண்டிடிற், கொன்றலாது குறைதவிரார்மாத, ரென்றும் வேதிய
ரென்றுங் குறித்திடார். 80

ஏனவென்புனத் திற்பசுங்கிள்ளைகண், மானமென்புற வின் கு
லம்வாயச, மானதியாவு மழிக்கும் விளைவினை, யானங்கே குவ
னங்கது காத்திட. 81

மந்தரம்பொரு மற்புயவேடரு, மெந்தையுயிவ ணெய்திடு
முன்னமே, யுய்ந்திடும்படி யொல்லையிற் செல்லெனச், செந்தினை
ப்புனஞ் சேரந்நதனள். 82

வேறு - மாங்குயிலாள் கற்பியலு மனத்திடமு மெம்பெரு
மான் மனத்தினோக்கி, ஈவகிதனுக் கென்செயலா மெனநினைந்து
தனக்குமுன்ன யினவலான, ஒங்குபனைத் தடக்கைமத வும்ப
றனை நினைந்திடலு முயர்வெற்பெண்ணத், தாங்குமொற்றைக் கா
முச லாடவிரு செவிக் காற்றுச் சயிலம் பேர்ப்ப. 83

தந்திழுகத் தெம்பெருமான் சீனாகருங்கில் வந்திடலுந்
தையல்கண்டு, சிந்தைநடு நடுங்கியரி வொழிந்துடலம் வெயர்வு

தரத் தியங்கியேங்கி, எந்தைபிரா னுமறையோன் றனைக்கீகடி. திற்
கட்டியனைத் தினிமேலுந்தன், புந்திமகி மும்படிக்குச் செப்பு
பணி கேட்பனிது போதுதன்னில். 84

இவ்வாளைப் பயந்தனைத்தீர்த் தெனையினிது காத்தருள்
செய்யென்று தேறற், செவ்மாம்பற் றேன்றுளிக்கு மாறென
வே மயிலனையாள் செப்பலோடு, மவ்வாளை முகத்து முன்னேண்
றனைப்பரவி யிருக்கையிற்சென் றருள்வாயென்ன, வைவேலோ
னுரைத்திடலு மிபமுகத்தோன கன்றபின்னர் வனத்திலோர்சார்

மாதவி மண்டபத்திலெய்தி வள்ளிநாயகியுடனே மருளியி
ன்பச், சேதசா காத்தமுந்தி யிருவோர்தம் மனமுமொன்றுய்ச்
செவ்விதாகித், தாதவிழு மலர்ச்சோலை நிழல்நீங்கித் தினைப்புன
த்திற் சார்ந்து தீஞ்சொன், மாகிதணி லிவர்த்து வரு குருகினத்
தைத் துறந்திருந்தான் மயிலுரோம்மான். 86

மாங்குயிலி னினியமொழி மாகிருக்கு மிதண்டேல்பால்
மராமாத்தின், பாங்குறற்றா னப்பொழுதி னயலேனப்புனங்காக்
கும் பாங்கிவந்து, தேங்கமழுங் கோதைநல்லாள் திருமுகம்பா
ர்த் திதழ்வெழுப்புஞ் சிவந்தநோக்குங், கோங்கரும்புக் கொங்
கைவிம்மும் மெய்முழுது கார்தமுங்குங் குமமுந்தோய்ந்த 87

வாசமுமென் னுதல்வேர்வு மனவேறுபாடுமிர்த வகை
யெலாங்கண், டாசில்குறத் திருவனையா யின்னேரந் தினைப்பு
னீம்விட் டயலினெங்கண், னோசமொடு சென்றனை யித்தினை
யெலாங் கினிகவா நிகழ்த்தி டென்னக், கூசிமொழி பேசவஞ்சி
மனத்துணிவா யிடுளையுடன் கூறலுற்றாள். 88

இன்னுயிருக் குயிரனைய பாங்கிகேள் வெயிலுருப்ப யான்
பொருமற், றன்னுசெழுங் கானிமல ரல்லிமலர் நிறைந்ததடஞ்
கனையிற்சென்று, மன்னியநீ ராடிவர வேகினே னெனவுரைக்க
மதித்துநோக்கி, மின்னினைட யிடுகோசொல்வாள் நறுங்கள்ப வா
சமலர் மெய் யின்மேலும். 89

திருதுதலிற் குருவெயர்வு மதழ்வெழுப்பு வளைநெரிவுஞ்
சிவந்தநோக்குந், தருவதொரு கனையுளதோ வுள்ளவா றுகா

பெனவுந் தையனல்லாள், பொருபிழைக ளென்மீதிற் கற்பிக்க
வந்தனையோ போலுமென்னு, மருலர்ச்செந் திருவணையாள் வெ
குண்டுசொல வுயிர்ப்பாங்கி வணங்கிச்சொல்வாள். 90

அறியாது சிறிபேன்சொல் பிழைபொறுத்துக் கோடியெ
ன வன்பிற்குறிச், செறிவாய்நன் மணத்தோடு மிகுளையுடன்
மாதிருக்குஞ் செவ்வி நோக்கி, வெறியாருங் கடம்பணிதோள்
வேலவன்பூர் தழைகண்ணி லீரைவினேந் தி, மறிமாறோக் கியரி
ருக்கு மிதணிமுடி னின்றினை வகுத்துச் சொல்லாள். 91

யானெய்த மதகிரியொன றீர்சோரி சொரிந்திடவு மிந்தக்
கானிற், றானெய்தக் கண்டதுண்டோ மின்னையீ ருரையுமெ
னச் சாற்றக்கேட்டுக், கானெய்துந் தார்மார்பா வுனதுபெரு
வலியுதீ கற்றிருக்கு, மேன்மைவித்தை தனையுமெங்கட் குரைப்
பதென விசுவையவ்விபம்பிப் பின்னும் 92

அந்தணனிற் பெரியவனே தானையின்றிச் சிலையினுட னப்
புமின்றி, விந்தகிரி போலுயர்ந்த தறுகண்மத வாரணங்கள் வேட்
டஞ்செய்யத், தந்தரமு மந்திரமுந் கற்றதுபின் சொல்லலாந்
தனியாயிங்கு, வந்ததென்ன காரியஞ்சொல் லென்னமறை ப
ன னள்ளல்கூறும். 93

வடதிசையி லிருந்துகன்னி யாகுமரி தோய்ந்திடவும் வந்
தேமென்றான், றடமுலையளிவ்வனத்திற் றங்கியதென் னென
க்கொடிதான் றடுத்ததென்றான், திடமனதாய்த் தடைதீரத் திரு
மயநினை தூரனவுஞ் செல்வாயென்று, ளிடமகன்ற வல்குநல்லீர்
கார்த்திகைநான் செல்வனியா னன்றானண்ணர் 94

வேறு.

காரிகைமீன்க, வென்று வருகுவை கழறுகென்றான்
வாரியை முனிந்தோ னென்றும் வருமிரு ளகன்றாலென்றான்
பூருவமையாவெங்க ணுற்றது புகல்தியென்றான்
சூரியன் காலைதன்னிற் றோண்டிட மென்றான் றாபோன். 95

பூந்தழை கண்ணிகொண்ட புதுமையென் னென்றான் ருரைக்
காயந்தவ னினியதோர்மான் கன்றகப்படுத்தற் கென்றான்

ஈர்திழை நின்மேல்வாச மெண்ணென்றான் பிசனாவக்க
ஊய்ந்தவன் பருத்திதன்னு லாகியவாச மென்றான்.

11

கோதைநின் னெஞ்சிற்குது குடியிருப்பென்று னெங்கோ
ஞானீ ரணிந்தகச்சிங் கவிழ்த்திடிற் றெரியுமென்றான்
ஏதமில் மறையோனின்றனிடையா மொழியாமென்று
னேதினும் மிடையொப் யன்றி யொருபொய்ம்ந் தில்லையென்றான்
நீயினி யுற்றதென்னு டென்றான் நிகரிலாதான்
தீயினு னினி றுவந்த செம்மறி யாகுமென்றான்
மேயமற் றாருநாமம் விளம்புதி யென்றான் தையல்
நூயவன் குறங்குசோகந் துடையதனாமென்றான்.

98

வேறு:-இன்னவா நெம்பிரானு மினியதாய்த், தன்னுயிர்த்
துணைத்தாழ்குழற் சேடியுஞ், சொன்னவாசகத் தான்மகிழ்
துன்னியே, யன்னமன்னவ ளன்பிலிருந்தனர்.

99

ஏனல்காத்திடு மேர்திழைசெய் கையு, மாணையெய்தின மெ
ன்றிடுமந்தணன், பான்மையுமவர் பார்வைகள் சொல்லுமென்,
நீனமின்யனத்தெண்ணியிருளையு.

100

வேறு:-மயிலணைய தலைவிதிருத் தாள்பணிந்து விடைபெ
ற்ற வடபாலோர்சா, ரயலதனிற் றுன்காக்குந் தினைப்புனத்தி
விடையேகி யங்குணுற்ற, குயில்கிளிகள் புறவுமுதற் புட்குல
மே லாந்துறந்து குலவிநிற்கு, மியலநிந்தெம் பெருமானும்
பாங்கியிடத் தேகியிவை யியம்புவானுல்.

101

வேறு:-கன்னியன்னப் பேடைநல்லா பெனதுயிரு மனது
மொக்கக் கவர்ந்துகொண்ட, பொன்னையா னிடத்தினிற்சென்
றிதவுசிட மொழிபலவாய்ப் புகன்றென் சிந்தை, தன்னைமகிழ் வுற
ச்செய்யிற் குலங்குடிகோத் திரமுழுதுந் தழைத்துவாழ்வாய்,
யின்னுமொரு கோடிப் ப னினக்குண்டா மெனவிரங்கிப் பேச
லோடும்.

102

தலைவதுநர் தெரிந்தவுயிர்ப் பாங்கிசொல்லா ளுலகதனிற்
நமையான, குலமதனி லவதரித் வந்தணன் டட்டாதமெழி

யின் மகிழ்ந்துகாத்த, லாபந்தமறை வலலோய்நின் மேற்கடனா
மெனப்பலவு மன்பிற்குறித், தீந்தண்மொழிப் பாங்கியவள்.
திரும்பிடலுந் தோகையொடுந் தேவர்தேவன். 115.

வேறு:-விரைவினிடைந்து பலபலவரையும் வெங்கடுங்காண்
முரீக்கித், தரைகிழித்துயரு நீள்பெறுவிசும்பு தைவருஞ் சிவ
மலைச்சார்பிற், குரைகமழ் பூங்கா விடைமதுபிவிற்துந் குராவ
மாதவிசொரி கின்ற, விரைமலர்ப் பாய்விடைவள்ளி யுடனே
வீற்றிருந் தவன்குரர் மேலோன். 116.

சங்கிவ ரிவ்வா நிருக்கேரில்லா வெம்முடை யன்னையைப்
பயந்த, தீங்ககன் மனத்ததா யருந்தமருஞ் செற்றலர் செருக்கினை
முருக்கும், வாக்குவெஞ் சினைககைத் தானையு முரின் மற்றுள
ரியாவருமீண்டிப், பூங்கிளி மொழியைக் கண்டலாதமுங்கிப்
பெர்ருக்கென வெழுந்தபல் மனையும் 117

வேறு:-தெருப்பெரு சதுக்கந் கவலைபூந்துடவை செய்
குன்றுமலர்நறுஞ்சுனைகள், பருப்பதச்சார லருவிதாழ்விடங்கள்
பருமணி மேடையாடாங்கு, விருப்பமுற்றோய முடின்பல காறு
மேவிட நெங்கணுந் தேடித், திருப்பயில் காவில் புருந்திடந்
தோறுந் தேடியா ராய்ந்திடுமளவில். 118

வரிவிழிப்பேதை மலரடிச்சுவடு மறையவன் நிருவடிச் சுவ
டுந், தெரிவரப் பற்றித் துடர்ந்துவில்லெயினர் சிவமலைஞாந்
கரினலந்து, விரிமலர்க் காவினணங் குடனிருக்கும் வேதியன்
றனை யெதிரகண்டார், தரியலராகி வந்திடுமெயினர் தம்மையெ
மண்ணுங் கண்டாள். 119

கண்டவெல்லையினில் மண்மிகக்கலங்கிக் கைநெரித் தெந்
தையையேராக்கித், திண்டிறலெயினர் வீரரோர் கோடி சிலையு
டைக்கையராயிங்கு, மண்டிவந்தனரே யென்செய்து மினியா
மன்னவா வெணவிரங்குகலு, மண்டர்கள் பெருமான் மயிலெயன்
முதை யஞ்சலென்றவ ரெதிரின்றான் 120

காதுமெயின ரண்டர்கோடியின்மேல் வானவந்தமக்
கொண்டோ, மெந்தையென்றறிபா திகழ்க்கு வெஞ்சுனைத்

தோடிவனொரு மணிதேவெமது, கொந்தவிழ்க்கிறதை மாதி
ணைக்கரந்து கொண்டுசெல்வா நெனக்குறித்து, வெந்திறம் கணை
கள்கோடியின்மேலும் வேலவன் மீதினிற்பெய்தார். 124

ஆங்கவர் தோண்மேல் வருகணைதனையே யண்டலர் சரங்க
ஞஞ்சரணம், வீங்குடல் மார்பு புயமின- துடைகள் விரைவி
னிற் றுணிபென வேலித், தாங்குவெஞ் சிலைக்கை யெயின ரோ
ரிலக்கர் தம்முயிரொருகணப் பொழுதி, நீங்கிடத் தடிந்து
புன்னகைசெய்து நின்றனனிகரி லெம மண்ணல. 125

அங்கது காலை நாரதமுனிவ னுயிடையெய்தி வேல்கரங்க,
துங்கவிரையு மவனிடத்திருக்குஞ் சுகமனமொழியணங்கி
னையு, மங்கமெட்டுருபபுப் புடையிற்படிய வடிபனிர தேற்றி
முன் னின்ற, சங்கரனுதவுங் குமரயானொன்று சாற்று வன் தே
வொனவுரைப்பான். 126

மாதவன்சிவமா முனிவசனிவர்கள் வளரமுற்றுகை வெம்
மாயை, யாததவுடனே பலபலவளர்த்த வருந்தவ வெயினர்கோ
மாணைக், கோதுவாவவன்றன் குலத்துளோர் தமமைக்கொல்லு
தனீதிபன்றிவரிப், போதினிலுய்ய வருள்புரிகென்னப் பூதரக்
குமரிசேய் மகிழ்ந்து. 127

வருசரங்கால மதியெனவிளங்கும் வதனமோ ராறு முன்
னங்கு, திருமலர்க் கரமுங் கோடிபாதவர்கள் திரண்டொரு
புடையுதித்தென்னப், பொருவரு வடிவுங் கிண்கிளிசதங்கை
புலம்புசெஞ்சாடிமலரு, மருள் செறிக்மலவிழிகணி ராறுமாகி
வே வேந்திகோநின்றான். 128

வேறு:-இந்தவாறுகண் டெம்பெருமாட்டியு, மந்தமில்லதோ
ரற்புதமெய்தியே, பந்தவேதப் பரன்றநதைக் கோதிய, வெந்
தைமுன்னின் நினைபன கூறுவார். 129

வேறு:-மின்னகு கதிர்வேற் கரந்தொருகோடி வேளெ
னுந் திருவெழில் கரந்து, பன்னிரு கரமுங் கரந்திருமுன்றுபனி
மதிவகனமுங் கரந்து, முன்னையவங்க முழுவதங்கரந்து முதிர்
மறை வேதியனாகி, யென்னை யோர் பொருளாய் மதித்துவந் தெளி
யுட்பு கிதம்பெற வினியன புகன்று. 130

நன்னெறி முறையே வழிவழிசிறந்து நலந்தரும் பொருள்
தனையுதவு, மென்னுயிர்ப் பாங்கிக் கிதம்பல பேசி யெனக்கவட்
கொண்டுபோதித்து, மின்னிலவரைப்பின் னேழைமார் போலி
■ னீட்டிடும் பிண்டிதேனயின்றும், பின்னரும் வணங்கி நின்
றவா நென்னோ பேசுக வென்னையாளிறைவ. 128

கருதருங்கவுரி மதலையென்றுன்னைத் கனவினுந் தெரிந்தி
டிண் மற்றுன், நிருவுளப்படிக்குச் செயத்தகுடி பணிகள் செய்
சுவன் மறையுநான் முகனும், பொருயின் மாதவனு முனிவருஞ்
சுரரும் போற்றிடுங் கிண்கணிச்சரணப், பெருமநின் மாற்றம்
வினவிடா திருந்த பிழையெனக்குற்றதே யென்ன. 129

வேறு:-பேதைசொற்றலுந் தேவர்தே வாகிய பெருமான்
மாதரா யிங்கு வருகென மடியில்லைத் துன்மேற்
காதலால்வினா யாடலாய்க் கடிகமழ்நினது
பாதபங்கயம் முடியுறத் தாழ்ந்தனம் பரிந்து 130

மற்றதில்வருங் குற்றமே தின்னமுன் மலர்த்தான்
பற்றியாடல்செய் குதுமியாம் பண்பினினென்ன
வெற்றிவேல் விழி மெல்லியல் முதுகுதைவந்து
நற்றிறத்தருள் புரிதலு மாதோன்று நவிலும். 131

தடங்கைவெஞ்சிலைத் தாதையு மன்புறந்தமரும்
விடங்கலுழ்ந்திடும் வேற்படை மறவரும் வெற்பி
னிடங்கடோறுமுற் றண்டிய வீரர்களெவரும்
அடங்கலும்மெளி யேன்பொருட் டாகவந்தன்றோ. 132

உன்னருந்திறல் தெரிந்திடா தெதிர்த்தாய் மொழிந்தா
ரன்னமாந்தர்க ளுயும்வண்ண மருள்புரிகெனலும்.
முன்னநாத முனிவனு மிம்முறை மொழிந்தான்
சொன்ன வண்ணமியான் செய்குது மெனவருள் சுரந்து. 133

நண்டுமான் வெஞ் சினத்தராயெம் முடனிகலி
மாண்டகானவ ரியாவரு முய்கென மனத்திற்
காண்டலும்மவ ரியாவரு மெழுந்தொலி கடல்போ
லீண்டி யெந்தைதா ளினைமலர் பரவிரின் றிசைப்பார். 134

மங்கு றேய்ந்திடும் வரைக்கெலா மன்னவனாகி
யெங்குலத்தினை யிரட்டைசெய் தெய்வரீ யெங்கள்
கங்கணக்கர மடைந்தையைக் கவர்ந்துகொண் டேகி
னங்குளாரெமக் கென்றுகொள் வாரியம் பேந்தாய் 135

இற்றை நாள்வரை மருவிலா வெங்குலத்தினுக்கோர்
குற்றம்வைத்தனை யினிச்செய லாவதென்குலத்தி
லுற்றகானவர் நட்பின ருருளோர் காணக்
கொற்றநன்முணஞ் செயவினிதருள் கரீ கொள்ள 436

யாங்கள்வாழுமு ரளவும்வர் தெம்மனை யிடத்திற்
பாங்கினன்மணஞ் செய்துகொண் டணங் கொடும்பரிவா
யீங்குவந்தினி திருக்கலா மித்திரமருளென்
றோங்குதன்கிளை யொடுபணிந் துரைக்கவுண் மகிழ்ந்து 137

அந்தவாறுசெய் குதமென வாயிழைதமராய்
வந்தகானவர் சூழ்வர யாழில்வல்லவனு
மந்தளிர்ப்பத வணங்குட னெந்தையாங் ககன்று
விந்தமன்னதோர் வள்ளியஞ் சிலம்பின் மேவினரால் 138

எந்தைமன்னை தன் றுதையு மெயினர்கு ழாமுங்
கொந்தலர்க்குழ லெயிற்றியர் குழாங்களுங் கூடி
யந்தமில்லதோ ரற்புத வெள்ளமேற் பொங்கச்
சுந்தாச்சிறு குடிலெலா மணிபெறத் தொகுத்தான். 139

மருமலர்க்குழல் வள்ளியை மணவணிசூட்டி
யிருவிசம்புதை வந்திடு மிளந்தளிர் வேங்கை
விரைமலர்ப்பருஞ் சேக்கையின் மீதினிலிருத்தி
வரையெரிந்தவேற் குமாணைவலவயின் வைத்து 140

தெய்வயாழ்முனி மணவினைச் சடங்கெலாஞ் செய்யத்
தையல்தந்தைவர் தெம்பிரான் றிருக்கார் தன்னின்
மையல்வேற்கணெம் மன்னைதன் மலர்க்காஞ் சேர்த்து
மெய்ம்மை பூகநங் குலத்துயர் வேலவர்தமக்கு. 141

வேதமாகம முனிவர்க ளெழுவர்கள் வெய்யோ
னடியாகுமுச் சுடர்களும் பூயியர் தாமார்

திதிலாதமும் மூர்த்தியுந் தெரிந்திடச் சிறியேன்
மர்ந்தையின்றுதான் கொடுத்தன னென்றுநீர்வார்த்தான். 142

சீங்கமார்த்தன பேரிக ளார்த்தன தடாரி
மங்குலென்னவு மார்த்தன மத்தள மொந்தை
எங்குமார்த்தன வந்தர ஸியங்களு மார்த்த
வங்கண் வானவர் பூமழை பொழிந்தன சார்த்தார் 143

வேறு-வெள்ளைவிடை மேலிமய மெல்லிய லும் பிஞ்சுகனும்
புள்ளசின் மேன்மாலும் பூமகளுமோகிம மேற்
கள்ளவிரூங் கோதைக் கலைமகளு நான்முகனு
மெள்ளலிலா வாரணமே லிந்தி னுஞ் சுந்தரியும். 144

கொந்தாலங்கற் குழலாம்பை மாதருடன்
முந்துதவஞ் செய்யுமுப் பான் முக்கோடி வானவரு
மந்தரமே நின்றுதனி யாடலாய் வந்துசெயுங்
சுந்தன்றிருமணத்தைக் கண்களிப்பக் கண்டுநின்றார். 145

திங்கண்முகக் குமுதமலர்ச் செய்யவாய்க் குறமாது திருக்கழுத்தின்
மங்கலநாண் சாததியனல் வலம்வந்து நாயருட்ப வுள்ளிபாத
பங்கயமா மலர்க்கரத்தாற்பற்றியம்மி மீதில்லைத்துப்பரிந னுசாலி
யெங்குநானென நாடியருளொழுகும் விழிகளிப்ப வெதிரினோக்கி.

செய்யுமண வினையாவு முஞற்றியபி னெந்தைபிரான் செவ்
வாய்த்திஞ்சொற், றையலுட னெமதூர்க்குப் போய்நருது மெ
னமகிழ்விற் சாற்றக்கட்ட, வெய்யகிலை யெயினரோடும் வே
ட்பிரான் றுழந்தெழுந்நு மிகநன்றியாக, ளாய்யும்வகை யெ
யதுசிறு குடிந்குவந்து நங்குலத்தி லுதித்தமாதை. 147

உலகரிய மணஞ்செய்து கொண்டதே கோடிதவ முடைய
சானேஞ், சைசமலர் மேலவனை வல்லிபூட்டிய தலைவ தவப்பேறு
மெங், குமைகளைக் கண்ணிமைபோற் காத்தல்கட னினக்கொன
வுங் கூறிவாமூந், தலமதனுக் கேகுமென் வுரைத்துமீண் டெயி
ன்பிரான் றன்னிற் சார்த்தான். 148

ஆருந்தவ நாரதனுமெங்கையன் விடைபெற்றுமல ரவன்
புத்த சென்றான், சருந்தடங்கண் மாதிரெடு வள்ளிவரை முத்தல்

வரையுங் காதுநீங்கி, யிருந்தவர்கள் பரவுசிவ மலைமேலுந் தினி
திருந்தா னினை யிலெம்மான் 149

என்னையாளுடைக் குகனுட னமர்புரி யெயினர்யாவரும்
பட்டுப், நின்னரங்கவ னருளினுற் பட்டவர் பெறலரு முயிர்
பெற்று, நன்னராவித் தெழுந்ததா லத்திரு நகர்தனக்கினிதாக,
மன்னு நாமம்பட்ட டாலையென் றுயது வளங்கெழு புலியேத்த 150

வள்ளிநாயகி திருமணச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம். 429

வள்ளிநாயகி தருமஞ்சேய் சருக்கம்.

மின்னிய வயிற்படை விராகனொரு வேடக்
கன்னினை 11 மணந்துவரு காதையை வருத்தே
மன்னிய பொன் மின்னினொடுமாதுகுற வள்ளி
பன்னரு மறங்கள் பல பண்ணியது சொல்வாம் 1

என்னையாளுடை யெந்தைகந்தனெம், மன்னை தன்னுட ன
கமகிழ்ச்சியாய்ப், பொன்னின்மேருவிற் பொருந்துகோடதா,
மின்னெடுஞ்சிவ வெற்பின்மேவுநாள். 2

துள்ளுறு சேல்விழித் துடியினேரிடை, வள்ளிநாயகி மகிழ்
நன் றன்முக்க, கள்ளவிழ்த்திடுங் காமனோக்கியே, யுள்ளமின்புற
வொன்றுகூறுவாள். 3

என்னையாளுடை யிறைவமந்தாம், பொன்னகம் வெள்ளிப்
பொருப்பின் மஞ்சேறி, நன்னகம்பல நண்ணப்பூவினி, லின்னகத்
தினீ யிருப்ப தென்னென்றாள். 4

வேறு:-காலியங்கருங்கட் செவ்வாய்த், தேவியம் மொழி
செப்பலு, மாவின்மேல் வருமண்ணறன், கோவில்வந்தவன் கூறு
வான்.

இன்னுயிர் ததுணையிறைவிகேள், முன்னம்வேளை முனிந்தவன்
றன்னை யுன்னித் தனித்துமால், பன்னருந்தவம் பண்ணினான். 6

வேறு:-அந்தமாதவன்ற னிருவிழியதனி லாணந்தரீரிருது
ளிதான், வந்தனவந்த விரண்டுமீரேழு வகையதாமுல்கினிது

ள்ள, சுந்தரர்திகழுக மாதாகளயாருந் துதித்திடத்தக்கபே
சொழிலாய், வந்தனரமுத வல்லி சுந்தரமாவல்லியென் மங்கை
யர்மாதோ. 7

ஆங்கவரெம்மை யுன்னியேயிந்த நாட்டிடை யரியமா தவங்
கள், பாங்குற நெடுநாட் செய்தன சுவர்தம்பரிவுகண்டியான்ற
னிச் சென்று, கோங்குமென் முலைக டாங்குமெல் லியலீர் கூறி
டும் வேண்டிடும் வரங்க, லீங்கருள் செய்வோ முளமகிழ்வாக
வியம்புதி ரியம்புதி ரென்றேன். 8

என்னலுந்தாழ்ந்து நிண்ணையாமணஞ்செய் தென்றுநின்
னிடத்தினிலிருக்க, வன்னவா கனனை முனிந்திடுமிறைவ வரு
ளெமக்கிவ்வா மென்னக், கன்னலின் மொழியீ ரிருவரி லொரு
வர் கற்பகநாடதுபுரக்கு, மன்னனிந் திரன்றன் மகளெனவருதிர்
மற்றொருபேதையர் தாமும். 9

தீதுமனத்து முனிவரிற்சிறந்த சிவமுனி யெனப்பகர்
கின்ற, மாதவர் வெய்ய கானிடையரிய மாதவ முயன்றிருக்
கின்ற, தோதுமம் முனிபாற் செல்லுமி னவர்புன் னொருபினை
யெய்துமற் றதன்பாற், காதல்கூர்ந்துடனே புணர்குவனந்தக்
கண்முழைவயின்வயிற்சென்று, 10

மகண்மையாய்க் குறவ ரிடத்தினிற் சிலநாள் வளர்ந்து
செந்தினைப் புனர் தனைக்காத், தகமகிழ்வாக யிருத்திர்முன்றே
வராதிபன் மகளிரை மணந்து, பகருமற்றதன்பின்றினைப் புனிங்
காக்கும் பாவை தனிடத்தினிற்சென்று, புகலரிதான மாதவி
நிழற்கீழ் பொருந்து:மெண்மணமதிலரிதாய். 11

பேசுகந்திருவ முறையதாய் மணந்து பின்பு தாய்தந்தை
சுற்றத்தார், மாசிலன்னகாரர் பற்பல ரறிய வதுவை செய்திடுவம்
ஊர்மீலிர், கூசுகலாது செல்லுமினென்னக்கூறின மவரிருவோ
ரும், நேசமுற் றியாங்க ளாய்தன மென்ன நேரிழை யிருவருஞ்
சென்றார். 12

அன்னவாறாக வவதரித்திருந்தா ரியாமலர்க்கந்த நாடன்
னிற், சொன்னவா சகத்தின் பயமணந் தின்ப சுகங்கொடுத்தரு

ஞகின்றோமா, லென்னவுங் குறவர் குலத்தினில்வந்த விறை
விதா னெனத்தெரிந்தயில்வேன், மன்னனைப்பணிந்து யானொரு
பெண்டான் மற்றொருகண்ணியெங் கென்ன. 13*

புவனமோரோழிற் பெருநிலாக் தணிகைப் பொருப்பி
டைச் செம்பொரு லயத்திற், குவடெனப்பணைத்த முலையரம்
பையர்கள் குளிர்மல ரடிபணிந் தேவல், கவனமாய்ப் புரிய விரி
திருக் கின்றாள் காண்குவை நீயுமாங்கவளைத், துவளுநா விடை
யாய் நீவிரக உவஞ்செய் தொண்மைநா டாகையினுலும். 14

ஆடகமேரு வுச்சியிலெந்தையருளுட னென்றுமீற் றிருக்கும்
கோடது வாகை யாலுமெம்மண்ணை கூறநூந் தவஞ்செயலா லுந்
தேடருந்துணைவ ரொன்பதோ டிலக்கந் சிறப்புட னுதித்ததனாலும்
பிறு முனிவ னகத்திய னம்மைப் பெரிதுகந் தருச்சனைபுரிந்து.

இங்கிருந்தென்று மடுத்தவர்க் கெல்லா மிம்மையிற்றனத
னல் வாழ்வு, மங்கவந்தத்தி லினையின் முத்தியுமீ யருளென
வேண்டிதலானு, மெங்குள நகர்க்கு முத்தம நகரா மின்னக ரா
கையினுலும், பங்கமில் சித்த ரெண்ணிலர் வந்து பரவியரு குறை
தவினாலும். 16

ஒருகண மேனு நீங்கலன் விசம்பி னூடளா விச்சிவமலை
யைப், பெருநிலிச் சயிலந் தெரிந்திடு மனவும் புண்ணிய பூமி
யாவிதனில், பரிவுட னன்ன தானமாதிகளும் பவுண்டரீகம் மு
தன்மகமுந், தெரிவுறச் செய்யி லன்றிய தலத்திற் செய்பலன்
றனிற் சுகத்திரமாம். 17

இம்மலையிடத்தி லெமையரிச் சிப்போ ரிந்திரபோகமார்ந்
துள்ளச், செம்மையராகி முத்திசேர்ந் திடுவர் சிறந்திடு மித்தல
மதனில், அம்மலி பூங்கா நந்தன வனங்கள் வைத்தவ ராலயங்க
ண்டோர், விம்மிதக்கனகப் பணிகள்செய் திட்டோர் வினாநில
முதவினோ ரின்னும். 18

பகரபிடேக நிவேதனஞ் செய்வோர் பத்திமை யுடனதில்
வசிப்போர், புகரிலம்மலையை வலம்புரிந்திடுவோர் போற்றியே
நமைத் தெரி சிப்போர், சுகமுழுவதுமோர் குடைநிழறனி

சகலவர்களுக்கும் மன்னவாய்ச், கிரகபந்திகள்சேர் கயிலை
மீதமிலையிற் சிவகணத் தலைவர்களாவார். 19

வேறு:-என்று கூறிய வினையிலெம்பிரான், நன்றுணைப்பதற்
காழ்த்து போற்றியே, மன்றவார்குழல் வள்ளிகுறுவான், நன்ற
காகுமின் னுட்டில்பாறுமே. 20

அறியபற்றிட வானதோர்பதி, யிறைவகூடுறென யிரங்குககூ
றஞ்சு, கறையயிர்ப்படைக் காண்மகிழ்ந்துசெய், நிறைபருந்தகி
டிகர்க்குங்கற்புடை. 21

தேவி வள்ளிதன் நிருக்கரம்பிடித், தோவியம மெனவுருவ
முற்றமே, நீவிவாஞ்சையி னிகழ்த்துவான் முன்னுட், டாவிலாப்
புகழ்தகைமுக்குகாஞ்சியில. 22

ஐயையாகுமம் மன்னையிவ்வுல, குய்யுமாறுசால் போன்றுந்
லெட்டு, மெய்மமைமல்லறம் விருமபிசெய் முறைச, செய்யவலலை
யோ வெனவுஞ் செப்டிய. 23

வேறு:-இரதமலைகருப் பூவ திக்கதவிவிள மரக்காக்
கந்தமலர்ப பூஞ்சோலை சுடி கமழ் தாரையேண்டை
யந்தமிலா வளஞ்செறியுறறசை பென்னும பதிசெனறு
சிறதையுட னற்றநுமஞ் செய்தியென முகமலரது. 24

சுமையுட்குற் தேவல் செய வயுதம்விண்ணவர் மகாரி
தமையுமுடன் கூட்டியங்க ணைகென புந தானபுகன்றவ
குமைமகன்வீற் நிருதனனமற றெண டொடியவவாறு சென்று
விமலமுடை யறச்சலூர் மேவியங்கணினிதிருந்து. 25

இளங்குழவி தலைக்குததேய்த திடவெண்ணையருதிடப்பால்
வலங்குலவு மறுசுவையுன் வந்தார்கள் பசிநீர
உளம்பொருதித் துயில்கூற வெரண்டொட்டிற் கட்டில்மெத்தை
சீளஞ்செய்யும் பலபிணிகள் தவிரதுய்ப வநுமருந்து. 26

வாட்டுபொருந் தாகவிடாய் மாற்றமலா பாதரிபுக்
கூட்டுறுந் தெண்ணீர்மெய்க் குளிர்க்காடை வெப்பாற்ற
விட்டுகெட்டிவேர்விசிரி வினைப்பாத டட்சை குடை
பூட்டளிகள்: துணைத்துபன்செய் டனிமலர்க்கா விட்டின்புறம்.

பரிவினெடு முதல்கியிந்தப் படியறம்பன் னுட்புரிந்தீ
வரினிழ்ச்சிற் றிடைவள்ளி மாதிருக்குமப்போது
விரிசுடர்வை வேற்கரச்செவ் வேள்சிவமா வெற்பிசேருந்
தொருபுகந்தோகையிலேறி யுரண்டொடிபாற்சென்றணைந்தான். 28

தன்பன்னி வள்ளிபுரி தருமமெல்லாம் பார்த்துமகிழ்ந்
தன்ஈனெடு நீபுரியு மறங்கண்டு மகிழ்ந்தனமயா
மின்பமொடு வேண்டும்வரம் யாதுபுகல் தருதுமென
மின்பயில்வே லவனுரைக்க மெல்லியல்தாழ்ந்தினையசொல்வாள்.

வேறு:-நம்பினர்க்காக் குந்தெய்வ நாயக வெனையாளையா
பைமபுனத் திடைவந்தென்னைப் பரிந்துமே விவதால்யான்முன்
சூம்பிடுந் தேவரென்னைக் சூம்பிடப் பெற்றேன்மற்றுன்
அப்புயந் தன்னிற்பூந்தா ரணிந்தரு கிருக்கப்பெற்றேன். 30

இப்பெரு மிதங்கள் யாவு மிறைவநீ தந்திருக்க
மெய்ப்பெரு வரங்கள்வேறு வேண்டுவ துண்டோவிர்த
மைப்புய லுறங்குங் காச்சூழ் மல்லலம் பதியெம்பேர்கொண்
டெப்புவி யோருஞ் சொல்லி யிசைபெறத் தருதியென்றான். 31

அள்ளிலைவே லண்ணன்மகிழ்ந் தாழிழையாள் முதுகுதைவந்
தொள்ளிழையா யிப்பதிதா னுன்பெயரால் விளங்குவென்றான்
விள்ளறச லூரென்று மெய்க்கருக் கனறுதொட்டு
வள்ளியறச் சாலையென மற்றதன்பே ரானதுவே. 32

எந்தைபிரா னவ்வரமீந் திறைவியொடு மயிலேறி
மந்தரமா வெற்புநிகர் வந்ததணி யாசலஞ்சென
நிந்துதுதற் பேதைதெய்வயா னையைக்கண் டிருபாலும்
பைந்தொடியா ரிவர்களு மிருந்திடப்பன் னுளிருந்து 33

தேவியா ரிருவரொடுஞ் செவ்வேள் பொன் மயிலேறித்
தாவிறிருத் தணிரீங்கித் தரியாமற் சிவமலைவந்
தேவனகண் மாதருட லினிறிருக்கு மேல்வைதனிற்
றேவருக்காய் வேலையுண்ட திருமுனிவ னங்குவந்தான். 34

அத்திமுகற் கிளவலையு மன்னையர்க ளிருவரையும்
பத்திமையாய்த் தாழ்ந்திறைஞ்சிப் பரமனார் குரவநின்னை

யித்தினமும யான்பூசித் திடவேண்டு மெனவேண்ட
வத்தனுமெம் மண்ணையரு மணியுருவிற் புக்கிருந்தார். 35

விந்தமடக்கிய முனிவன் மெய்யாக மும்முறையாய்க்
கந்தனையு பங்கவன்றன் காதலிமா ிருவரையும்
புத்தியுடன் பூசித்துப் போற்றியெந்தை விடைபெற்றுச்
சந்ததமும் வீற்றிருக்குஞ் சந்தவெற்புச் சேர்த்தனனாள். 36

வன்னிநாயகி தருமஞ்செய் சருக்கம் முற்றிற்று

தீர்த்த மகிமைச் சருக்கம்

வேறு:-கரிய வன்னிழி தனில் வருங் காரிகைவன்னி
பரிவினோடுநல் லறம்புரி செய்கையைப் பகர்ந்தேந்
தெரிய மாமுசு குந்தற்குக் கோதமன் செப்பு
மரியதீர்த்தத்தினி சிறப்பையுந் தெரிந்தவா றறைவாம். 1

வேறு:-கருணையந் துறையுணர் கலவிக் கரம்
பொருவரு தருமத்தின வேலி போர்மக
டிருவிருப் பாகிய புயத்தன் செல்வத்தி
னிருநிதித் தனதன்மெய் யெழிலின் மாசுவன் 2

தருவினை யிகழ்வுசெய் சலசச் செங்கையான்
பொருதிரை வாரிதி போலுஞ் சேனையா
னொருகுடை நிழலிற்கோ லோச்ச மாணையான்
பெருமைகொண் முசுருந்த னென்னும் பேரினான் 3

நிகரறு மனுநெறி நடத்து நீதியா
னிகல்வலி யசுரர்மே லெதிர்த்து வெங்கண்டு
மிகமக பதிக்குநல் வெற்றி தந்தவன்
சுகமலே யுயிர்க்கண்ணை தந்தை போல்பவன் 4

வேறு:-கலியிருடுறந்து நல்லறம் வளர்த்துக் கறைபிடற்
றண்ணலைச்சுரபி, யொலிகெழு மனுவோ டருச்சுனைபுரிந்த வுயர்
வஞ்சி நகரின்கண் வாழ்நான், வலிகெழு புலனோ ரைந்தையும்
வென்ற மாதவக் கோதம முனிவன். மலிபுகழ் படைத்த மாமு
சுருந்த மன்னவன் றனைவந்து சுண்டான் 5

அஞ்சலிசெய்து முகமனன்குரைத்தோ ராக, மிட்டருச்
சித்துக், கஞ்சமாமலர்வாழ் நான்முகநிகறகு வ டவுணன் முனி
வவெவங்கெங்கு, சஞ்சரித்திங்கு வந்தனைபயன்னை தனக்கொலிசை
முசுருந்தன்னினவ, கெஞ்சகத் தரனை யன்றிவேறெண்ணா நிமல
முனிவரவிகழ்த்தும். 6

வேறு:-கங்கை முதலாகி உள்ள தீர்த்தமியாவும் கண்டுபடிந் தாடிமிகக் கருணையோடும், தங்குபசுபதியைமனக்கவலைதீரத் தாழ்ந்துறைஞ்சுவிரிஞ்சுவந்தேன் சதமகன்மேழ், பொங்குகட லெனச் சூழ்தா னவர்களாரும் புறங்கொடுத்தோடப் புரிந்த புகழோ யென்றான், புங்கமிகு புகசுருந்தக் குரிசிலுள்ளம் பூரித்து மகிழ் வினொடுபுகலுவானால்.

7

பாரில்வரு தீர்த்தத்திற் றெய்யிலெய்தும் பலன்களென்ன வென்று மன்னன் பகரக்கேட்ட, சீரியநன் முனிசெல்வான் பல ன்களொன்றோசிக்கத்தி னினைந்ததெல்லாஞ் சிறக்கல்கும், வா ரிசன்மான் முதலான கடவுளோரு மாதவரு மாந்தர்களும் மற் றுளோரும், பேரியலு நன்னதி கடன்னிற்றோய்து பெற்ற பே ற்றினையளந்து பேசலாமோ.

என்ன லுமியான் கொண்டருன்ம வலியினேயை யெத்தீர் த்தந் தோய்த்திடிந் தீர்த்திடுஞ் சொல்லென்று, மன்ன லுரைத் திடலு முனிவரன கைத்து மாறுதசனன மேய் மற்றுந்தீர்க்கு, முன்னவரிதார் தீர்த்தம் பல்வா வகோடி யுண்டதனிற் சிறந்தது வுமுரைக்கமுற்றா, தென்னிலுமிப் பதிப்பச்சி மத்தின்விரை யென்னுமொரு தலமுள தத் தலத்தினூடே.

11

செப்பரிய தீர்த்தங்கள் பலவாரந்தத் தீர்த்தத்திற் சிறப்பு டைய தீர்த்தமேழா, மெப்பரிதாந் கங்கைதன்னிற் பொன்னித ன்னிதுததிதனி லாறிரண்டாண்டுக்கோர் நாளின், மெய்ப்புரு மந் தாகினிதோய் மகததீர்க்குஞ் சின மேலாகு மதிற்படிந்தோர் ஶிருப்பமாகு, மெய்ப்பொருளும் பெறுவர் சிவபதவிசேர்வ ரெ ன்னிலதன் பெருமையவ ரியம்புவாரோ.

10

அந்தமகா தீர்த்தப்பீர் சக்திதீர்த்த மகத்தியதீர்த்தம் மோங்கு மனுமதீர்த்த, யிந் திரதீர்த்தம் பரமாத்மந் ததீர்த்த மிய ம்பிடுமெங் மளதீர்த்த மிணையிலாத, வந்தவினை தவிரவிர தீர்த்த மென்ன வகுத்தவெழு தீர்த்தபொடி மாணினுந்தி, வந்தவய தை யரத் தீர்த்தத்தன்னில் மகிழ்வொடுதோய் தவர்பெற்றமகிபை சொல்லாம்.

11

வேறு:-பண்டொரு வைகறன்னிற் படைப்பயன் மற்றதுரீல கண்டநல் லருளினிலே கருதமுடிவுவந்து தண்டருங் கமலப் பூத்த சத்திமா தீர்த்தத்தன்னிற் கண்டதின் மூழ்கிவேதங் கரைகண்டுவிதிப்புங் கண்டான்.

11

மாதவன் விடத்தைபூட்டி வன்முலைப்பலைத்தந்த
பூகளை தன்னைக்கொன்ற பொருபுழி விடாதுபற்றத்
தீதினை யசற்றறஞ் சத்தி தீர்த்ததின் வந்துமுழ்சிப்
பாந்க மனைத் துநதீர்ந்து பழம்புகித் துவரைபுக்கான் 13

அகத்திய தீர்த்தந்தன்னி லறத்தனா நிருதிதோயந்து
மகத்துவ மிகுந்தோர் திக்கின் மன்னவனான பாரிற்
புகழ்ப்பெருக் குடையகாதி புதல்வனு மதிற்பபடிந்து
சகத்தியல் கடந்து நின்ற தவர்கள்தன் றலைவனான் 14

பொன்னுல கிறையாயங்கு போந்திடு நகுடமன்னன்
பன்னகமாகித்திராப் பழிபெறுங் கொடியசாபஞ்
சொன்னளித் தீர்த்தந்தன்னிற் றேயந்துதன் சாபநீங்கி
மன்னுல காண்டு வெள்ளி மலைச்சிவ கணங்களானான் 15

அருவினை முழுதூர் தீர்க்கு மனுமன்டா தீர்த்தந்தன்னிற்
றருமனோடைவாழ்முகித் தரியலர்ச் செகுத்துவாச
மருமலி வாகைகூடி மண்ணுல கதனையாண்டு
திருமலி தேசமன்னர் திறைதர வாழ்ந்தார்மன்னோ 16

இந்திர தீர்த்தந்தன்னி லியம்பரும் பாண்டுமன்னன்
வந்ததின் மூழ்கிப்பாண்டு வலிபிணி தீர்ந்துவாழ்ந்தான்
மந்தர வரைக்குத் தாம்பாம் வாசகி தானுமூழ்கி
மூந்துவெங் குன்மரீங்கி முடியாத விற்பமுற்றான், 17
சீதமார் பரமானந்த தீர்த்தத்திற் சிலம்பின் வந்த
மாதர்கள் மூழ்கிச்சேற்கண் மலைமகள் சபரீங்கி
மேதகு மிலக்கத்தொன்பான் வீரரைப் பயந்துவெள்ளிப்
பூதரந் தனிலெம்மனை பூப்பதத்தடிமை பூண்டார். 18

சித்தர்கள் பல்லோர் மூழ்கிச் செங்கதிர்த் தேசமேவி
மெய்த்தகு முகம்பல் கண்டு வீற்றினி கிருந்தார் மற்றுள்
சத்திய பரமைமூழ்கித் தண்டுள வேரையுற்றான்
பத்தர்கள் பலபேர் மூழ்கிப் பாகதியுற்றார் பின்னும். 19

இயம்புமங் கலதீர்த்தத்தி விரதிதோயந் தெரிந்தமாரன்
வயம்பெறு மாவிய்ய வரங்கொண்டின் பசுகங் கொண்டான்

தயங்கிய வீரதீர்த்தர் தனிற்சுக்கி ரீவன்றோய்ந்து
செய்ப்பெறு மிராமனட்பாய்ச் சென்றுதன் பகையைவென்றான்
இவ்வெழு தீர்த்தந்தன்னு னியாதொன்றை விழிபாற்காணிற்
செவ்விய காத்தாற்றீண்டிற் றோய்நதிடிற் செல்வங்கல்லி
கவ்வாமங் கலமேபெற்றுக் கருதுபல் போகந்துய்த்து
வெவ்வினை பலவுரீங்கி வீடடின்ப முறுவரன்றே 21

சொன்னவிவ் வெழுதீர்த்தத்தூந் தோய்ந்திடி லுலகிலுள்ள
பன்னநற் தீர்த்தந்தன்னில் படிந்திடும் பயன்வந்தெய்தும்
தன்விந ரில்லாவந்தத் தடத்தினிற் றென்புலத்தோர்க்
குணனருந் கடன்களாற்றிச் சிவலோக முறுவரன்றார். 22

நண்ணுமத் தடத்திற்றோய நடந்திடி. னடியொன்றுக்குத்
திண்ணாமம் வாசபேயஞ் செய்பலன் றருமென்றாலப்
புண்ணிய தீர்த்தம்போலப் புவனமோர் மூன்றினுள்ளும்
எண்ணில்மற றுண்டோலெங்கு மிணையில்மா தீர்த்தமாதோ. 23

மன்னவ ரீயங்கெய்தி வாசவ தீர்த்தந்தோயி
னின்னது பிணியுமென்றும் நீங்கரும் பிறவிநோயு
மின்னவை யாவுந்தீரு மேழுதீர்த்தத்து மூழ்கிற
பிண்ணியான் சொல்வதென்ன பேருலகாண்டு பன்னான். 24

இந்திர யோகபோக விற்பவெள்ளத்தின் மூழ்கிச்
சந்திர சேகரன் றன் றுணிமூல் குறுகுவாயென்
பந்தமில் முனிவன் சொன்ன னரசனற் புதத்தனாகிச்
சிறதைநன் மகிழ்ச்சிபொங்கச் சிவாசலந் தன்னிற் சென்றான். 25

மகபதி தீர்த்தப்பாங்கர் வந்ததின் மூழ்குமுன்ன
மிகவுமெய் வருத்தஞ்செய்யும் வெங்குமைப் பிணியுரீங்கிப்
புகழ்கொள்வேளுருவம் பெற்றான் பொருவின்மற மையதீர்த்தத்
மகமிது மார்வத்தோடு மாடிவெற் பதனிலெய்தி.

ஷண்டர்கள் யாரு முய்ய வாழிநஞ் சயின்றரீல
கண்டனை யவன்பால் வைகுந் கருணைசே ருமையை மாவைத்
திண்டிறற் றுரைக்காய்ந்த சேந்தனை யிருபால்வையும்
பண்டருமொழிமினாரைப் பணிந்து மெய்த் துதிகள் கூறி

வேண்டிய வரங்கள் பெற்று மீண்டுதன் கருவூரெய்தி
யீண்டுல காண்டுபன்னா ளிருவரு மறையும்பன்னாட்
டேண்டியுங் காணாவிந்து சேகரன் வீற்றிழர்க்குஞ்
சேண்டேரடு கபிலைதன்னிற் சென்றுநற் கணமதரனுன். 28

வேறு:-இன்ன தன்மைய சிவன்மலை பியிலைப்
பன்னுகோடியி லொன்றியார் தெரிந்தமை பகர்ந்தே
மன்னவாகன னிகர்த்திடு மருந்தவமுனிவி
ரென்னவோதிய காதையை வினவின ரெவரும். 29

வேறு:-மெய்புளகரும்ப மொழிதடுமாற விழிகள்நீர் துளி
த்திடச் சிரமேற், கைகுவித் தயில்வேற் கைத்தல வேந்தைக்
கமலமா மலர்ப்பதம் நெஞ்சிற், றைவர விருத்திப் பரவசமடை
ந்து தணிவிலா வற்புகமெய்தி, ஐபனாஞ் சூத முனிவனையருச்சித்
தடிபணிந் துனிபனகூறி. 30

வானளவளந்த வ்யர்சிவாசலத்தின் மகிமையைச் சொற்றிட
வினவி, யீனமா ருடல மெடுத்திடும்பயன்கள் யாவையுயின்றினி
தடைந்தேம், தூநிலத் தவரிற் றேவரில் நின்போற் றுருதிநூல்
பலவுமா ராய்ந்து, தேனமு தேய்ப்பச் சொல்வரா ரென்னத்
திருத்தகத் துதித்தினிதிருந்தார். 31

வாழி.

புவனி வாழ்கப் புயல்பெய்க நல்லிறை
மவுலி வாழ்க வளரற மோங்குக
உவமை யின்முறை யோங்குக தொண்டர்கள்
பவமுறமதுப்பன்னிப்பாவவே. 12

தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆ. சருக்கம் 14க்கு,
விருத்தம், 437.

சிவமலைப் புராணம் முற்றிற்று.

சிவமலைப் புராணச் சுருக்கம்.

காப்பு.

சீரிலகு மதிவெணிச் சிவபெருமா னயனநின்று
நீரிலகி யறுமாதர் நிரம்பவளர்த் திடவுமைமாவ்
கூரிலகு மயிலேந்திக் குறைநீக்கி மயிலேறித்
தாரிலகு மணமேவுந் தற்பான்பொற் பதந்துணையே.

கடல்குழந்த இந்நிலவுலகில் நல்லபுண்ணிய தீர்த்தங்கள்
நிறைந்ததும், திவ்வியமான புஷ்பங்களாலும், பழங்களாலும் பரி
மள நிறைந்துள்ள அடர்ந்த சோலை குழந்ததுமானது நைமிசா
ரணியமென்னும் ஒருபுண்ணியசேஷத்திரம். சூரிய சந்திரர்களது
கிரணங்கள் புகாது மரங்களால் அடர்ந்திருப்பதால் குளிர்த்து
இருள் செறிந்து விளங்கும். அங்கங்கே உள்ள நாகரத்தினங்
கள் விளக்குகள் போலவிளங்கும். மூன்றம்பிறைச்சந்திரனைச்
சடைமுடியிலேதரித்த சிவபெருமானை யன்றி மற்றொரு கடவு
ளுண்டு என்று நம்பிவணங்காத சிந்தையுள்ள மாதவர்களின் கூட்
டங்களே அங்கங்கு நிறைந்திருக்கும். ஆகவரீயம், காருகபத்தி
யம், தக்ஷிணக்கிரேயம் என்னும் அக்கினிவளர்த்து ஒயம் வளர்
ப்பார்கள். அந்த ஒமத்திற் சோரியும் பால் நெய்யால் எழும்,
புகையை மேகமெனநினைத்து மயில்கள் தங்கள் பொற்கிறைகளை
விரித்து நடிக்கும். அங்குள்ள பார்ப்பார்கள் சொல்லும், வே
தம், ஆகமம், புராணசாஸ்திரங்களை எப்பொழுதுங் கேட்டிரு
க்கும் கிளியும், பூவையும், வாக்கியமும் அர்த்தமுந் தவறாமற்
சொல்லும். அங்குள்ள மிருகமும், பக்ஷிகளும் தருமநெறியில்
ஒழுக்கவழுமலும். புலாலுண்ணுவதால் நரகத்தை யறுபவிக்க
வேண்டுமென்று தெரிந்தோ! அல்லது முற்பகல் செய்யிற் பிற
பகல் விளைவுமென்னும் வாக்கிய முள்ளதால், இந்நகபழிக்குப்பழி
இப்பொழுது நம்மாற் கொல்லப்பட்ட உயிர் பின்னிட்டு நம்
மைக்கொலையெய்ய மென்று நினைந்தோ மற்றெந்தக் காரணத்

தாலோ பூனைகளும் அந்தக் கோட்டிரத்தில் புலால் அருந்தாவ
தில்லை. மற்றையுயிர்களிடத்து அன்பு பாராட்டும். மாயவன்
மனைவி சீர்தவிக்கும், பிரமன்தேவி சரசுவதிக்கும், வசிட்டா
பத்தினியாகிய அருந்ததியம்மனுக்கும், கற்புலக்ஷணங்களைத்
தெரிவிக்க வல்ல தவசிரேஷ்டர்களது பத்தினிமார்களின் கூட்
டங்கள் விளங்கி இருக்கும்.

இதுவன்றி பாம்பின் படத்தமீது எலி ஏறிவிளையாடும்,
மாண்குட்டிகள் பயமின்றிப் புலிமுலையில் பால்குடிக்கும். குரங்
குகள் நண்டினிடத்துச் சிநேகங்கொண்டிருக்கும். சிங்கக்குட்
டிக்கு யானைத் தம்பிக்கையால் தண்ணீர் அள்ளிவிடும். பருந
துடன் கிளி ஒருகூட்டில் வசிக்கும். இப்படி ஜாதிப்பகையுமே
இல்லாது சார்தாகாரத்தைத் தருகின்ற அந்தத்திவ்ய பூமியிலே
மோக்ஷத்தை பெறவேண்டுமென்ற எண்ணமுடையவர்களாய்ப்
பஞ்சாக்ஷரமன்றி வேறு மந்திரமும், விபூதி, நுத்ராக்ஷமன்றிப்
பிறபூஷணங்களும் பூணாதவர்களாய் சிவசுப்பிரமணியக்கடவு
ளாரது திருவிளையாடல்களைப் புகழ்த்தக்கவர்களான பெரி
யோர்கள் செழித்திருப்பார்கள்.

இவ்வித மேன்பாடு கொண்டுள்ள தவசிரேஷ்டர்களின்
மத்தியில், ஸ்ரீநீலகண்டபபெருமானின் திருவடிகளைச்சந்தநஞ்
சிர்தைசெய்து கொண்டுள்ள சூதமுனிவர், வேங்கைத்தேரால்
விரிப்பின்மேல் வீற்றிருந்தனர். அந்தச் சூதமுனிவரை முனிவர்
குழாங்கள் வந்தனம் செய்து ஐயா, வேதியனா பிரமதேவனைப்
போன்றவரே! உலகத்தில் சன்னததொலலை நீக்கத்தக்க சிவதல
மான்மியங்களைப்பல திருவாய் மலர்ந்தருளினீர்; அவற்றைக் கே
ட்டு எங்கள் தீவினை நீங்கி மனச்சுத்தம் பொருந்தினோம். ஆயி
னும் எல்லாத்திசைகளிலுமுள்ள சகல தலங்களிலும், சிவக்ஷண
முகப்பெருமானுக்கு இனிதாய், அந்தக் கந்தப்பன் எப்பொழு
தும் நீங்காது வசிப்பதாய், எந்தக்காரணங்களாலும் மற்றொ
ன்று, இத்தலத்துக்கு ஒப்புள்ளது என்று சொல்வதற்கில்லாது
விளங்கத்தக்க ஒரு தெய்வீகத்தலத்தை எளிதெய்க்கா கடைத்
தேறும் வண்ணம் சொல்லியருளல் வேண்டுமென முனிவர்கள்

வேண்டுமெனும், பிரம்ம விஷ்ணுக்களால் காணப்பெறாது பரம சிவத்தின் பாதாரவிந்தங்களை சிந்தித்துச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

அளவிலடங்காத விரிவான காந்தமகாபுராணத்து ஆறுசங்கதைகளில் ஈசான சங்கதையில் மூர்த்திதல தீர்த்தங்களில் விசேஷமாகக் கூறப்பட்ட ஒப்பற்றதலம் இதுகாணென மனத்திற் றேறி, தேகமபுனக முறக்கணங்களில் நீர்த்ததும்ப நாக்குளற இரண்டு கைகளையுஞ் சிரசின்மீது கூப்பி, சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் பாதங்களை மனதில்தியானித்துச் சொல்லத்தொடங்கினார் சூதமுனிவர்.

சிவமலை.

பூர்வ காலத்தில் நெற்றிக்கண்ணையுடைய பாமேசுவரர் திரிபுர அசுரர்களைக்கொல்லும் பொருட்டு வாசுகியை நாணியாகக் கொண்டு, வில்லுக்காக மேருகிரியை எடுத்து வளைக்கும் பொழுது அந்தப்பொன்மலையிலுள்ள பல சிகரங்களில், சிவபெருமானுக்கு மிகவிருப்பமாக உள்ள ஒரு கொடுமுடி இவ்வுலகத்தில் விழுந்தது. அதனால் அந்தமலையைச் சிவமலை என்பார்கள். அது முதலாகத்தில் பொன், இரண்டாமுகத்தில் வெள்ளி, மூன்றாமுகத்தில் செப்பு, நான்காவதான இந்த கலியுகத்தில் கல் ஆதலால் இந்தப்படி மாறுவதால், காமரூபஜோதி கிரியென்றும் ஆன்றோர் கூறுவார்கள். இதுவே அன்றிப்பற்பல ஏதக்களால் அம்மலையானது, சிவனைப் போலவும், மாயவனைப் போலவும், பிரமனைப் போலவும், விராகனைப் போலவும், சுப்பிரமணியனைப் போலவும், இந்திரனைப் போலவும், விளங்கும். உயரத்திலும் வளப்பத்திலும் ஒப்பற்ற சிவமலை யென்று உள்ளமுருகித் திப்பத்தியான நம்பிக்கையுடன் சொன்னால் தீவினைகள் நசிக்கும். லட்சுமிக்கடாக்ஷம் வரும், புண்ணியமுண்டாம் சித்திகள் கூடும், அந்தக்கிரியை ஒருதரம் சுற்றினவர்கள் அரசராவார்கள். இரண்டாம் சுற்றினோர் இந்திர பட்டம் பெறுவார்கள். மலைமேதேறிக் கந்தப்பெருமானைத் தரிசித்தவர்கள் பிரமபதவி பெற்று இருஷ்டித்தொழிலை நடத்துவார்கள். உலகத்தில் காசிமுதலிய தலங்களிற் செய்கின்ற வீரதம், பூசைமுதலியவைகளை இங்கு செய்

தால் விசேஷபலனுண்டு. கார்த்திகைநட்சத்திரத்தன்று தரிசித்
தோர் உத்தமமான பலனை அடைவர் என்பது நிச்சயமாகும்.

ச த் தி ம லே .

இமயமலை யரசன் தவபுத்திரியர்க அவதரித்த, பார்வதிதே
வியாரை மணம்புணர்ந்த பரமேசுவரன், உமாதேவியாருடன்
லையங்கிரியடைந்தனர். ஒப்புமைபற்றி கோவிலுள்ளே சேர்ந்
தனர். யாவர் வரிலும் உள்ளே ஒருவரையும் விடவேண்டாமெ
ன்று நந்தி கேசரனுக்கு கட்டளையிட்டுப் பார்வதிதேவியோடு
திருவிளையாடல் புரிந்து கொண்டிருந்தனர். சூரபனமன் முத
லிய தேவர்கள் ஒருங்குகூடிக் கையையங்கிரி சேர்ந்து தங்கள்
வரவைப் பரமேசுவரர்க்கு விண்ணப்பமாக்குப்படி நந்திகேசரரை
க்கேட்டுக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது உள்ளே போகக்கூ
டாது நீலகண்ட பரமேசுவர் உத்திரவு வருமென்று கூறினர்.
தேவர்கள் தங்கள் குறைகளை முறையிடப், பரமேசுவர் நந்தியை
அழைத்துத் தேவர்களை உள்ளே விடக்கட்டளையிட்டனர். தே
வர்களே! ஒப்பற்ற ஒரு குழந்தையைத் தருவேன். அக்குழை
ரன் வெகுசீக்கிரத்தில் தோன்றி அசுரர்களை வேரறுப்பன பய
மின்றிச்செல்லுங்க ளெனறனர். தேவர்கள் சந்தோஷத்துடன்
தம்மிருப்பிடம் சேர்ந்தார்கள். ஐயுமுகக்கடவுளாகிய எம்பெரு
மான் ஆறுமுகத்துடன் வீற்றிருந்தனர். ஆறுமுகங்களினி
றும் அக்கினிப்பொறிகள் தோன்றின. அவற்றை வாயுதேனும்,
அக்கினிதேவனும், ஏற்றுக் கங்கையில் விட்டார்கள் ஆறுகுழ
ந்தைகளாயின. இதனைக் கேள்வியுற்ற பார்வதிதேவியார், இத்
தனைகால மிருந்துப் நம்மிடத்து மகவினை உற்பத்தி செய்விக்
காது கண்வழியாகப் பரமபதிசெய்தனரோ என வருத்தங்கொ
ண்டனர். எழுந்துநடந்தனர் அத்தேவியார் பாதத்தில் அணிந்
துள்ள ரத்தினங்களை சிவபெருமான் நோக்கினர். நவமணிகளி
லிருந்து சிறந்த வடிவுடன் ஒன்பது பெண்கள் தோன்றினா
கள். அப்பெண்கள்மீது உருத்திரமூர்த்தி நோக்கப்பட்டது.
அப்பெண்கள் கருப்பமானார்கள். இதனையுக்கண்ட நம்பிராட்டி
யார் கோபங்கொண்டவராய் அப்பெண்களைப்பார்த்து நீங்கள்

கொண்டகருப்பம் குமுந்தை பெறுது இருக்கக்கடவீர் எனச்சபித்தனர். உடனே கயிலையங்கிரியைவிட்டு நீங்கி ஈடந்து சிவமலையை அடைந்து அரியதவம் செய்து கொண்டிருந்தனர். கருவெளிப்படாது வருந்திய நவமாதர்களும், பாமசிவத்தினிடத்து அடைந்து வணங்கி எம்பெருமானே! உமாதேவியார் இட்டசாபத்தால் வருந்துகின்றோம் பிரசவிக்கும்படி அதுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென வேண்டினார்கள். பார்வதிதேவி கொடுத்த சாபத்தை ஒதுவராலும் நீக்க ஒண்ணது, அம்மைபார் சிவமலையில் எழுந்தருளியிருக்கிறார், அங்குபோய் அடிபணிந்து சாபத்தைப் போக்கிக்கொளளுங்கென அனுப்பினர். அந்த உத்திரவு பெற்ற மாதர்கள் சிவமலையை அடைந்து பார்வதிதேவியாருக்கு ப்பணிவிடைசெய்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பிராட்டியாருடைய கோபத்தைத் தணிக்கவேண்டுமென்ற சிவபெருமான், கைலையங்கிரியை நீங்கிப் போக்குமண்டலத்துள்ள சிவமலைக்கு எழுந்தருளினர். காளகண்டம், திரிநேத்திரம், சடை, பிறை, கங்கை முதலியவற்றை மறைத்து, நல்லவடிமைந்த மன்மதவடிவாகத் திருநீற்றொளி விளங்கப்பாதுகை, யோகபட்டிகை, தண்டு முதலியனகொண்ட தவவடிவின்ராய்த் தேவியார் முன்தோன்றினர். தேவியார், வந்ததவசியை ஆதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து ஐய, எந்த நாட்டினின்று என்னகாரியமிமித்தம் இங்கு வந்தீர்கள் என வினவினர்.

கயல்போன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் நாயகமே! எந்த நாளும் எந்தப்புலனமும் எமக்குச்சொந்தம், என்றாலும் மேருமந்தரகிரிக்கு வடபாகத்தில் வசித்துள்ளோம்; ஒப்பற்ற மகிமை கொண்ட ஒரு புத்திரனைப்பெறவேண்டும. அதற்காக உதி லட்சுமியைவென்ற அழகும், அருந்தி கற்பும் பொறுமையும் சீலமும் உயிர்களிடத்தன்பும், தர்ம குணமும், சகையும், தவகுணமும், மங்கைப்பருவமுள்ள ஒருகன்னிகையைத் தேடினேன்; கிடைக்கவில்லை. ஆனால் நீசெய்ததவமும், எனது சுபதவமுங்கூட உன்னைக்கண்டேன். என்ற மொழிகேட்டவுடன் சிவ! சிவ!! இரண்டு காதுகளை மூடிக்கொண்டு அவ்விடத்தைவிட்டு இரண்

ஊழி உமயவள் எடுத்துவைக்குமுன், காளகண்டிரிநேத்திரதா
ரியாய் விருஷபவாகனமீது தோன்றினர். உமயவள் கையைப்
பிடித்துக்கொண்டு, உன்னுடன் கூடுமானந்தம் உள்ளடங்காமற்
பொங்கி எம் கண்ணின்வழி அக்கினிப்பொறியாக வந்தது. உன்
னையன்றிக் கந்தன் எப்படிவருவன்? அந்த ஆறு பொறிகளும்
ஆறுகுழந்தைகளாகச் சரவணப்பொய்கையிலிருக்கின்றன. அந்
தக்குழந்தையைப் பார்ப்பாயானால் உன் தனபாரத்தில்பாலூ
றும்என்றனர். இந்தமலையில் நீ அருந்தவம் செய்தபடியால் இக்
கிரிச்சுச் சத்திமலை யென்று இனிப்பெயர்விளங்கும் என்றுகூறி
விடபவாகனத்தில் பார்வதியையும் ஏற்றிக்கொண்டு கைலாயம்
சென்று, சரவணப்பொய்கைக் கரைசேர்ந்து குழந்தைகளைப்
பார்என்றனர் பாமசிவம். மலைகளும் குழந்தைகளை ஆவலோடு
சேர்த்து எடுக்கவே, ஒருடலும், ஆறுமுகமும், பன்னிரண்டுதை
களான திருவடிவமாக விளங்கினர் சுப்பிரமணியர் துடையி
ன்மீது அவ்விளவலைவைத்து பொன்வள்ளத்தில் தனதுதனபா
ப்பாலைச்சொரிந்து ஊட்டித்தனக்கும், தன்மூலானான சிவபரஞ்
சுடருக்கும் இடையே இந்த கந்தப்பெருமானை வைத்தாருளினர்.
தேவர்கள் ஆரவாரித்தார்கள். தேவர்களை வகள் தோதிரும் புரி
யக் கயிலைமலையுச்சி சேர்ந்து வீற்றிருந்தனர் தேவர்களெல்
லோரும் வணங்கியிருந்தார்கள்.

வீரையானது

வெள்ளியங்கிரியில் அருளோடு வீற்றிருந்தருளும், சமய
த்தில் உலகமாதாவாகிய தேவியைப்பார்த்து, உன் பாதச்சிலம்
பில்வந்த ஒன்பது பெண்கள் கொண்ட கருப்பம் வெளிப்படா
திருக்கச்சாபம் கொடுத்தலையே, அதனால் அவர்கள் வருந்துகி
றார்கள். அந்தக்கருப்பத்துள்ள சிசுக்கள், உனது குமாவேலனு
க்குத் துணைவராய், தூணினின்று வந்தநாரசிங்கமும் பயப்படு
ம்படி, கையாற் புடைக்கும் வல்லமைபெற்றவர்களானவர்கள்.
ஆதலால் கருவுயிர்க்கும் வகைசெய் எனப்பரமசிவம் கூறினர்
உமையவளும் அவ்வாறே ஆகுக என்றனர். சிவமலையிடத்தே
தவம்புரிந்துள்ள ஒன்பது பெண்களும் வீரவாகு, வீரகேசரி,

வீரரீரன், வீரபுரந்தகன், வீரமஹேசுரன், வீரமகேந்திரன், வீரமார்த்தாண்டன், வீரராசுஷன், வீரராந்தகன் என்றும் ஒன்பது வீரர்கள் உதித்தார்கள், அந்தப்பெண்களின் ஸெயர்வையில் ஒருவட்சம் வீரர்கீள் பிறந்தார்கள். இவ்வீரர்களின் பெருக்கத்தால் அந்தத்தலத்துக்கு வீரமாபுரம் எனப் பெயராயிற்று.

இப்படியுள்ள வீரர்களெல்லோரும் சிவமலையிலிருந்து அரிய நவம் செய்தார்கள். பரமசிவம் பிரத்தியக்ஷமாய் என்ன வரம் வேண்டுமென்றனர் சுவாமி! தேவரீரது திருவடித்தொண்டுசெய்த நஞ்சும் வரமே வேண்டு மென்றனர். மகிழ்ந்த சிவ பெருமான் வீரரைநோக்கி, வேலாயுதத்தைத் தரித்துள்ள இந்த கந்தன் எமது புதல்வன், உங்களுக்கு முத்தோன். யாவருக்கும் மேலானவன். இவன் உத்தரவுப்படிக்கு ஏவல்செய்து கொண்டிருப்பிரேல, எனக்கும், புவனமுழுதுமின்றாருக்கும் தொண்டு செய்தலிஹம் ஆபிரமடங்கு அதிகபலனை இவன் கொடுப்பன்; எனக்கறி உமைமயாடு கைலைசென்றனர் இவ்வீரர்களுடனே சுப்பிரமணியக்கடவுள் அவ்வனத்தில் பலவிளையாடல்கள் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

அகத்தியமுனி உபதேசம் பெறல்.

சத்தி வேலாயுத மூர்த்தியாகிய கந்தப்பெருமான் நவவீரர்களாதிபர்களுடன் கூடித் திருவிளையாடல் செய்தருளி யிருக்கும் காலத்தில், அகஸ்தியமுனிவர் சுப்பிரமணியக்கடவுளை வந்து உணர்வனார். பரமதேவனும் தெளிந்திடாத வேதப்பொருளை விரிப்பார் அறிந்துய்யுமாறு அறிவித்தனை. பதஞ்சலிமகாமுனிசகு இறைவன் உரைத்த வடமொழிக்கு எதிர்க்கத், தென் மொழியாகிய தமிழியலை எல்லாம் அடியேனறியும் வண்ணம் தெரிவித்தனை. ஜனனத்தனையை நீக்க நின்மலன் திருவடியில் வீற்றிருக்கத்தக்க மார்க்கத்தை அருள வல்ல மெய்மையான ஆசும மார்க்கத்தை எளியேனுக்கு அநுகரகிக்கவேண்டுமென்று அகஸ்தியமுனிவர் வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டனர். கரு

ணைக்கடலாகிய குருநாதமூர்த்தியானவர் புன்சிரிப்புடன் சொல்வாராயினர். தருமசிந்தனை, தவநெறி, வேதப்பொருளுணர்ந்து ளால்; பிறவிப்பிணியை நீக்கும் மனம், எல்லாவுயிரிடத்தும் இரக்கம், சிவபஞ்சாக்ஷர ஜபம் முதலிய மற்ற சற்குணங்களுடன் திசைநெய்நெய்ச் சுத்தரா இருப்பவர்களுக்கு ஆகமம் கூறலாம். தானம், யாகம், பொறுமை, தவம், ஒழுக்கம், குலம், கல்வி, வித்தை, அகப்புறப்பூசை, நற்குண முதலியனவெல்லாம் உன்னிடத்து அமைந்திருக்கின்றன; ஆகலால் உனக்கு ஆகமத்தைச் சொல்லலாம் எனக்கூறி நவவீரர்கள் முதலியோரைப்பிரிந்து, ஆத்திமா நிழலுக்குத்தனித்து வந்து இருந்து அகஸ்தியமுனி தெளியும்படி சுப்பிரமணியர் உபதேசித்திருந்தார்.

எனது பரம பிதாவாகிய சதாசிவமூர்த்தியினது நான்கு திருமுகங்களிலிருந்து நான்கு வேதங்கள் தோன்றின. அந்நான்குமுகத்துக்கும் மேன்முகமான உச்சிமுகத்திலிருந்து ஆகமம் தோன்றின. அந்த ஆகமத்தை எனது அம்மைபிராத்திக்க, எமது பிதாஉபதேசித்தார், அவர் மடியிலிருந்து நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அதனைச் சுருக்கிக் கூறுவேன் என்றனர் சுப்பிரமணியர். ஆகமமந்தம் என்னும் சித்தார்த்தத்தின் சாரமானது என்னெனில், பதி-பசு-பாசம் எனப்பதார்த்தம் மூன்று. பதியெப்படி அநாதியோ அதுபோலப் பசு பாசமும் அநாதி. ஆனால் பதியிடத்துப்பாசம் அணுகாது. பதிபொருந்தினால் பாசம் நில்லாது” எனத்திரிபதார்த்த லட்சணத்தைச் சுருக்கமாகத்திரட்டிக் கூறினர். ஆகமங்களை யெல்லாம் ஒருமுறைசொன்னவுடன், குறுமுனி தெரிந்துக்கொண்டனன். சொல்லும்பொருளுமபோல நிறைந்துள்ள பூரணவடிவத்தின் தன் மையை மருள் கெடும்படி நன்கு தெளிந்து கொண்டனன் அகத்தியமுனிவன்.

அகத்தியமுனி பூசைசெய்தல்.

எனது தந்தை தாயினும் விசேஷமான கந்தவேளே! உன் அன்போடு பூசனைசெய்ய வேண்டுமென்ற விருப்பத்தோடு

இருக்கிறேன் என அகத்திய முனிவர் வேண்டினார். ஒருக்காடி உதயகால சூரியனைப்போன்ற தேஜசுபிரகாசிக்க, நிறமுள்ள மயில் வாகனத்தின்மேல் ஆறுதிருமுகங்களும் வேலாயுதபரணியுமாய்ச் சுப்பிரமணியக் கூடவுள் தோன்றினார். அகத்தியமுனிவர், கண்ட தீர்த்தத்தில் கண்டிகையிலிருந்த கங்கா தீர்த்தத்தைக்கலந்து, அத்தீர்த்தத்தில் முழுகித் திருவெண்ணீறுபூசி உருத்திராசுர வடங்களணிந்து, ஷடாசுர மந்திரஜபம் செய்துகொண்டு கந்தசாமியது திருமுன்புவந்து நெய்முதலாகச் சந்தனக்குழம்பு ஈறான திரவியங்கோயுங் கங்காதீர்த்தமும் அன்புடன் அபிஷேகம் புரிந்து, வஸ்திரம், ஆபரணங்கள், புஷ்பவகைகள், சந்தனம் சாத்தி, அன்னம் அபூபவகைகள் திருமுன்பு நிவேதனம் செய்து, ஆசமன அருக்கியபாத்தியாதி ஆகிய பதினாறுவகை உபசாரங்கள் புரிந்து, பூசைகளெல்லாம் சம்பூரணம் செய்தனர்.

திருமுன்னின்று திரிமூர்த்திகளிலும் மேலான சிவபரனுக்கு உபதேசகுருவே! உனக்கு வந்தனம். உமைமைந்த வந்தனம் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே! வந்தனம், அசுரர் துன்பத்தை தொலைக்கவந்த கருணைக்கடலே! வந்தனம், உன்னை துதிப்பவர்களுக்குபத்தி, புத்தி, சித்திமுதலிய பெறும்பேறுகளை அளிக்க எழுந்தருளிய சிவமலைக் கொழுந்தே உனக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!! எனத்தோத்திரித்தனன். சிவமலையாண்டவன் கருணைகூர்ந்து குறுமுனிவ! உனது பூசையும் தோத்திரமும் உவந்தனம் உனக்கு வேண்டியவரத்தைக்கேள் என்றனர்.

கருணாமூர்த்தியே! அடியேன் பூசைசெய்தின்ற இந்தக்கார்த்திகைமாதம் பெளர்ணமி, கார்த்திகைநாள் கூடுகின்றநாளில் இந்தக்கிரியைத் தரிசினம் செய்தவர்கள், இந்தநகரில் வந்திருந்தவர், இங்கு வருதற்கு முயர்ச்சிசெய்தவர்கள் மாதம் ஒரு கணப்பொழுதேனும் நினைத்தவர்கள் யாவரேயாயினும், அவர்களுடையபாதகங்களெல்லாம் போக்கிப்போகத்தைய நுபவித்து பதவி பெறவேண்டும். என்னால் காணப்பட்ட தீர்த்தத்தைக்

கண்டவர், கொட்டவர்கள், முறைப்படி முழுதினவர்களும், அழுமைப்பாவமும்பேய் நற்கதி பெறவேண்டும். இவ்வாறு வேண்டியபடி அதுக்கிசுத்து முனிவனைப் பொதிவைக்குச் செல்ல விடைகொடுத்து, அனைவீரர்களுடைய மலைப்பிரதேசங்களில் சிவமலையாண்டவர் திருவிளையாடல் புரிந்துகொண்டிருந்தார்.

அநுமன் பூசைசெய்தல்.

முன்காலத்திலே மேருகிரியின் சிகரம் தகடினாபுரில் வந்து விழும்படி வீசிய வலிபொருந்திய வாயுதேவனின், சிறிபகுமான் பராக்கிரமுள்ள அநுமன் என்னும் வீரன், சுப்பிரமணியரை மனதில் நினைத்துள்ளான். அசுரர்களை எதிர்த்துத் தொலைத்தவன். அவன் தவஞ்செய்யச் சிந்தைகொண்டான் வைதிக ராஜதானியான கசிநர்க்குச் சென்று கங்கையில் முறைப்படி தோய்ந்து, வெண்பொடியுங் கண்மணியும் பூண்டு, பஞ்சாஷ்டரத்தைச் ஜபித்துக் கொண்டு விசுவநாதனைத் தரிசித்து ஆலயவல்லாய் வரும்பொழுது அவ்வாறேவருகின்ற வியாசமுனிவரைக்கண்டான். உபசாரமொழிகள் பேசுகிறிகால ஞானமுள்ள முனிவரே! பூலோகத்தில் தவஞ்செய்தற்கு அரிதான ஒரு நலத்தைச்சொல் என அநுமன் கேட்டான். சூரியபகவானிடத்து அருமையான கலைஞானங்கையெல்லாம் அறிந்த அநுமானே! எண்ணியவரத்தைக் கொடுத்து கதியையும் அளிக்கத்தக்க தலமானது சிவமலை என்ப்பெயரியது. அத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சரவணபவண அநுச்சித்தால், இவ்வுலகத்திலுள்ள எல்லாதலங்கள் தோறுஞ்சென்று சிவபெருமானைக் கணநாதனை, குகப்பெருமானைத் தரிசித்த பலன்களை பெல்லாம் கொடுக்கும் அந்தத்தலமானது, வராககிரிக்கு வடக்கு காவேரி நதிக்குத்தெற்கு, பேருருக்குக் கிழக்கு, கருவூருக்கு மேற்கு, இதன் மத்தியில் இருக்கிறது என்றான் உடனே அநுமன் புறப்பட்டு நருமதைநதியை அடைந்து முழுதினநிலைக்கிழைத்துக்கொண்டு சிவமலையையடைந்து வணங்கிக் காஞ்சிநதியில் முழுதினமையில் ஆகம முறைப்படிக்கு, சிவவங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தான். அபிஷேகாதிகள் புரிந்து தோத்திரஞ்

செய்தனன். பிரதாஸிணமாக வரும்பொழுது ஆத்திமரீழியின் எழுந்தருளியிருக்கும் குமாக்கடவுளைக் கண்டனன். மகிழ்ச்சி யானந்தம் கொண்டனன். கங்கையிலப்பிஷேகம் புரிந்து தெய்வ லோகத்துக்கற்பகப்பூக் கொண்டாடுது அர்சித்துத் தோத்திரித் தனன்.

கந்தசாயி மயில்வாகனா ஞடாய்க் காட்சிக்கொடுத்து “வாயுபுத்திரா! உன்பூசையை மகிழ்ந்தோம் வேண்டி. யவரத்தைக் கேள்” என்றனர். அனுமன் மனமுருகி “ஐயா, உன்பத தியா னம் செய்திருத்தலானவரம் வேண்டும்” என்றனன். அருகில் வாவென்றழைத்து மேனியைத்தடவி “அனுமனே! இசனிய னது கொட்டத்தை யடக்கும் பொருட்டு தூணில் வெளிப் பட்ட நாசிக்கத்துக்குச் சமானமான புஜபலம் உனக்கு உண் டாகும்.” என வரக்கொடுத்து, இனி கங்காசலமும், கற்பகப்பூ வும் கொண்டு வந்து அருச்சுனை செய்துக்கொண்டு இங்கே இரு, பின்னிட்டு முத்தியுங்கொடுக்கிறோமென்று தமது திருவுருவில் மறைந்தனர்.

நாதமுனிவர் காசி, காஞ்சி முதலிய தலதரிசனஞ் செய்து க்கொண்டு சிவமலைக்கு வந்து உமாதேவியார், சிவபெருமான், சுப்பிரமணியர் தரிசினம் செய்து வரும்பொழுது அனுமனைப் பார்த்து “கற்பகப்பூ இங்குவந்த காரணம் என்ன வென்று கேட்டனர்.” சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குக் கற்பகப்பூ கிடைப் பது அரிதே, என்றனன். அனுமான். நாதமுனிவர் தேவலோகம் போயினர். நெடுநாள் ஒரு நாள்போல சிவமலையப்பனைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்து ஒருநாள் என் அப்பனே! எனக்கு முத்தியருளல் வேண்டுமென அனுமன் வேண்டினன். வேண்டி யவரத்தை அடியார்களுக்கு ஈட்டவல்ல கந்தப்பெருமான். “ஏ அனுமனே நீ மேருகிரிக்கு வடபக்கமாகப்போய் தவவழி வாக இரு. நீரம் எழுந்தருளியின்பு, முத்தி கொடுக்கிறோம்.” எனவிடை கொடுத்தனர். பணிந்து அனுமான் மேருகிரியில் வடபக்கில் தவசு செய்து கொண்டிருக்கிறான்.

இந்திரன் புதை செய்தல்.

பிரத்தெட்டு அண்டங்களிலும் தனது அரசாணி செலுத்திச் சூரபன்மன் செய்யுந் கொடுமைககு ஆற்றாதவர்களாய்த் தேவர் முனிவர்கள் மேருநிர்ச சாரலில் வசித்து வந்தார்கள். அப்பொழுது கந்தமாதன் கிரியில் ஒரு திருமுடித்து -ன சுப்பிரமணியக்கடவுள் விளையாட்டாக, விரக முதலியவற்றைப் பிடிக்கியும், மலைபேயுள்வவற்றைத் தண்டிக்கும்படி, பாற்கடலை உப்புக்கடலாக்கியும், நகத்திரங்கள் நிலைப்பதும் படிச்சுமாதிக்கயங்களை மாறுவித்தப, அக்டாங்கங்களையும் ஒருதிக்குக்கு வரச்செய்தார், தேவதருக்களைப் பூலோகத்திலேயேயும் பல அரிய கரியங்களைச் செய்திருந்தார். இராசபுத்தர்கள் செய்யும் மாயம் இது வென்று நினைந்து தேவர்களுட, இந்திரனும், வந்தார்கள். தேட ஒருவரும் அகப்படவில்லை குமரக்கடவுளைக் கண்டார்கள். வஞ்சக வேடம் போட்ட அகரபுத்திரவென்று எண்ணி யுத்தம் தொடங்கினார்கள் தொடங்கிப் பாணங்களால் லாம் குமரன் பாதத்தில் பணிந்து சென்றான். இவன் சிவனல்ல, வீஷ்ணுவல்ல, பிரமனல்ல, வீரபத்திரனல்ல அல்லமலும், சிங்கமகாசூரனுமல்லன், சூரபன்மாவுமல்லன், தாமகாசூரனுமல்லன், ஆனதால் மற்றவர்கள் புஜ்யலம நமக்குச் சமனமாகுமா? என்று இந்திரன் தன் வச்சிராயுதத்தைக் குமரன்மேல் விசி முன், அத முருகவேளினடியில் விழுந்து சென்றது. கந்தப்பிரமான் ஒரு கணையை ஏவியார் தேவர்களை யெல்லாம் வீரட்டிச் சென்றது. இதனைத் தேவகுருவது வேலவன் பாதத்திற் பணிந்து, “ஐயா, சூரபன்மன் தேவருலகஞ்சென்று இந்திராணியைக் கலக்க நினைத்தான் அதனால் தேவர்களை இந்திராணியுடனும், சிலதேவர்களுடனும் மேருநிர்சேயத்து வசிககருர்கள். தேவலோகத்திலிருந்த இந்திரகுமரன் சயங்கலையுட, மறனும் தேவர்களையும் பிடித்துக்கட்டி வீரபயோதிரத்திற் சிறையாக்கிட்டான். வ! வேலாயுதக்கடவுளே! தேவரீர் எப்பொழுது எழுந்தருள்க்குமோ என்று காத்திருந்தோம் இப்பொழுது

அரக்கனென நினைந்து தேவர்கள், அனைவரையும் எய்து விட்டனர். அது தேவரீர் பாதத்தைப் பணிந்து சென்றது. குமார்கடல் ளென அறியாது செய்த தப்பிதத்தை மன்னிக்கவேண்டு” மென மன்றாடித் தேவர்களும் முறையிட்டார்கள். தேவர்களே! நீங்கள் மேருகிரியிடத்து இருங்கள் என முருகவேள் விடை கொடுத்தனர். வியாபகவான் தேவர்களைப்பார்த்துத் “தேவர்களே, எம்பெருமா னென்றறியாது வச்சிரமுதலிய ஆபுதங்களை ண்டெறிந்தபாவம் நீங்கும் படிக்கு பாதகண்டத்தில் தக்பிண தேசத்தில் காவேரிநதிக்குத் தென்புறமாகச் சிவமலையென ஒரு புண்ணியமலை யிருக்கிறது அதிர்ச்சென்று பூசனைபுரிக எனத்தே வேந்திரன் சொல்வான். தக்பிண தேசத்தில் ரூரணுடைய கிளைகளிருக்கிறார்கள். அவர்களால் தொந்திரவு நேருமே என்றான். “ஆனால் அங்குச்சென்று பூசிக் குங்காலம் சமீபத்திருக்கிறது அப்பொழுது செய்யலா” மெனப் பொன்னாவன் சொன்னான். எல்லோரும் மேருகிரியிலிருந்தார்கள். அசுரர்கள் துன்பம் சகிக்காத தேவர்கள் கைலைசென்று பரமேசுரிடம் அழுதுார்கள். பரமேசுரர், குழந்தைக் குமாரரை அழைத்து மடிமீதுநுத்தி அரக்கர் குலங்களை நாசஞ்செய்து தேவவுலகத்தை இந்திரனா ளும்படிசெய் வவர வெனக் கட்டியாரிட்டனர். அவ்வாறே லட்சத்து ஒன்பது வீரரால் தேவர்களுடன் சென்று அசுரர்களை வேரறுத்து தேவலோகத்தில் அரசு செய்யும்படி இந்திரனை இருத்தி தெய்வயானையை மணந்து கைலையங்கிரியில் குமார்கடவுள் வீற்றிருந்தனர்.

இந்திரன் செல்வச் செருக்காலும், மாதாசையாலும் சிவ கலத்திற் சென்று பூசிப்போம் என்பதில்லா திருந்தமையால் புத்தி மாறாட்டமாய்விட்டான். நாரதர் அங்குச்சென்று இந்திராணியைக்கண்டு, இந்த மாறாட்டந்திருதற்கு தேவர்கள், தேவத்திசஞ்செய்யத் திரிபுரத்தை தகித்தும், நாசிபுமலையுடைய பலம் வளம்படிபாக அதுமலுக்கு வரவகொடுத்த, சிவமலையாண்டவனைப் பூசித்தால்தான் இப்பாவம் சீக்குமென மொழிந்தனர்.

தேவேந்திரன் முன் சசிதேவிசென்று நாரதர் கூறிய வற்றைத் தெரிவித்தனள் “ஆம், ஆம், சூரசம்மார மானவுடன் சென்றிருக்க வேண்டும் தவறியதால்தான் இத்துன்பம் வந்தது.” என்று கூறித் தேவர்கள் சூழப் பொன்னுலகம் விட்டுச் சிவமலைக்குவந்து ஸ்ரீலங்கி சிவமலை பாண்டவனை அன்பாக அபிஷேகாதி உபசாரங்களால் பூசித்துத் தோத்தரித்தனன். சிவமலைப்பெருமான் பிரத்தியக்ஷமாய் “இந்திரா? மகிழ்ந்தனம். பொன்னுட்டை ஆண்டுக்கொண்டிரு; முடிவில் இனியில்லாத முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்கிறோம்” எனவாமருளினார். இந்திரனும் சந்தோஷமூற்று பொன்னுட்டு அரவைக் கைக்கொண்டு சந்தோஷமாக வாழ்ந்திருந்தனன்.

நகுடன் சாபந் தீர்த்தல்.

பூலோகத்து அரசர்களிற் சிறந்த நகுஷன் என்னும் வேந்தன் நூறுயாகத்தை வெகுசிரத்தையோடு செய்தனன். சப்தரிஷிகள் பல்லக்குக் தாங்கிக்கொண்டு வந்து “ஏ மன்னனே நூறுயாகம் செய்தவர்கள் இந்திரப்பட்டம் பெறுவார்களானதால் அந்தப்பட்டத்தை நீபெறுதற் பொருட்டுச் செய்யவேண்டிய மரியாதைப்படி க்குப் பல்லக்குக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். புறப்படு” என்றனர். மெத்த சந்தோஷத்துடன் பல்லக்கிலே, மினுன் ரிஷி சிசேஷ்டர்கள் சுமந்துகொண்டு போகிறார்கள். இந்திராணியைச் சேரவேண்டுமென்ற ஆசையால் (சர்ப்ப) சீக்கிரம் நடவுங்கள் என்றான். சீக்கிரம் என்பதற்கு வடமொழியில் சர்ப்ப என்பதுபொருள் ஆனதால் “சர்ப்பமாகப் போகக்கடவாய்” என முற்கொம்பு தாங்கிச்செல்லும் அகஸ்தியர் கோபமாகச்சித்தார். உடனே அரசன் மலைப்பாம்பாக விர்தகிரிக்குத் தெற்காக காணஹஸ்திக்கு மலைச்சார்பில் விழுந்து கிடந்தான். வெகுநாளைக்குப் பின்பு தருவாசமுனிவர் காசியில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பின்பு குற்றால தரிசனஞ்செய்ய வந்தார். நகுடன் பாம்பாகக்கிடப்பது தெரியாது இது பாறையென்று எதினர். நல்லறிவுவந்து தனக்கு அபத்தியரால் நேர்ந்த சாபந்

தைச்சொல்லித்தன் வடிவு வரும்படி அறுகிரக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். “அகத்தியமுனிவர் சாபத்தை மாற்ற ஒருவராலும் முடியாது; ஆயினும் என்மனதிற் ரோன்றுகின்ற ஒரு உபாயஞ் சொல்கிறேன்; அகத்தியமுனிவருக்குச் சிவாகம முற்றிலும் ஆகிய நுளிப கர்த்தப்பன் ஆஸபத்தைப் பிரதக்ஷிணம் வந்து எணங்கினால் இந்தப்பாம்பு வடிவம்போதும்” என்றனர். எந்தத்தலம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிய நகுடனுக்கு முனிவர் கடவுவாராணர்.

“நகுடராஜனே! தேவர்களிற் சிறந்தவர்களுள் பிரமன், விஷ்ணு, நுக் கிரன் எனமூவரும், அரசர்களிற் சிறந்தவர்களான பாண்டியன், சோழன், சேரன் எனமூவர்களும், மேன்மக்களான வேளாளர்களிற் சிறந்தவர்களான மன்றாடி, தானஞ்செய்வதில் கன்னனைப்போலக் கொடுக்கும் பெரிய கையையுடைய சர்க்கரை மன்றாடி மன்னன், சொல்லுதற்கு அரியதீர்த்தி வாய்ந்த பல்லவராயக் குரிசில ஆகிய மூவர்களும், மற்றய வேளாளர்களும் வழிவழிபாபடிமை செய்வார்கள் அவர்களுக்குக்குல தெய்வமாகியிருப்பர் என்னை யானுடைய சிவமலையப்பன். அவர்களுடைய உடல், பொருள், ஆவி என்பவற்றை காங்கேயனுக்கே அர்ப்பணம் செய்திருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் வசிக்கும் திருநாட்டுக்குக் காங்கேயநாடு எனப் பெயராயிற்று. இன்னும் அந்நாடு எவ்வாறு வளங்களாலும் சிறந்துள்ளது. அங்குள்ள சிவாசலம் என்னும் பர்வதத்தில் ஆறுமுகப் பெருமான் சந்ததங்குடியாக இருக்கிறார். அடுத்தவர்களுக்குச் சந்தோஷமாக இந்திரபோகமும், சித்தியுங்கொடுத்துப் பாச பந்தங்களை அறுத்தா முத்தியும் அருளுகின்றார். ஆனதால் அந்தக் கிரியை அடைந்து அகஸ்திய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து, அக்கிரியை மும்முறை வலம் வந்து சிவமலைக்கடவுளைக் கண்டால் உன் பாவமெல்லாம் நீங்கும்” என்றனர். அதனை அன்புடன் கேட்ட நகுடன், காமி மலை ஆறுமுதலிய வற்றை வாயுவேகமாகக் கடந்து காவேரி நதியில் மூழ்கினான். பவானி சங்கமேகூலாப்

போற்றிநான் திருச்செங்கோடு அர்த்தநாரீசுவரர் சேவித்தான்; கொக்கராயன்பேட்டை பிரமலிங்கரையும், கட்டாற் றேசுவரே ன்னும் அகத்திய லிங்கரையும், முனசை முக்கணீசுவரையும் கொடுமுடி மகுடலிங்கேசுவரையும் தரிசித்துச் சிவமலையைக்கண் டான்; பணிந்தான். அகத்திய தீர்த்தத்தில் முழுநீர் கிரிப்பிர தசூனாஞ் செய்துக் கொண்டு இருபத்துவாழ்நாள் நியமமான விரதம் பூண்டு தரிசித்து “சுவாமி, எனக்கு நேர்ந்த கொடிய சாபத்தை நீக்கவேண்டு ”மென்று பிரார்த்தித்தான். மனது இரங்கிய முருகையன் மயில்வாகனத்தின் மீது ஏழுந்தருளி “இந்தப் பாம்பு உடல் நீக்கிப்பழையபடி இந்த உலகத்துக்கு அரசனாக நெடுநாள் வாழ்நது, சித்த சுத்தியாய் மலபரிபாகம்பெற்று, இந்தச்சகம் அழியத்தக்கது, மோகும் நிலையானது என்றறிய தற்கும் ஞானம் பெற்று ஆனந்தங்கொண்டு எப்பொழுதும் நீங்காத முத்தி இன்பத்தை அடைவா ”பென மொழிந்துறை ந்தனர்.

பாம்பு உடல்நீக்கிப் பழைய உருவங்கொண்டு அரசுபெற்று வாழ்நது சிவபெருமானின் திருவடி நிழலை யடைந்தனன் நகு ளன்.

வள்ளிநாயகி திருமணம்.

ஆளுடைய நாயகராகிய குமார்க்கடவுள் திருத்தணி மலை யில் திருவிளையாடல் புரிந்து வீற்றிருந்தனர். நாரதமுனிவர் வந்து குமார்க்கடவுளை வணங்கி, “சுவாமி! எளியன் வெள்ளி மலைக்குச் சென்றிருந்தேன். அதன் தென்திசையில் ஒருதிணைப் புனத்தில அமைத்த பாணில் அழகிய கவணைக்கையில் வைத் துக்கொண்டு, பருத்ததன பாரத்தால் மெல்லிய இடைதுவள், புனத்திப்புடன் குழலுங் கிளியுந்திகைக்கும்படி மெல்லியகுர லால், ஆலை ளன்று திணையைத்தின் னும் பறவைகளை ஓட்டிக் கொண்டு சித்திரப் பாவைபோன்ற ஒரு யவ்வணப்பெண் இருந் துள்ளாள்” இதுவரையில் மூன்று உலகங்களிலும் நான்பார்

த்த பெண்களில் ஒரு மங்கையேனும் இவ்வளவு அழகுள்ளவளாக இருக்கவில்லை அதனால் பார்த்தவுடன் இக்கண்ணிகை என் ஆண்டவனாகிய சூகப்பெருமானுக்கே தகுந்தவள் எனமனத்தே தீர்மானித்தனன். அந்தப் பெண்மணியின் பேரழகை யோசிக்கிறபொழுது ஓர் எண்ணம் தோன்றிற்று.

“சிவ சப்பிரமணியக்கடவுளானவர் என்னைக் கோபித்துத் தலையிற்குட்டி சிறையில் போட்ட காலத்தில் எந்தத்தேவரும் வந்து காக்கவில்லை. அருட்கடலாகிய சூகப்பெருமானே மனது வந்து சிறைக்கினர் ஆகலால் அக்கடவுளமனது மகிழ்ந்திட யாது செய்யலாமென்று ஆராய்ந்து, தேவாங்கத்தில் ஒரு கண்ணிகையைப் பிரமன் சிருட்டித்து தவிரனோ? எனவும் நினைத்தேன். அன்றியும், அழகியவிஷ்ணு மூர்த்தியினுடைய அவதாரங்களில் கூர்மம் இப்பெண்ணின் பாதமாகவும், மதவியம், இவள்கண்களாகவும், அவருடைய ஆயுதமாகிய சங்கம், அவள் கழுத்தாகவும், அவர் யோகரித்திரை செய்யும் இடமாகிய ஆல், அவள் வயிறாகவும், அவா படுக்கையணையாகிய ஆகிஷ்சன் (படம்) அவளது மர்மஸ்தானமாகவும், அந்த விஷ்ணுவின் மகனான மன்மதனதுவாகனமாகிய கிளி, அவளது மொழியாகவும், அம்மன்மதன் யானையாகிய இருள், அவள் கூந்தலாகவும், அவன்குடை அவள் மூகமாகவும், அவன் கிரீடம், அவள் முலையாகவும், பரமேசுதனது தலையணி அவளது நெற்றியாகவும், லட்சுமி தேவியின் வீடாகிய தாமரை, அவள்கையாகவும் படைத்தபெண்ணும் என் னவளப்பம் பொருந்தியதாக இருக்கிறது என்று கேசாதிபாத பரியந்தம் நன்றாகடுத்து வருணித்தனன். ஓ; செவ்வேனே! இவ்வகையான அதிருபவதியான மாதைப் பார்த்தேன். தேவரீரீ உடனே அங்குசென்று பணந்தருளும் எனக்கூறித் தன்வசியுபிடம் சேர்ந்தனன். உடனே குமாக்கடவுள் விலும் கணையுங் கொண்ட லோடருபமெடுத்ததுக் கொண்டு வள்ளியலைக்கு வந்தனர். வள்ளி நாயகியை கண்குளிக்கக்கண்டார். அப்பெண்ணின் சமீபுத்திற் சென்று “அடிபெண்ணே! உன் பேர்செயல்.

வள்ளியில் ஊர்சொல் இல்லையேல் வழியாவதுசொல்.” என்பது முத்தவிய வேடிக்கைச்சொல் சொல்லிக்கொண்டிருந்தனர். அப்போழுது பல்வேடர் குழுவள்ளியின் தந்தையான நம்பி என்பவன் வந்தான். சுப்பிரமணியர் ஒரு வேங்கைமரமாக நின்றார். “மீநற்றில்லாது ஆச்சரியமாக இன்று இந்தமரங் காணப் படுகிறது. ஏதேனும் மகக்குத்திக்கு நேரிடுமோ தெரியவில்லை. மரத்தை வெட்டியிருங்கள்.” என்று வேடர்சொன்னார்கள். “மரத்தினால் நன்குடிக்குத்திக்கு வருமோ! புத்தியில்லாது. சொல்லுக்கிறீர்களென்று போய்விட்டான். மறுபடியும் குகன் பழயபடிபே வள்ளிநாச்சியாரிடம் பரிதாபவார்த்தை பேசியிருக்கும்போது வேடர்புடைகுழுவள்ளியின் தந்தை வருவதைத் தெரிந்தவள்ளி வேடவருவுற்ற குமாளைப்பார்த்து, “ஒடிப்போய்ப் பிழை” என்றாள். சிறு வேதியவடிவாக நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார் சுப்பிரமணியர். நம்பி என்பவன் “மகளை இக்கிற வேதியன்யா” என்றான். “காஸ்மீரதேசத்திலிருந்து இங்காட்டில் வரும்போது வேங்கையைக்கண்டு பயந்து வந்தனன்.” என்றான். மூன்று நாள் இங்கு இரும் அப்பால் வந்து வழிகாட்டுகிறோமென்று போயினன். நம்பிக்காகத் தினைமாக்கொடுத்த வள்ளியாரே! தாகத்துக்கு நீர் இருக்குமிடம் காட்டெனச் சென்று வரும் போழுது ஆணையாக விராயகர் வந்தனர். கண்ட மங்கை “ஐயா, வேதியரே கொல்லவரும் யானைப் பயத்தை நீக்குவீராயின் உன் இஷ்டப்படி நடப்பேன்” என்றான். யானை போய்விட்டது. அப்பால் இருவரும் கூடிச்சுக்கித்தார்கள்.

மின்பு சோலை சிறல் நீங்கித் தினைப்புனத் துப்பரண்மீது வள்ளிநாயகி இருந்தனர். அடுத்த புலத்திலிருந்த தோழி வள்ளியைக்கண்டு, “கண்ணவந்து, உதடுவெளுத்தது, தேகத்தில் நந்தவாசனை, நெற்றிரிலே வேர்வை, மனவேறுபாடு முத்தவிய குறிகள் உன்னிடத்துக் காணலெனடிய காரணமென்ன” என்றான். வள்ளியம்மாந் விடைகூற அஞ்சினவளாய் “அடிஎன் உயிர்ப்பாங்கியே! இவ்விதம் உவ்வெல்லாம் உன் கண்களால் சென்று

நீதாடிவரசு சென்றிருந்தேன்” என்றனர். இப்படிப்பேசியிருக்கும் தருணத்தில் இந்தப்பரணிடம் வந்து வேடவுருத்தாங்கிய குமாரசன், கைக்கூனியால் எய்த விலங்கு இங்குவந்ததா? என்று கேட்டனர். “ஐயா, தாங்கள் கற்றவிததை தெரிந்து கொண்டுடன் எங்கிருந்துவந்தீர்” என்று தோழிகேட்டனர். “எட்டி சையிலிருந்து கன்னியாகுமரி ஆடவந்தனம்” என்றனர். இன்னும் பலவிதமாகவேடிக்கை வார்த்தைகள் தோழி பேசிக்கொண்டிருந்து இவர்களுக்கும், கன்னிகை கருத்தும், மயல்பூண்டிருக்கிறது என அறிந்து அடுத்த தின்புனத்துக்குத்தோழி சென்றனர். பின்கொடர்ந்து இந்தத் தோழியிடஞ் சேர்ந்து “அன்னம் போன்ற மல்லளே! என் உயிரையும் உடலையும் உனதலைக் கவர்ந்து கொண்டாள். அவளுடன் இன்பமான வார்த்தைகள் பேசும்படி எனக்கு உதவிசெய்வாயானால் உனக்குப் புண்ணிப்பழம்” என்றனர். “எங்கள் குடிக்குப் பழிச் சொல் தேடி வைக்கப் பார்க்கிறாயோ பேசாமல் ஒடிப்போ” என்று கோபக்குறியுடன் பாங்கி கூறினர். குகப்பெருமான் திரத்துடன் “நல்லது என்னுடன் வள்ளிநாயகியை அனுப்பினால் உனது இல்லறமேய் அவள் உருவத்தை எழுதி பண்ணிலைக் குதிரையேறி அவள் பெபரைச் சொல்லிக்கொண்டு திரிகிறேன் பார்” என்றனர். பாங்கி அச்சங்கொண்டனர். வள்ளிநாயகி மீடம் இச்சங்கு தெரிவித்து மறுபடி இவரிடம் வந்து “எங்கள் எஜமனியிடம் செல்லுமா, என்றனர். சென்று கூடியிருந்தார்கள். தினை விளைந்துவிடவே அறுத்துக்கொண்டு தங்களுருக்கு வள்ளியையும் அழைத்துக்கொண்டு வேடர் சென்றார்கள். வள்ளி நாயகியைக்காணாது இரவில் தனியாகச் சென்று ஊருளிருக்கும் பாங்கியைக் கண்டு அவள் துணைகொண்டு வள்ளிநாயகியை அணைந்தனர் “விடிந்தால் வேடர்கள் கொன்று விடுவார்களா” என்று முன் போய்விட்டு” என்று பாங்கி விடிவேண்டுகுச்சொன்னான் வள்ளிநாயகியை அழைத்துக் கொண்டு பல காடுகள் கடந்து சிவமலைக்கு வந்து சேர்ந்திருந்தனர் குகப்பெருமான். காலை வள்ளிநாயகியைக்காணாது வேடர்கள் பாங்கிக்கு நாலடி அகல்

யான த்தால் சிவபகை நது சண்டிபிடித்தாகன. “சேவலப் இவ
 னோ எய குலாகளைத் தருடுபவன் எனப்பல கணைகளை முருகன்
 மீது ஏறினார்கல் வருபவைகளைத் திருமபி வேடாகளை அடிக்க”
 எனச் சிவ முருகன் நின்ற தனும், எதிர்த்து வந்த லட்சுமி வேட
 ிச்சுரு மண்டிதான் அப்பா முதுகாராத முரிவா வந்து சிவ
 மலையப்பனை வணங்கினா “வளளி நாடகியாரை வளர்த்தவர்
 களைக் கொலவது தாபமா முருக ஐயா, ” என்று முருகனை, முனி
 வா இராது கேட்டான் ஆறுமுககமீதாடு காட்சி யாடுததனா.
 வள்ளியம்மை தரிசிக் உடன நங்கு “சவ மி வேட உருவம்
 எடுத்தது அடியாளேச ஸாதிகாசலமோ! எளியென பல் தவறு
 செய்கென் மனார் கக ஸ்வனநம்” எனனை வளர்த்தோ மான்
 டது என் ‘பொரு டாலெயே? ஆகலி ரா ரகலிகக மீயனாடு’
 மென வேண்டினா லெடாகா எழுக என முருகமீவா மன
 திதுதயமாகவே இறந்த மீவடர்சொல்லாம் உயிர் பெற்றெழு
 ந்து சந்தோஷ ஆரவாரஞ் செய்தார்கள்.

எழுந்த வேடாசல, சுவாமியைப் பணிந்த எங்கள் குல
 தெய்வமே! எனப்பட்டுநது உறுகிறானா “எங்கள் குலத்துக்
 கில்லாத ஒருகுறை நோதது, விவாகமீகாத சன்னிதையைத்
 தேவரீர் திருடிவந்தத ஆரிலும எவசன் ஊருக்கு வந்து கிரம
 மாக விவாகம் செய்ததகரசாண்டு வளவியுடன அடியமுள வே
 ண்டு மென்றனர். “ஆபாயி ஆகுக” என்று வேடாகள் முதி
 ராததன் உடனவா என் லீகெருச்சென்று விவாகம் செய்
 துக் கொண்டனர் ‘கொரசல பூமரி பெய்தாசன. வேடாகளி
 டம் பிரயாணம் சொல்லிக்கொண்டு வளவியபடையுடன் சிவ
 மலை வந்து திருவோலகமாக எழுந்தருளி யிருந்தனா.

முருக வேளநடன் எதிர்த்துப்பட்ட வேடர்களை மீன் உயிர்
 பெற்று ஆலித்தல (களித்தலால) இவனுக்குப் பட்டாலி என்
 றும் பெயர் உண்டாயிற்று

வள்ளிநாயகி தருமஞ் செய்தல்.

சிவமலையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவ சுபபிரபணியக்க
 லுவுளை வணங்கி ‘சுவாமி! மேரு முதலிய பாலகைகளிருக்க, இந்
 தமலையில் அதிகபரிபரியாகத் தேவரீர் எழுந்தருளி யிருக்குங்
 கரணம் தெரிவிக்கவேண்டு’ மென்ற வளவி யபடையை நீரா
 க்கி ருமாநகவேளா கூட.

*பட்டு ஆவி = பட்டால்

பூர்வகாலத்தில் சிவபெருமானை நோக்கித் திருமால் தவஞ் செய்தான். அவர் கண்ணிலிருந்து ஆர்த்தம் கண்ணீர் இயங்கி துளி பூமியில் விழுந்தது. அமுதவல்லி சங்காவல்லி என இரண்டு மாதர்கள் உதித்தார்கள். நான் அவர்களை, கருணையால் பார்த்து உங்கலில் ஒருத்தி இந்நிரன் மகளாயும், மற்றொருத்தி சிவமயி எனப்பலரிடம் ஒருமான் வரும், அதனைக் கூடுவர். அம்மான் வயிற்றிற் பிறந்து, வேடர் சேரியில் வளர்த்தால் நான் வந்து காந்தர்வ மணமாகச் சேர்வேன் எனவே இருபெண்களும் சென்றார்கள். அப்படியே உதித்தார்கள் இவ் பசுநங் கொடுக்கி ன்ருமேன்ரன் வள்ளிநாயகி மகிழ்ந்து” அடிபணிந்து “ஐயா நான் ஒருத்தியாயிற்று; மற்றொரு மடந்தையாவ” எனவே, திருத்தலரி மலையில் இருக்கின்றான் நீகாண்பாய் என்று கூறினர். மேலும், நீயகலிருவரும் தவஞ்செய்த நாடானதாலும், பாம மாதா பிதாக்களான சிவசத்தி இருவரும் வசிக்கும் மருகிரியின் ஒரு சிகரம் இது ஆனதாலும், எவது அன்னை தவஞ்செய்தமையாலும், எமது அன்னைவாகள் ஒருவட்சத்து ஒன்பதெட்டர் உதித்த இடமாகலாலும். எவது அன்பானகைய அகத்தியமுனிவர் எம்மைப்பூசித்த வாமபெற்ற இடமாதலாலும், அர்வரத மகலாமல் அறக்காகித்துக் கொண்டிருக்கின்றும் இடமலையில் என்றனா. “அரிய தவமானதால் இதில் தருமஞ்செய்ய என்மனது கூடுகிறது” என அம்மையார் கூறினள். குசப்பெருமான் கூறுகிறார் “எனது மாதா காஞ்சிபுரத்தில் முப்பத்திரண்டு தருமஞ் செய்தனள். நீயும் செய்வாயாக. அறவச; அநாதசசலுர் எனும் புண்ணிய ஷேத நாத்திறு சென்று, இவ் குதநதை தலைக்கு எண்ணப் கொடுத்தல் முதலிய முப்பத்திரண்டு தருமங்க ளையும் செய்வாயாக” எனக்கட்டளையிட்டனர். வள்ளிநாயகியார் இறைவனாணைப்படி அல்லுருக்குச் சென்று முறைப்படிக்குத்தருமம் புரிந்து கொண்டிருந்தனள். பலநாள் சென்றபின் எம் பெருமாள் மயிலேறி வள்ளிமுன்பு சென்று “வேண்டும் வரங்கள் கள்கை” என்றனர். அன்னையாரும் ஐயா, எனக்கு என்னவாம் வேண்டியிருக்கிறது? நான் வணங்கிப் தேவர்கள் நினைவணங்கவும், நீர் மாலேகுட்ட அளகிலினைக் கவமாகப் பெருமல்

கூறியடைந்திருக்கிறேன். ஆனால் நான் தருமம் நடத்திய இந்
நகருக்கு ஏன் நீ விளங்க வேண்டுமெனத் தான நான் இப்பொ
ழுது வேண்டும் வரம் என்றனா “அறதனா” என்று, வள்ளி
யுறச்சாலை பென்னும் இரகசர் க்குப்பெயர் ஒவ்தும்” என்றனர்.
யின்பு மயில் வாகனத்தின்மீது எழுந்தருளிக் தணிகைபலைக்கு
கொண்டு தெய்வானையைக்கண்டு இரண்டு தேவிமகளிரும் இரு
யுறமும் விளங்குப் பலநாள் அங்கிருநாது சிவமலைக்கு எழுந்தரு
ளினார்கள் அகத்திய முனிவர வந்து சிவமலையாண்டவனையும்,
அம்மையாரிருவரையும் வணங்கி “சுவாமி, அன்னையரிருவரையு
ந்தேவாரையும் இதலததில் பூசிக்கிருக்கும் ஆசை பெருகு
கின்றது.” வேண்டினர் வேண்டிய வேண்டியாக்குதவும்
அண்ணலாராகிய கந்தப்பெருமானும் பிராட்டியாரிருவரும் அந்
ருள்ள திருவுருவத் திடத்து விளங்கினார்கள். பூசினது, அகத்
தியமுனிவர் விடைபெற்றுப் பொதிபமலை அடைந்தனர்,

தீர்த்தச் சிறப்பு.

எல்லா க்குணமுப சிறப்பும் பொருநகிய முசுருத்தன் என்னு
ஞ்சக்கிரவாததி திருவாநிலைபென்னும் சேஷத்தரத்தில் பசுபதி
நகரனாத் தரிசித்துக்கொண்டு வாழா நாளில், கௌதமமுனி
வன் அங்கு வந்தனர். எங்கிருந்து இங்கு எழுந்தருளுகின்றீர்
எனக்கேட்ட முசுருத்தனை நோக்கி, மன்னவா, நான் தீர்த்த
பாத்திரைசெய்து வருகின்றேனெனவே, தீர்த்தங்களில் முழுநி
லும் எனக்குள்ளிருக்கப்பட்ட நோய் திருமோ? என்றனன்.
நோய் திருவடிமாத் தீரமல்ல, சித்தி முத்செய்தரும் என்றனன்.
ஆவ்விதமுள்ள விசேஷதீர்த்தம் எதுஎனவே, இவ்விடத்துக்கு
மேற்கிசையில் வீரையா நகரம் என ஒருபதியிருக்கிறது அங்கு
எழு தீர்த்தங்களிருக்கின்றன. அவற்றுள், வேதத்தை மறந்த
பிரமதேவன் சிவபிரானைப்பூசித்துச் சத்தி தீர்த்தத்தில் முழு
நிலைதந்தத்கண்டு இருஷ்டியை நடத்தினன். பூதனையை
நீக்கியபாடுருந்துவதுபோல அவன் உயிரையுண்டதோஷந்திரு
ஷ்டியை சத்தி தீர்த்தத்துள் முழுநிக் கண்ணிரான் ஸ்ரீரீமங்கு
நீக்கினன். அகத்திய தீர்த்தத்தில் இருபு முகத் திருப்பால

களுனான். விசுவாமித்திரனு மததீர்த்ததே படிந்து ரிஷியானான். நஞ்ஞம் இத்தீர்த்தத்து முழுகி மலைப்பாம்பு வடிவு நீங்கினான். அனுமத் தீர்த்தத்தில் முழுகிப் பஞ்ச பாண்டவர்கள் சத்துருக்களோச சயித்துத் தேசமன்னர் திறை தரவாழ்ந்தனர் இந்நிர தீர்த்தத்துள் பாண்டுவேந்தன் முழுகி பாண்டுமீநாய் தீர்தநான். வாசுகி முழுகிக் குன்மநோய் தவிரநான். பிரமநந்ததீர்த்தத்தில் பார்வதிபாதச்சிலாம்பில் வரதஒன்பது மாதர்களும் முழுகி, உமையம்மை சாபம் நீங்கி லட்சத்து ஒன்பது வீரர்களை நன்றனர் சித்தர்கள் முழுகி ஒளிபெற்றுப்பல வுகங்களிருக்கிறார்கள்; சததியபாமை முழுகிக் கண்ணனைக் கணவனாகப் பெற்றான்; பல பதங்கள் படிந்து பாகதிபெற்றார்கள். மங்களதீர்த்தத்தில் இரகி முழுகி எரிந்த மன்மதன் உயிர் பெற்றுவர இன்புகமபெற்றான்; வீரதீர்த்தத்தில் சுதகிரீவன் முழுகி இராமனது சிறகம் பெற்றுப்பகையைப் போக்கிக்கொண்டான். இவ்வாறு இவ்வேழு தீர்த்தத்து முழுகினார் பாவங்களெல்லாம் நீங்கின. இததீர்த்தகரையில் பிதாக்களைப் பூசித்தால் சிவலோகம் பெறுவார்கள். ஆதலால் சீசெல்வாயாக எனலும், பூரித்து பூசுகுந்த னங்கு சென்று இந்நிர தீர்த்தத்தில் விதிப்படி தீர்த்த மாடினவுடன் வெங்குன்மம் நீங்கி விட்டது; மன்மதவடிவும் மீற்றான். யானைமுகக கடவுளைப் பரமசிவத்தை, பார்வதிதேவியை, சிவமலை பாண்டவனை, வள்ளி தெய்வபானையைத் தரித்து இஷ்டகாமியார்த்தங்களைப் பெற்றுக் கருவூர் சென்றுப் பின்பு சூழலில் னைலேசென்று சிவகணநாதனாக விற்றிருந்தான்.

எனச்சிவமலை மகத்துவத்தைச் சூதமுனி கற்றது. கருந்த முனிவர்களெல்லாம், உடல் புளதமுறி, வார்த்தை மாற, கண்களில் நீர்ததுபாய் பரவசமாகி முனிகிரேயுடைய தங்கவேப்போல் பத்திரசத்தைப் போகிக் கத்தக்க விலங்கிட்டு வாயில்லையென்று தோத்திரித்தார்கள். சுபம்.

முற்றுப்பெற்றது.

சருக்கம் அட்டவணை

சருக்கம்	விவரம்	பாடம்
1	பாடம்..	22
6	கந்திசாரணியச் சருக்கம்.	13
7	புரண வரலாறுச் சருக்கம்.	8
8	சிவமலைச் சருக்கம்.	26
12	சத்திமலைச் சருக்கம்.	41
13	கிளைச் சருக்கம்.	16
21	அகத்தியமுனி உபதேசச் சருக்கம்.	13
22	அகத்தியமுனி பூசைச் சருக்கம்.	15
28	அதுமன் பூசைச் சருக்கம்.	31
31	இந்திரன் பூசைச் சருக்கம்.	76
32	நகுடன் சபந்திர்த்த சருக்கம்.	23
35	வள்ளி நாயகி திருமணச் சருக்கம்.	50
37	வள்ளி நாயகி திருமணமேயச் சருக்கம்.	86
38	சீர்த்த மகிமைச் சருக்கம்.	22

வினா திருத்தம்.

இப்படிப்பட்ட வினாக்கள் பற்றித் திருத்தத்தைச் செய்து கொள்ளும் உத்தரவு வெளியும். காரணங்கள், தயவு செய்து கவனிக்கத்து பட்டவர்களைக் கண்காணுங்கள்.

வினா	திருத்தம்.	பின்ன	திருத்தம்.	
புனம்	யுபிசுமம்	814	தொன்	தொன்
பெருணை	கடெருணை	5 6	பேய்	பெய்
கிவெம்மலை	கிவெம்மலை	9	சென்ளி	சென்ளி
கிரிநாதிட	கிரிநாதிட	523	பங்கிய	பங்கிய
சுருதபரகம்	சுருதியாகம்	6 1	கார்	கார்
புள்ளனி	புள்ளனி	26	முழுமிட	முழுமிட
புள்ளிகள்	புள்ளிகள்	9 8	மெல்	மெல்
புல்லுள்	புல்லுள்	10 2	சென்னை	சென்னை
தென்னேரு	தென்னேரு	1023	செவ	செவ
தென்னை	தென்னை	13 9	காரைகா	காரைகா
தென்னே	தென்னே	16 7	சேன்	சேன்
தென்	தென்	17	பங்கைய	பங்கைய
தென்	தென்	17 1	கெத்தி	கெத்தி
தென்	தென்	18 2	கென்	கென்
புண்டையா	புண்டையா	2213	மகரு	மகரு
சுன்ன	சுன்ன	14	மான்ப	மான்ப
சுருத்திட	சுருத்திட	20	வெற்றன்	வெற்றன்
சுரியப்பரு	சுரியப்பரு	23 1	பெருமை	பெருமை
வருத்த	வருத்த	3	கொலிவான்	கொலிவான்
தருகரு	தருகரு	5	னப்	னம்
சென்னக்கு	சென்னக்கு	22	னனரு	னனரு
புயிற்ரு	புயிற்ரு	24 5	வரு	வரு
செருந்த	செருந்த	25 10	பாலை	பாலை
காந்தி	காந்தி	17	பெருதாய	பெருதாய
செருந்த	செருந்த	26 8	மொழிவாய்	மொழிவாய்
திரண்டா	திரண்டா	29 11	தொண்டை	தொண்டை
செருந்த	செருந்த	30 7	வினா	வினா
செருந்த	செருந்த	30 7	பிரகதி	பிரகதி
செருந்த	செருந்த	37 1	புயிற்ரு	புயிற்ரு
செருந்த	செருந்த	6	செருந்த	செருந்த
செருந்த	செருந்த	21	செருந்த	செருந்த
செருந்த	செருந்த	38 2	செருந்த	செருந்த
செருந்த	செருந்த	42 5	செருந்த	செருந்த
செருந்த	செருந்த	43 11	செருந்த	செருந்த
செருந்த	செருந்த	45 3	செருந்த	செருந்த

